

INL-i MATTÀ

I INL-i MATTÀ. [ca. Dernier quart du XVIème s.] (?).

1/ Les contenus accessibles sur le site Gallica sont pour la plupart des reproductions numériques d'oeuvres tombées dans le domaine public provenant des collections de la BnF. Leur réutilisation s'inscrit dans le cadre de la loi n°78-753 du 17 juillet 1978 :

- La réutilisation non commerciale de ces contenus est libre et gratuite dans le respect de la législation en vigueur et notamment du maintien de la mention de source.
- La réutilisation commerciale de ces contenus est payante et fait l'objet d'une licence. Est entendue par réutilisation commerciale la revente de contenus sous forme de produits élaborés ou de fourniture de service.

[CLIQUER ICI POUR ACCÉDER AUX TARIFS ET À LA LICENCE](#)

2/ Les contenus de Gallica sont la propriété de la BnF au sens de l'article L.2112-1 du code général de la propriété des personnes publiques.

3/ Quelques contenus sont soumis à un régime de réutilisation particulier. Il s'agit :

- des reproductions de documents protégés par un droit d'auteur appartenant à un tiers. Ces documents ne peuvent être réutilisés, sauf dans le cadre de la copie privée, sans l'autorisation préalable du titulaire des droits.
- des reproductions de documents conservés dans les bibliothèques ou autres institutions partenaires. Ceux-ci sont signalés par la mention Source gallica.BnF.fr / Bibliothèque municipale de ... (ou autre partenaire). L'utilisateur est invité à s'informer auprès de ces bibliothèques de leurs conditions de réutilisation.

4/ Gallica constitue une base de données, dont la BnF est le producteur, protégée au sens des articles L341-1 et suivants du code de la propriété intellectuelle.

5/ Les présentes conditions d'utilisation des contenus de Gallica sont régies par la loi française. En cas de réutilisation prévue dans un autre pays, il appartient à chaque utilisateur de vérifier la conformité de son projet avec le droit de ce pays.

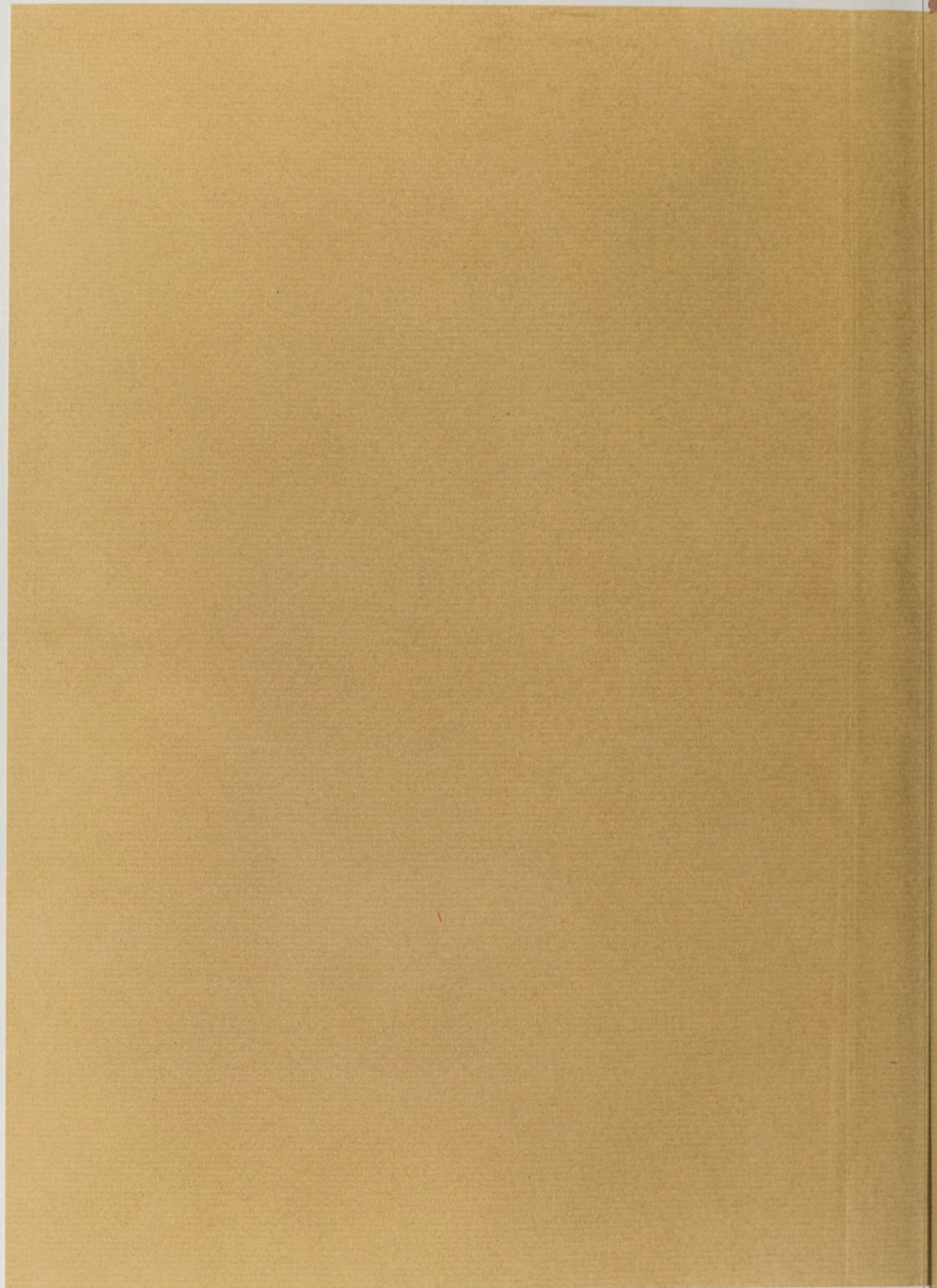
6/ L'utilisateur s'engage à respecter les présentes conditions d'utilisation ainsi que la législation en vigueur, notamment en matière de propriété intellectuelle. En cas de non respect de ces dispositions, il est notamment passible d'une amende prévue par la loi du 17 juillet 1978.

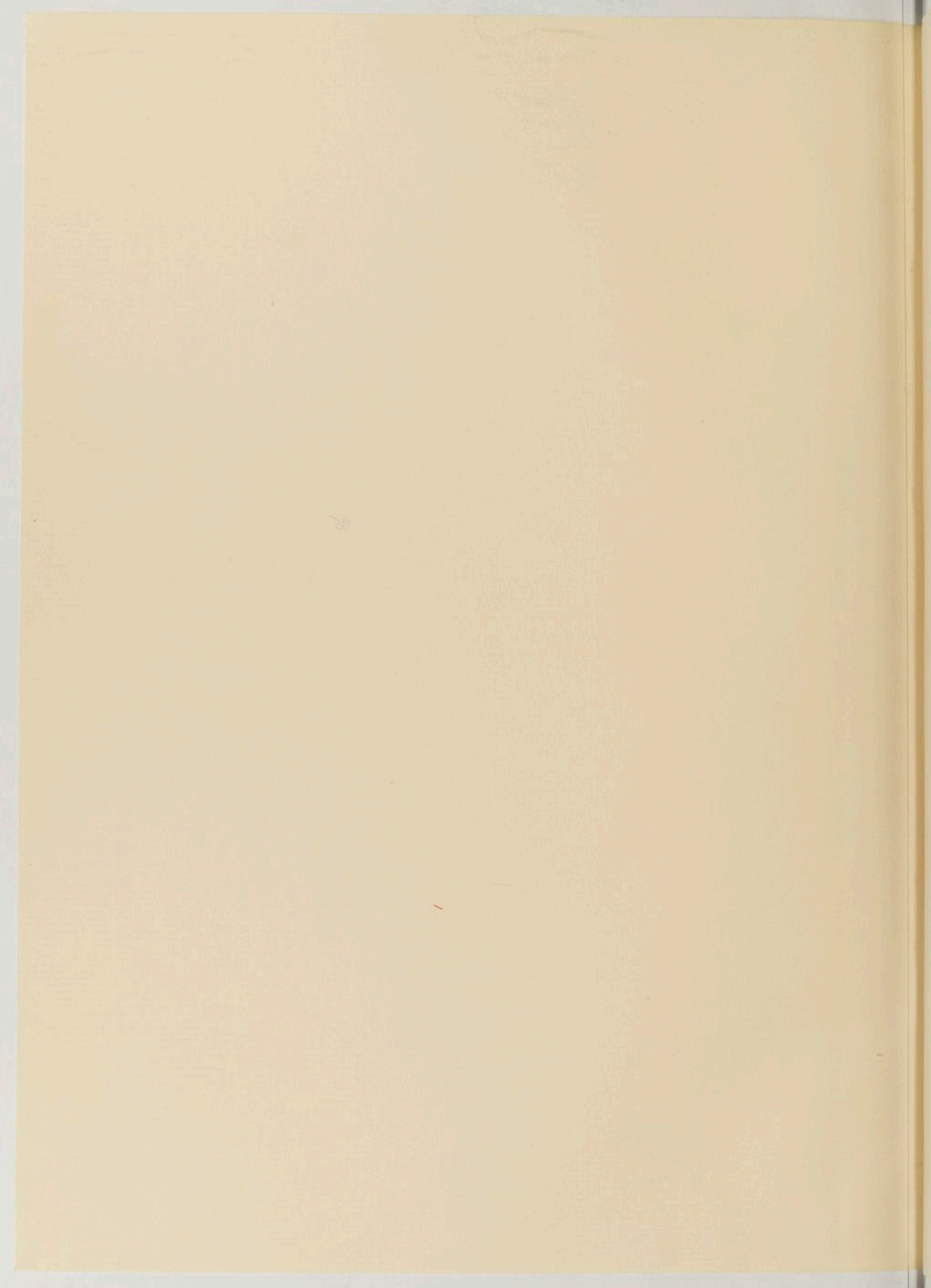
7/ Pour obtenir un document de Gallica en haute définition, contacter utilisationcommerciale@bnf.fr.

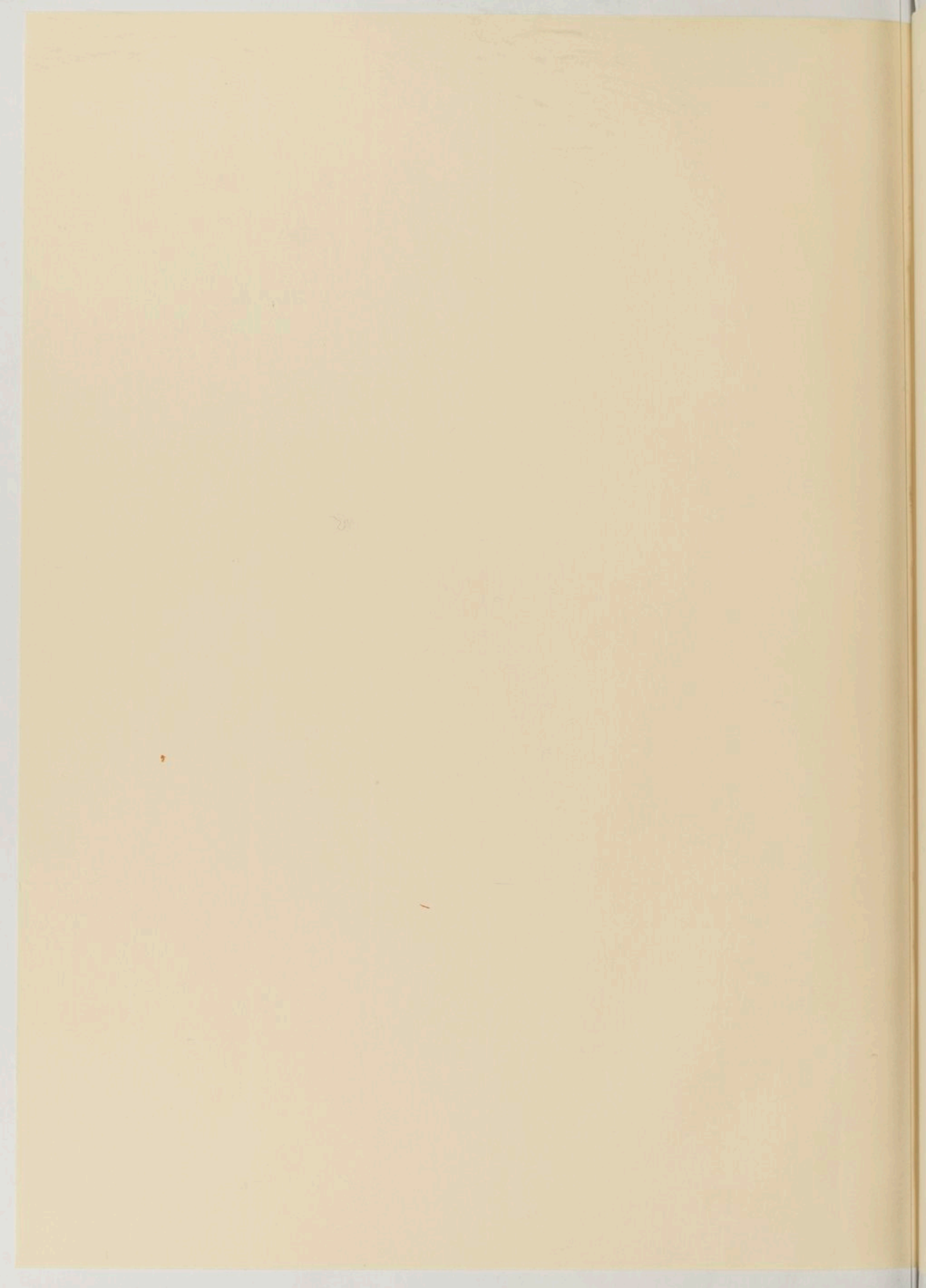
SUPPL.
PERSAN

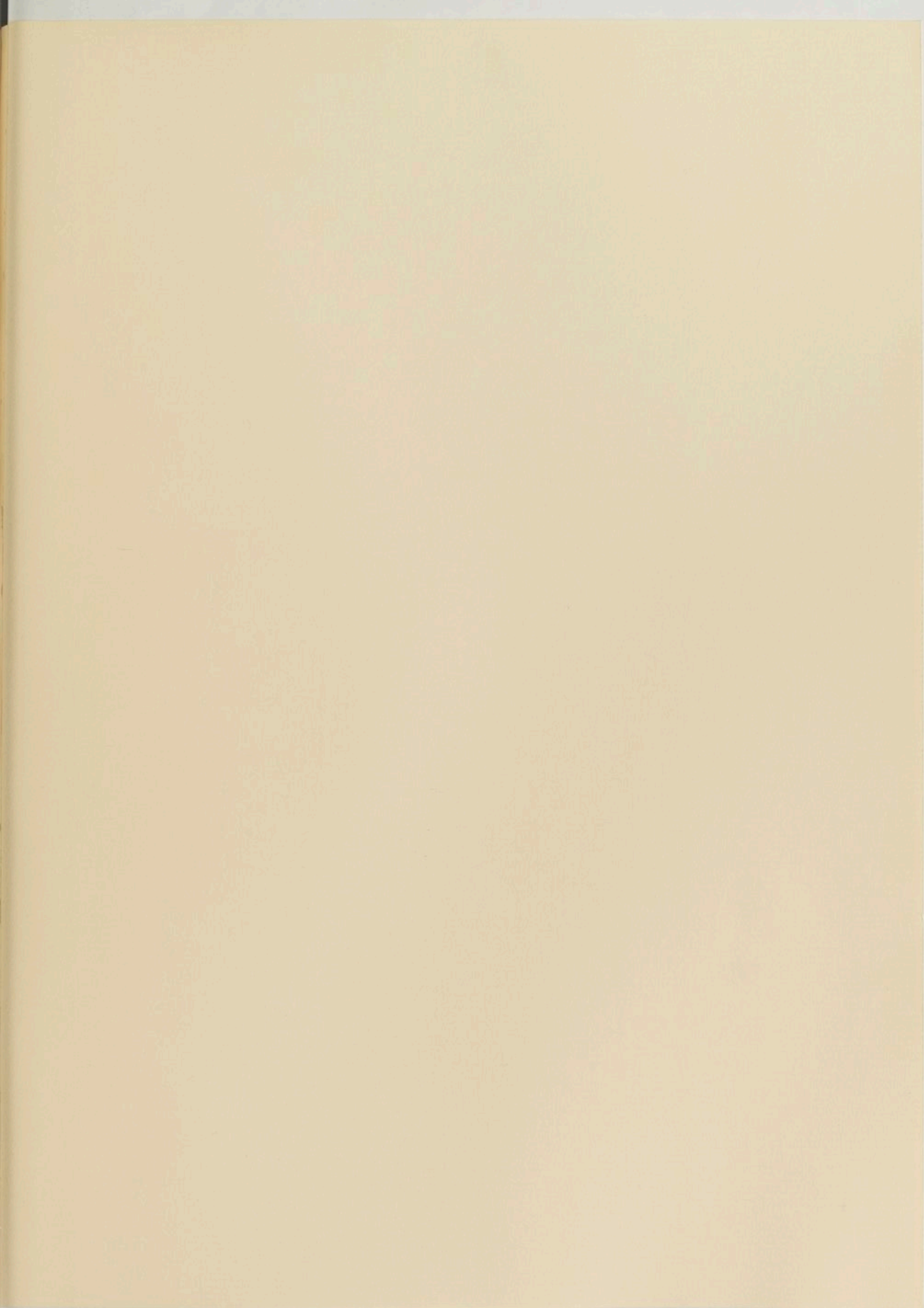
8

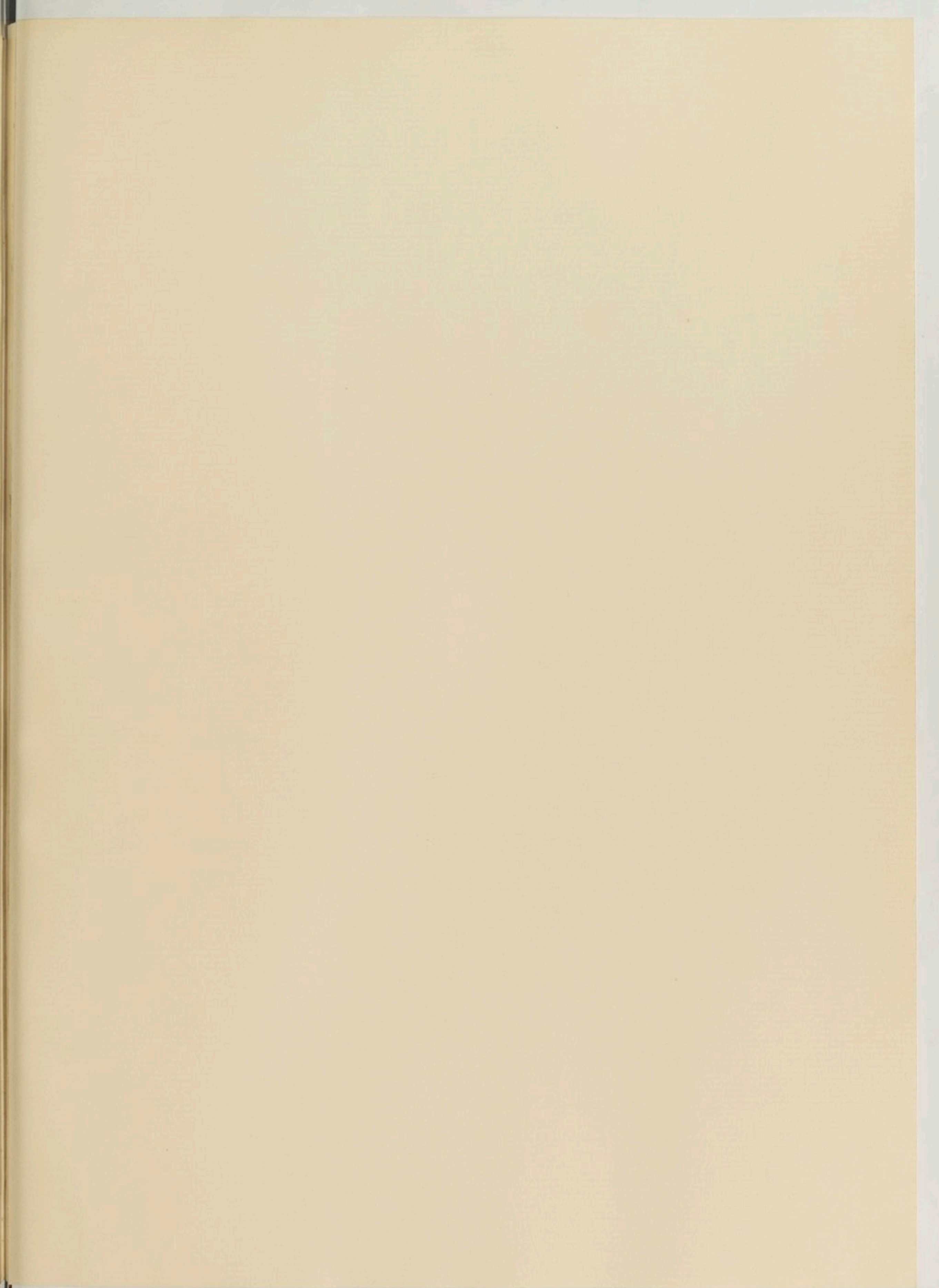

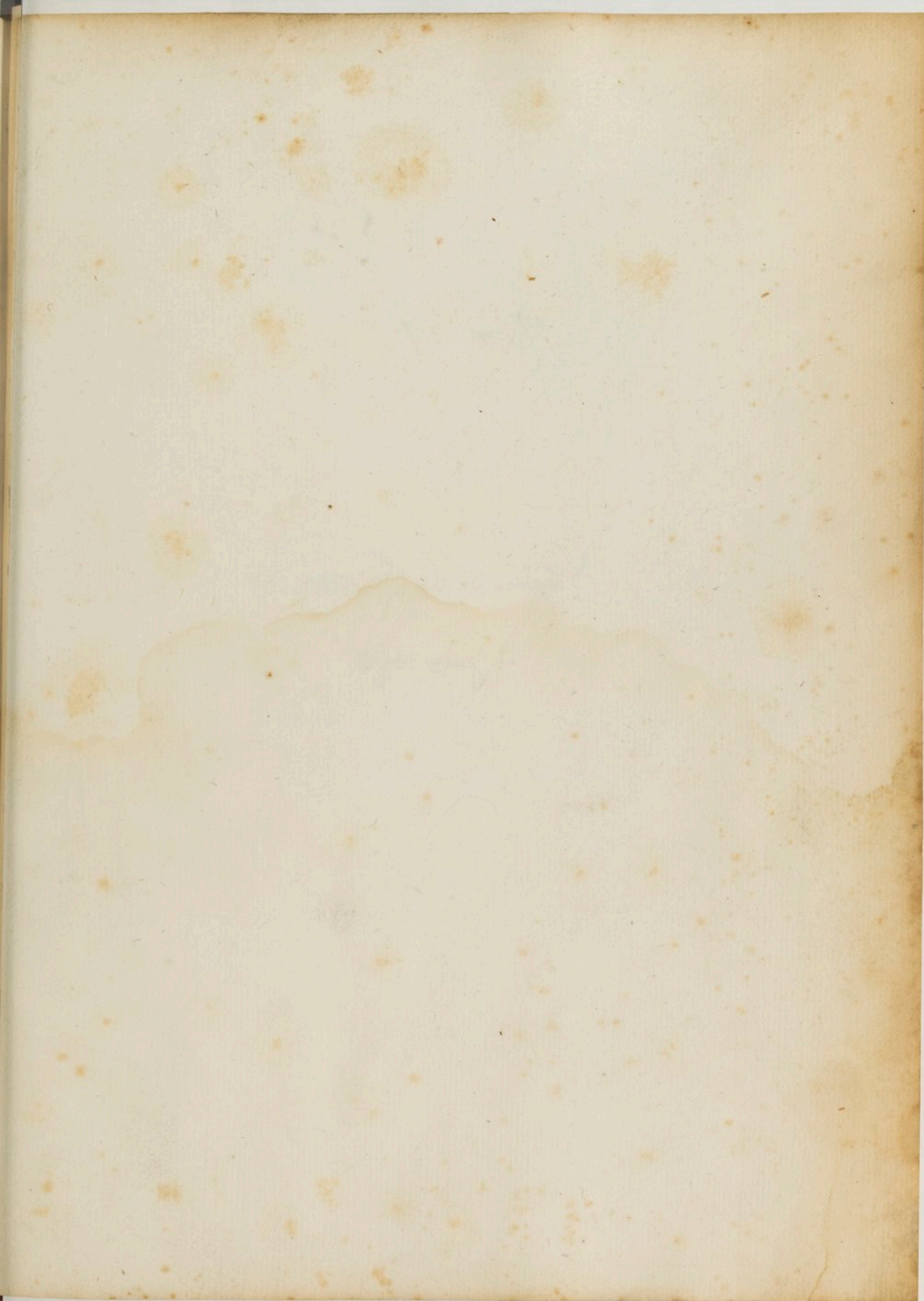
Supp. Person 8

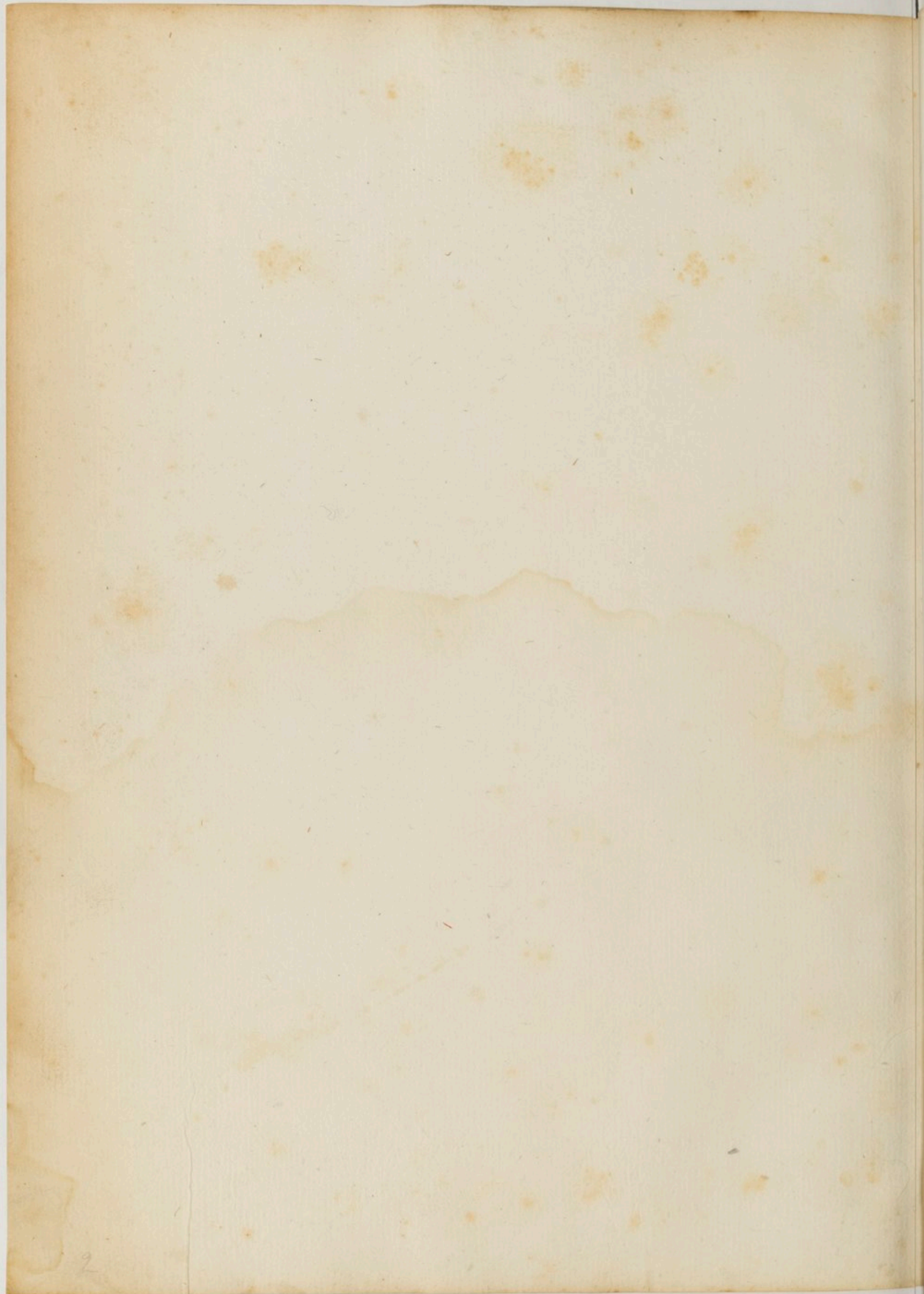
(34)

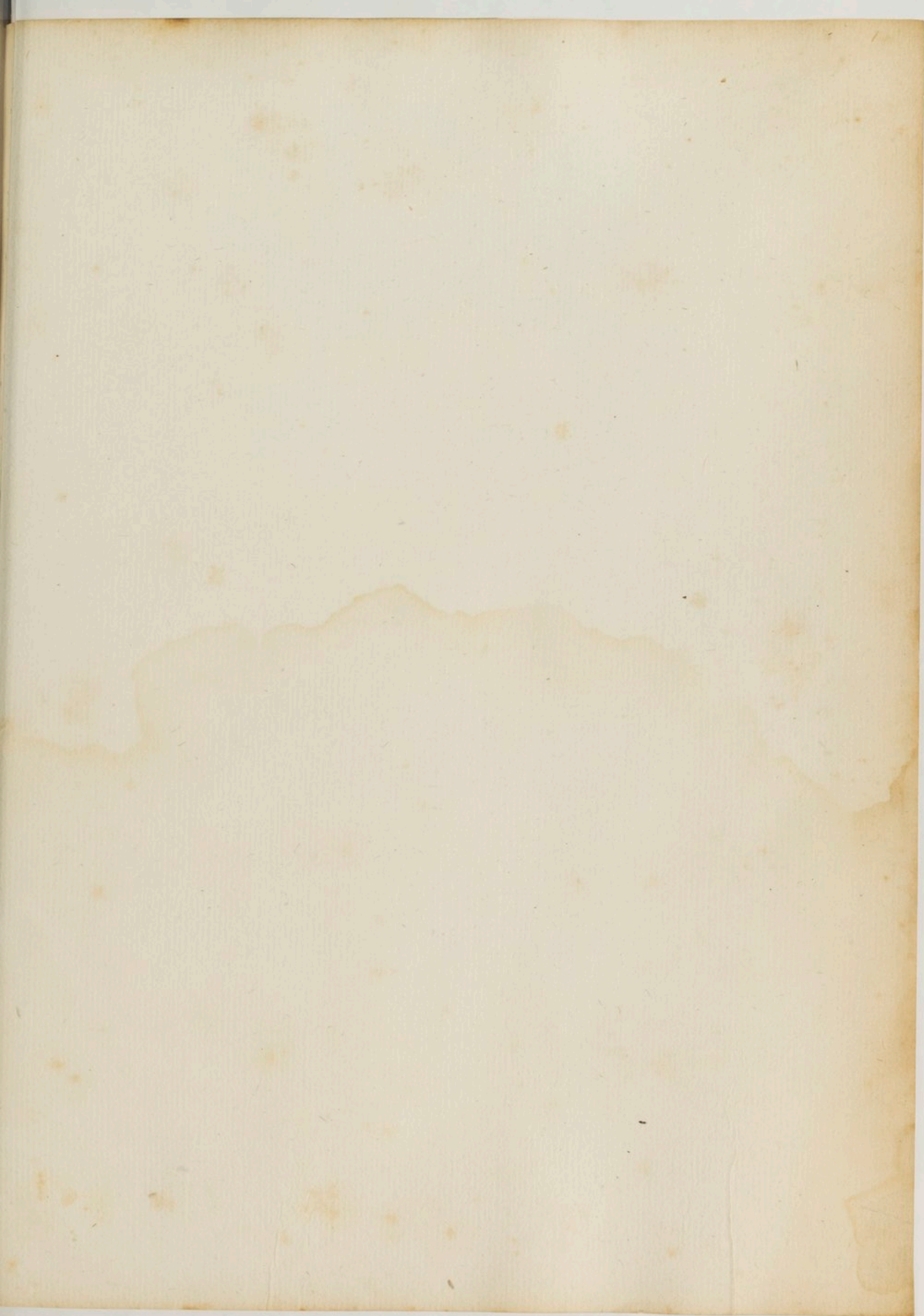
Num. 17.

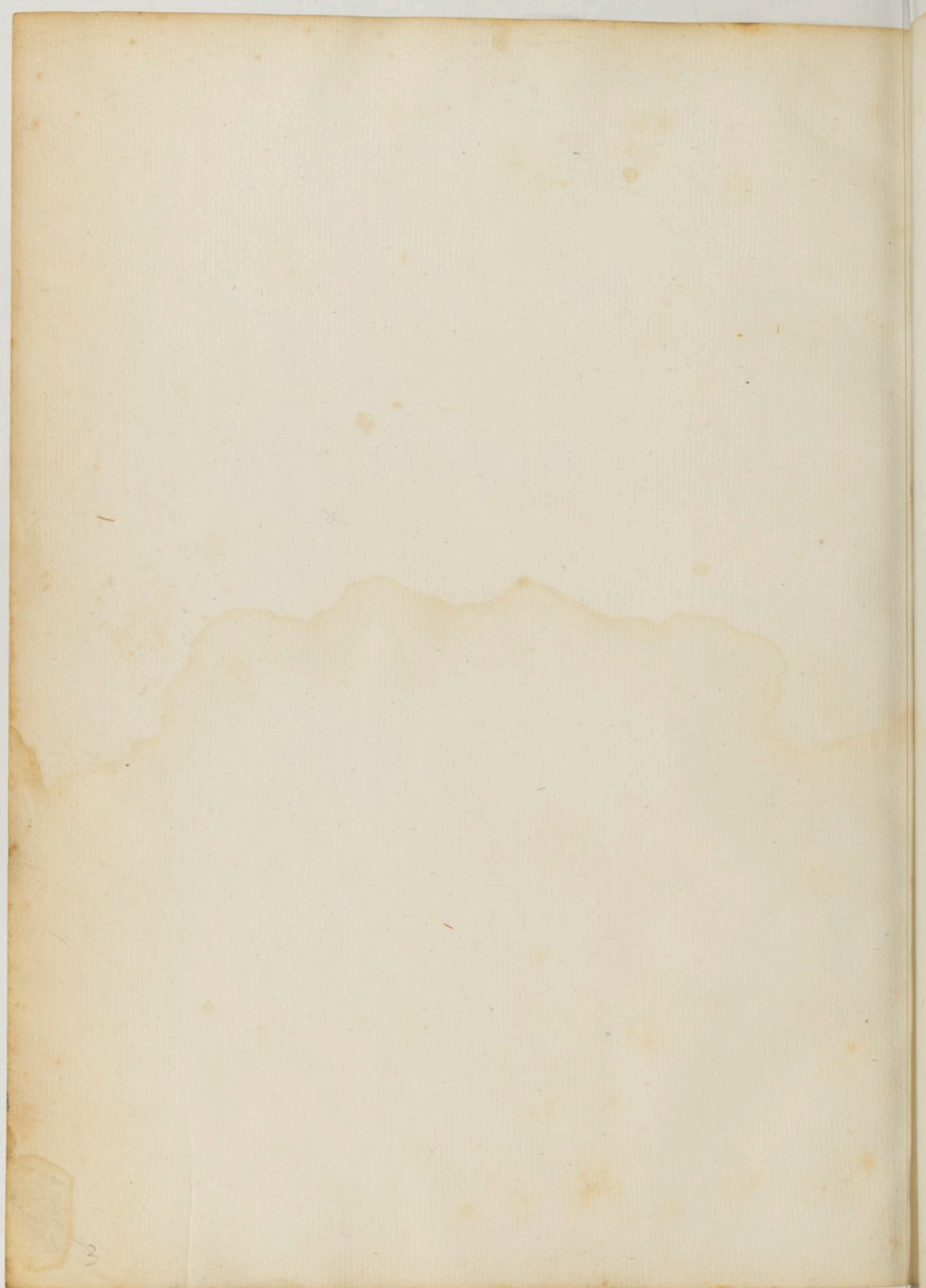
Volume de 60 Feuillets

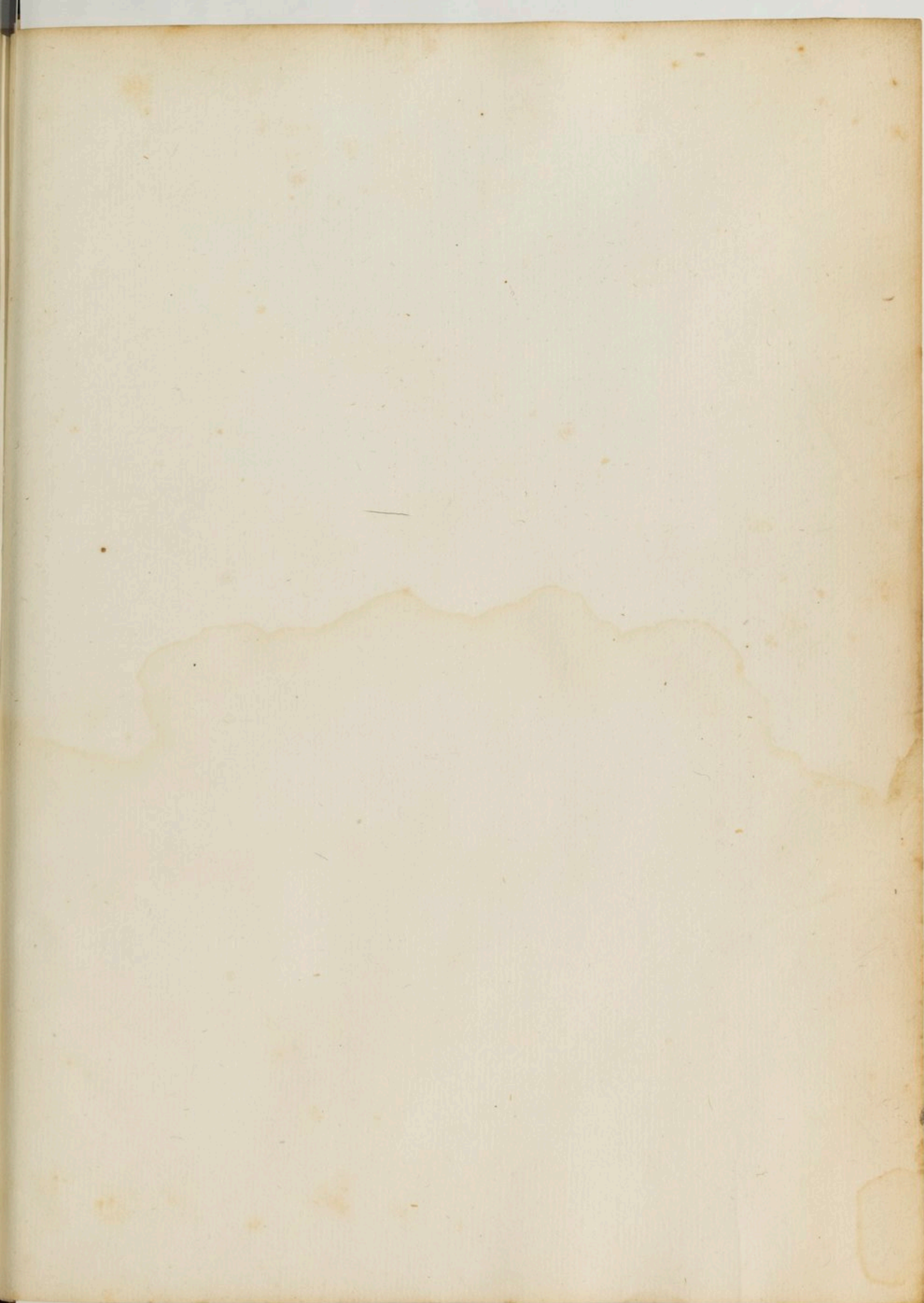
11 Juin 1873.

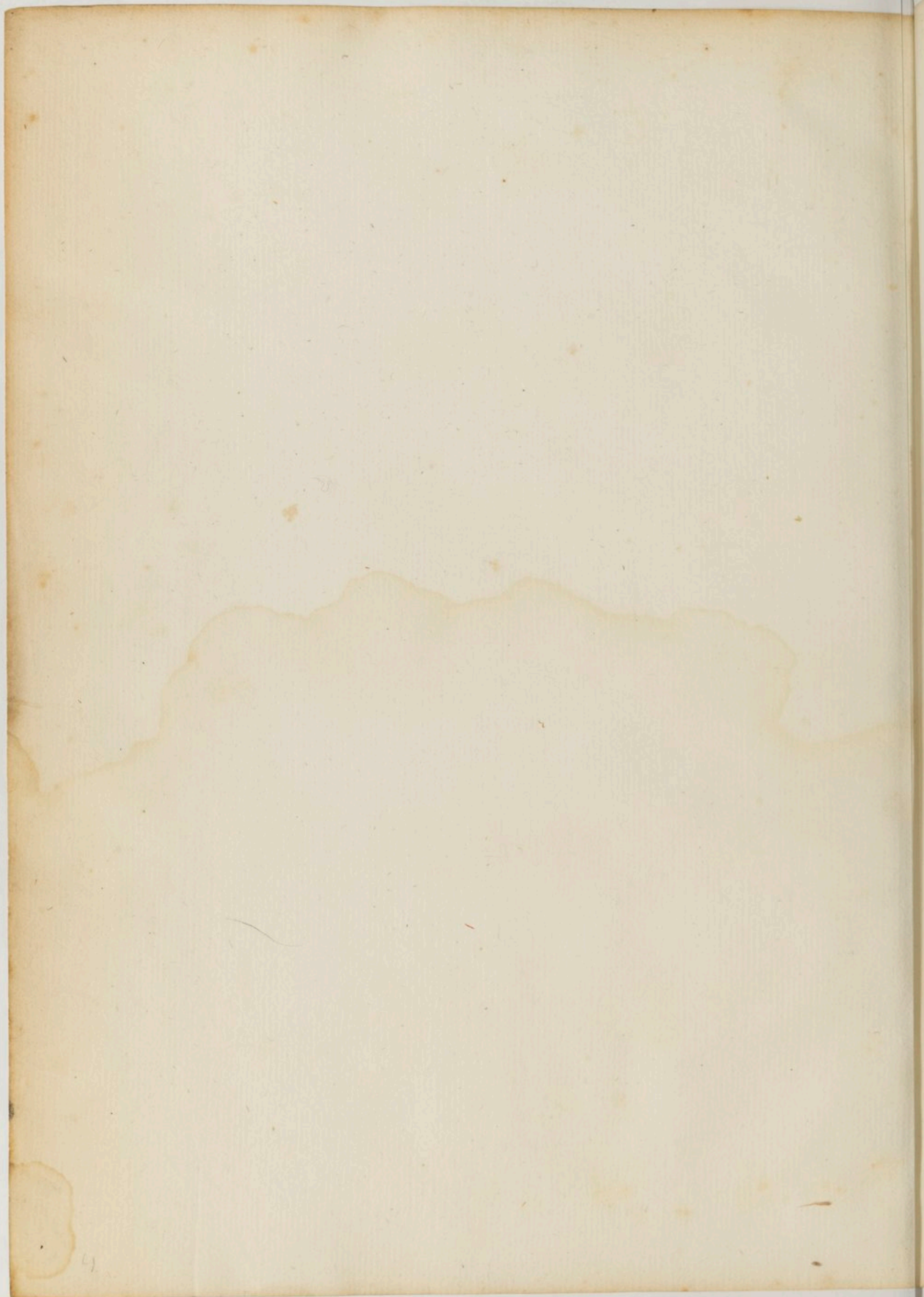

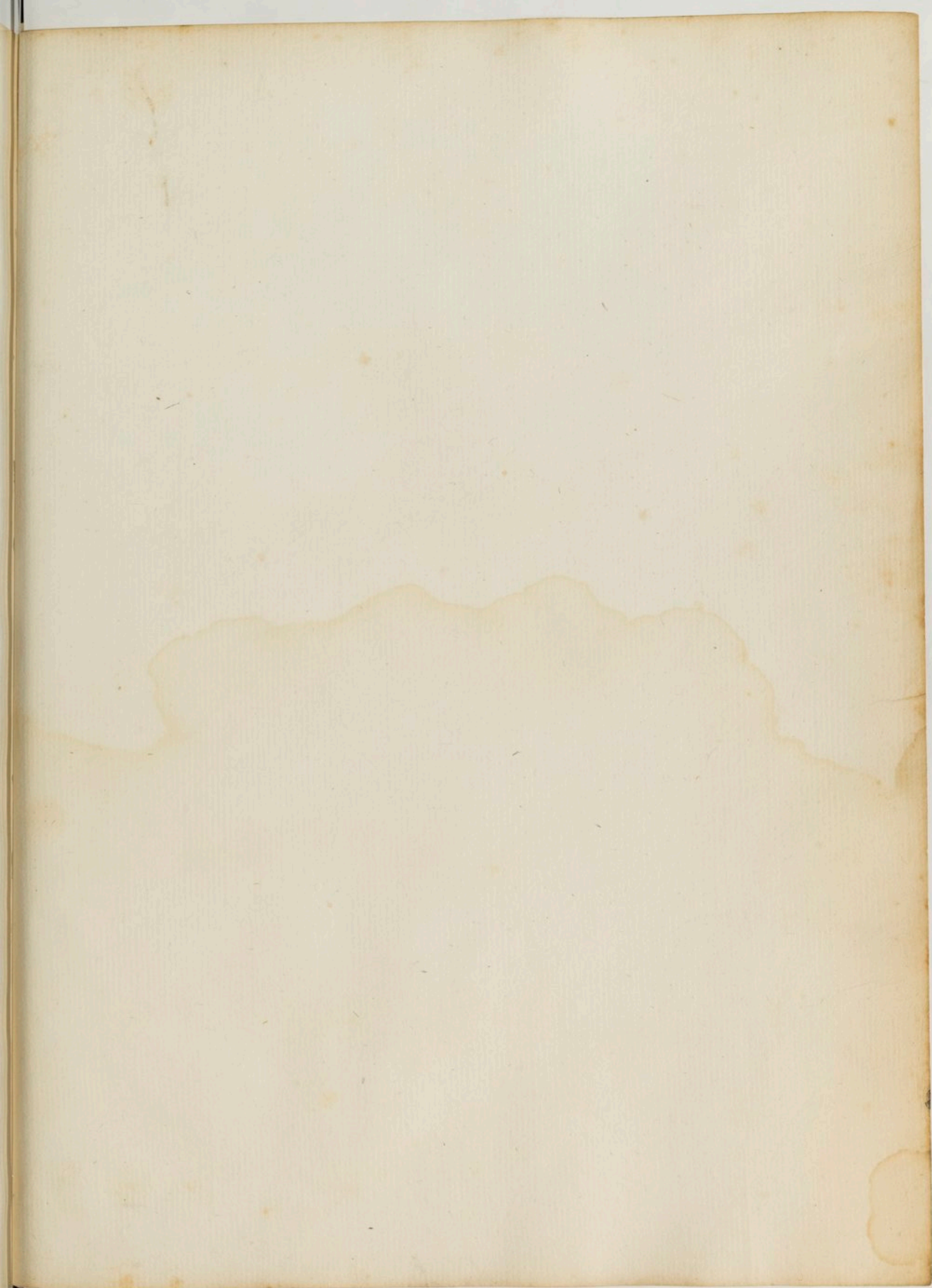

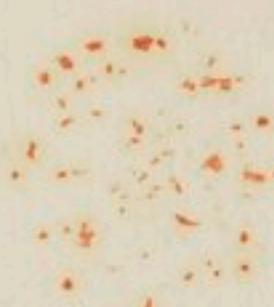

1

Ex Bibliotheca MSS. COISLINIANA, olim SEGUERIANA,
quam Illust. HENRICUS DU CAMBOUT, Dux DE
COISLIN, Par Franciæ, Episcopus Metensis, &c Mo-
nasterio S. Germani à Pratis legavit. An. M. DCG. XXXII.

21 Officium Syriacum M. S.

Catalogus librorum Syriaco vel
sermone vel Characteribus Conscriptorum quorum
singuli Ipsis apposito hicq; notato numero distinguenda

1. Liber In folio Continens quatuor Evangelia sermone
Syriaco sed Chaldaicis, usque Rebus Simis Characteribus
2. Grammatica Syriaca In folio Cum Incepta sed non Comp-
leta Interpretatione Isaaci Sciadrensis
3. Grammatica Syriaca Iosephi Sidonensis archiepiscopi In 4°
4. Liber Liturgicus In 4°
5. Varii discursus de animae affectionibus et Virtutibus In 4°
6. Sermones quidam sancti Ioannis chrisostomi, arabico Idioma
sed Syriaco Characteribus In 4° & penultima
7. Liber Continens partem officii ecclesiastici In 4°
8. Grammatica In 4° Idioma arabico, sed Characteribus Syriaco
9. Liber sancti Isaaci Syri In 4° de Cognitione dei fieri ex qua
facta sunt visibilia
10. Rituale Syriacum In 4°
11. Liber Liturgicus In 4°
12. alius quoque de eadem materia In 4°
13. Septem hora Canonica maronitarum arabico Idioma sed
Syriacis Characteribus In 4°
14. Pontificale maronitarum In folio minori
15. Liber In 4° maiori Continens varios sermones sancti philoxeni
Episcopi In mesopotamia
16. Liber Liturgicus In folio minori
17. Item alius eiusdem quoque tam materia quam forma
18. Expositio sancti Ioannis chrisostomi In Epistolam ad Ephesios
arabico sermone sed Characteribus Syriaco ^{Antiquissimis} In 4° maiori
19. Vita quaedam sanctorum Anacoritarum In folio minori
20. Liber In folio maiori Continens quatuor Evangelia Syriaco tam
Idioma quam Characteribus cum Interpretatione ad marginem sermone
ac libris arabicis

انجيل متى

بسم پدر و پسر و جان پاک يکي خدا

in nomine Patris et Filii et Spiritus Sancti Amen

انجيل متى : اصحاح اول

Prim

Matthaei Evangelium

کتاب ز ايدن خداوند ما عيسي مسيح

Generations Domini nostri Iesu Christi

پسر داوود . پسر ابراهيم . ابراهيم اسحاق

David Filius Abraham Isaac

را زاد . اسحاق يعقوب را زاد . يعقوب

Isaac Jacob Jacob genuit

يهودا و برادران او را زاد . يهودا فارص

Juda et Phares genuit Phares

وزارح را زاد از ثامر . فارص حصرون را

Zare et Phares genuit Phares

انجيل

زاد. حصرون ارام را زاد. ارام ع. مناد ابر

genuit
Haron
Aram
Aminadab

زاد. عميناداب خشون را زاد. خشون سلون

genuit
Aminadab
Haddon
Haddon
Salmon

را زاد. سلون باعاز را زاد. باعاز عوبيد را

genuit
Salmon
Booz
Booz
genuit

زاد از راعوزت. عوبيد ايشاء را زاد

genuit
Jesse
Booz
Booz
genuit

ايشاء داوود ملك را زاد. داوود سليمان را

Jesse
David
David
David
genuit
Salomon

زاد از زن اوريا. سليمان رجبم را زاد

genuit
Uria
Salomon
Hobab
genuit

رجبم ابيا را زاد. ابيا اسار را زاد. اسا

Hobab
Abia
Abia
Abia
genuit
Asa

یوشافاط را زاد. یوشافاط یورام را زاد.

Joasphat Genuit Joasphat Genuit

یورام عوزیا را زاد. عوزیا یوتام را زاد.

Joasphat Genuit Joasphat Genuit

یوتام احاز را زاد. احاز حزقیال را زاد.

Joasphat Genuit Joasphat Genuit

حزقیال منشی را زاد. منشی امون را زاد.

Hechiel Genuit Hechiel Genuit

امون یوشیا را زاد. یوشیا یوخنیا را زاد.

Amon Genuit Amon Genuit

برادران اور را زاد. در غارت بابل. از.

fratres eius Genuit Babyloni

عارة بابل یوخنیا شالاکیل را زاد.

Babyloni Genuit Salachiel Genuit

انجيل

شلا ثيل زور بابيل را زاد . زور بابيل
Salathiel
Zorobabel
Jenuit

ابيود را زاد . ابيود الياقيم را زاد .
Abiud
Jenuit
Abiud
Pliachim
Jenuit

الياقيم عازر را زاد . عازر زادرقر
Pliachim
Jenuit
A 2a
A 2a
Jadu

زاد . زادرقر اخين را زاد . اخين
Jenuit
Jadu
Achim
Jenuit
Achim

اليود را زاد . اليود اليعازر را زاد .
Pliud
Jenuit
Pliud
Pliud
Jenuit
Jenuit

اليعازر مائير را زاد . مائير يعقوب را
Pliud
Jenuit
Pliud
Jenuit
Moshan
Mathan
Jacob

زاد . يعقوب يوسف را زاد . انك
Jenuit
Jacob
Jenuit
Jenuit
Joseph

مزدتریم بود. آن متریم که از روی

illa fuit Maria illa ex qua Maria

عیسی مسیح زاده شد. جمله این

Jesus omnes fuit natus (huc)

قبایل از ابراهیم تا داور و چهارده

ab Generatione Abraham David quatuordecim

قبیله. و از داور و تا عارت بابل چهارده

et Generatione David quatuordecim

قبیله. و از عارت بابل تا مسیح چهارده

et Generatione Babylon quatuordecim

قبیله. زاده ن مسیح چنین بود.

Generatione fuit hic

چون مریم مادر روی برای یوسف

Mater eius Joseph

انجیل

نامزد کرده بودند پیش از آنکه انباز

con: antequam deponata esset

شوند از جان پاک حامله شد یوسف

ex spiritu sancto et spiritu sancto

مردی بود پیر هیز کار خوار است کی اشکار

uir eius fuit abstinens a malo

کرد خوار است تا از اینهان طلاق

facere ut illum dimittere

داده چون اندیشه مکن چنین کرد

sero cum cogitatione facere

فرشته خداوند ار را دیده شد باوری

Angelus Domini illi uisit illum

گفت ای یوسف یا فرزنده داوود از

David filius Joseph ex eo

4-

حامله شد ز بریم آندیشه مکن زیر آچه

gravidā
faciēs
mulier
agitatio
maia
Puer quoniam

که او زاید از روح القدس است نامش

est
nomen
cia

عيسى که مسیح خوانده شود بگوست

et ille
 cocarbitur
 quibus
 deus

که مردمان خرد را از گناهها خلاص دهم

solueretur ex ^{rebus} propriis

تاناخ خدای تعالی پر زبان ایشعیا پیغمبر

1025/1026 Domini
Iacobus per universi
propheta

گفته بود با تمام رسد که دختر در شیر

Virgo 11. Jallentit quod dicitur in 12. libro

آبستن نشود و بزیاید فرزنده نامش عمانویل

Transida
et
nomen plus
sing
manuel

انجیل

کی تفسیرش خدای ما با ما است چون یوسف

Interpretatur Dominus cum eo notis Joseph

از خواب در آمد فرمان فرشته خدا

ex omni Angelus Domini vocat

قبول کرد و سر را نیک بید است و او را

et Maria accepit eam

اند اینست تا آن وقت که فرزندی بکر

ad illud tempus quo natus

خود را زاد و نامش یسوع نهاد و ولادت

et nomen eius Jesus

عیسی

چون عیسی بزاد در بیت لحم یهوذا

in Bethlehem Juda

متی

۵ بر لایز کار میر و دیس ملک آمدند بجویان
in tempore Regis Herodis venerunt Magi

از مشرق تابیت لحم المقدس وی
ex Oriente in domum Iherusalem et sanctificatam

پرسیدند کجاست ملک جهودان که
perrogaverunt Regem Herodis qui dicebat

زاده شده است ستاره او در مشرق
cum natum esset in eisdem stellam in oriente

دیدند ایستادیم تا او را سجده بریم
et vidimus eum adoramus

میر و دیس ملک آن سخن شنیدند ترسید
Herodes Rex cum audiret verbum firmavit

و هر که در بیت المقدس بودند پس
et omnes qui in domo sanctificata fuerunt tunc

انجيل

جمع كرد جمله اكابر كاهنان و كاتبان

omnes congregavit
et principes sacerdotum
scribas

و از نشان پيرسيد كه مسيح چه چايكه زانده

illi interrogavit
quod intenderet
ubi scirent

ايشان جواب دادند كه در بيت لحم

illi in quod respondunt
Bethlehem

يهودا يعني مهمان خانه چنان نبشته

scripsit sicut
id est

شده است در كتاب پيغمبر يابيت لم

inquit
propheta
Bethlehem

يهودا تو حقير نيستي در ملكت يهودا

quidam
in es abiecit
Iude

از تو پيدا کرده يا دشاهي كه پسر اهل شعب

ex
et
series
Re
qui
populus

مرا بنی اسرائیل را آنکه هیرودیس
Herodes *causes* *Israel* *filia* *neus*

مجرسیانرا در خفیه خوراک و ازیشان
Magis *in* *sereno* *locum* *et* *his*

تفحص کرده که ستاره را در چاه رفت دیدند
inquirit *quod* *in* *cellar* *de* *quo* *vident*

چون هنگام بزم ستاره دریافت ایشانرا
Can *tempus* *de* *venit* *illis* *reperit* *cella*

بیت لحم فرستاد و گفت بر بید و خرمی
De *betlem* *ex* *duxit* *ad* *de* *desiderio* *evidens*

هر چه تمامتر از حال کودک بخت کنید و
quod

چون لور را یافته باشید مرا اعلام دهید
cum *illis* *me* *inveniri* *ad* *de*

انجيل

تأمن نیز او را بسجده کردن بروم ایشان
ego etiam adorare illum veniam illi

چون سخن ملک شنیدند روانه شدند
can verbis regis audientes iuerant

زانکه آن ستاره کی در مشرق دیده بودند
et stella illa in quam uiderant oriens

برابر ایشان در پیش میرفت تا رسیدند
cicad corde illis uenit ad quem peruenerunt

انجا که کودک بود ایستاد چون ستاره را
ubi erat puer can stellam!

را دیدند عظیم شاد شدند آنکه در خانه
audientes magnam habuerunt laetiam in domum

رفتند و کودک را دیدند با سریم مادر خود
can uenientes eum cum matre sua

مقی

7

پس روی بر زمین نهادند و سجده کردند

in faciem suam adoraverunt

برای او و حر جنبها، خود را کشادند

et illum aperuerunt

و تحفها، خود را بیش کشیدند ز روی

et aurum
Pharham

و کند روی پس در خواب دیده شد

et ostendit
in gloria
apparuit
homino

ایشان را که پیش میرود پس باز نکردند

quod illis
coram
iterum
non ierunt

براه دیگر بولایت خود رفتند

per
in aliam
regionem
ibant

فرشته خداي تعالی در خواب

Angelus Domini
in univerni
homino

انجيل

يوسف را گفت برخيز گودگرا با مادرش

Joseph dixit cum puero Maria eius

يكجا بر كير و بگيرين بجانب مصر و انجا باش

Mare de Egypte

تا رقتي كه بتو معلوم كنم زيرا كه هيروديس

Herodes rex Iudee Galilaeae

عزم هلاكت گودگرا کرده است يوسف

Joseph

بر خلعت گودگرا با مادرش برداشت

et cum puero Maria eius accepit

و مصر كز تخت و انجا مقام گرفت تا

in Egyptum usque ad

مرك هيروديس سبب انك تمام

Herodis morae

شود انج خدای بر زبان پیغمبر گفته بود
ex ore Domini

فرزند خود را از صحر خواندم کشتی
Vocavi filium

کودکن چون عیر و ریس دید که بگریان
Magis gressu

بر روی اسنهدا کردند خشمناک شد فرتاد
et iratus

کشت جمله کودکان بیت لحم را
Beothlem

رتمایت نواحی کردی از دو سالگی تا
annus duobus

کمتر بران مقدار که دانسته بود از
quod fuit

انجيل

مَجُوسِيَانِ رَا نَجَهِ اِيَرِيَا پِي مَجِر كَفْتَه بُود
Magi illud quod Peremias dixit propheta

تَمَام شَد لَرَا زَهَا شَنِيدَم دَر كُوجَهَا رَانَه
impleta fuit Voces Audiri

گَرِيَسْتَان وَ نَوَجَه كَرْدَن بَسِيَا رَا جِيل
nam

مَرثِيَه كَنَد اَز بَرَا ي فرزند و شَادِي قَبُول
regis

نَمِي كَنَد اَز بَرَا ي نِيَسْتَه ايشَان بَلَز كَشْتَن
Noluit eo quod illi non vult

اَز مَرْتَبَه چُون مِير و دِيَس مُرْد
an Herodes mortuus est

فَرَشْتَه خُدا اَمَد پِيَش يوسُف دَر خُواب
Angelus Domini venit coram Ioseph in خواب

متی

۹ خواب مصر رفت برخیزستان کودک

را با مادر و باز و بر زمین ایسرائیل

زیرا که هلاک شد آنکس که جان کودک

میخواست آنکه یوسف بر خاست و شکست

کودک را با مادرش پس آمد بر زمین

بنی ایسرائیل یعنی بیت المقدس و

چون شنید که از کلا رس بجای پدر

انجیل

ملکی نشسته بود ترسیده که انجا در

خواب دید که بر زمین جلیل آید و

چون پیامد در شهر ناصره مقام گرفت

تا قول پیغمبر تمام شد کی لور را ناصری

خوانند **در** **انجیل**

iii در آن روز کار آمد یوحنا صابغ مرده

میداد در خوابها، یهود و یسایست تهر به

کنید کی ملکوت آسمانی نزدیک آمد دست ^{۱۵}

این ملت کی کفنه شده ملت بزبان ایشعیا

پیغمبر اواری بانگ میزند در بیابان

ویران ساخته کردانید خدای پروردگار

کنید یحیی را پوششش از پشم شتر بود

و میانش بزنجاری گزادیم بسته و غلای

او ملخ و انگبین بیابانی انگ حلق

مثنوی

بدیشان گفت ای فرزندان ماران یا یا

نیکی که نمود شمار راه کرین از خشم

خرای تعالی اگر توبه نکنید اکنون

میوه تنگ بادید جناتک لایق توبه

باشد و کان میرید بدرون کی لوبید

مارا ابراهیم پدر است از یقین است

میگویم که خدای تعالی قادر است

انجیل

برانگ ازین سنگهای برای ابرهیم

فرزند ان بسا زد اینک تیر بریخ در

ختها نهاده شد مرد رختی که بر نیک

نداده بریده شود در گشتش افتیده

کردد من شمارا میسریم باب جهت توبه

رانگ بیاید بحر از من آنک پیش از من

سکت و قوی ترانگ لایق نیستم که خم

شوم رینه موزه کو بکشایم او شمارا ^{۱۲}

بشوید برح پاک و آتش دوست که پارر

در دست دارد و خرمنها خود را پاک

میکنند کندی در خرمها نهند و گاه را در آتش

که میزد بسوزانند کن دم عیسی بیاید ^{کنز}

کنز جلیل نا کردن پیش یحی صابغ ^{کنز} تالار

و رعنا دکنده یحی عانعت یکر و میگفت

انجيل

من محتاجم بدانكه از توشسته شوم

و تو پيش من آمده عيسى بزرگفت كي

دم من واجب چنين است كه جمله

عه الت را تمام كردا نيم انك عي خاموش

شد و چون عيسى شسته شد و از آب پيرون

آمده آسمان كشاده شد و الروح القدس

بصورت كبروتر بر عيسى فرود آمده پيش

متی

ارازی از آسمان برآمد این است ۱۳

فرزند دوست داشته من که نوی شاد

شدم

iv بعد از آن جان کور را بیابان برد تا

از شیطان از موده شود چهل روز

چهل شب روزه گرفت در آخر کرسنه

شد پس ابلیس نزدیک آمد و بوی گفت

انجیل
اگر چنانکه تو فرزند خدای بگویی
Dei filius

سنگها را تانان شدند جواب داد که

نیسته است که بنان تنها آدمی زنده

نیست لیکن بکلام خدا تعالی گوی از

نطق را می آید آنکه شیطان اگر را بیت

المقدس بر در بر کنکره میکلایستایند

و گفت اگر تو فرزند خدای خود را از

مثنوی

اینجا فرراند از زیر که نبسته است که ¹⁴ 13

فرشتگان خود را سپارش کرده است

تا بر ریش یار ایشانرا بردارند تا پای تو

در سنگ نیاید عیبی به رکفت که نیز

نبسته شده که خدای خود را از مایش مکن

کنک ابلیس بر آری انرا بر کوه بلند و

تمامیت مها لک عالم را بد و نمود رکفت

انجیل

من این همه بتو دهم اگر مرا سجود کنی

عیسی گفت از پیش روی شوی شیطان

زیرا نوشته شده است خدا ایراد ننهد

سجود کنی و پرستش نمای بعد از آن ابلیس

از روی جدا شد و فرشتگان خودشان خدمت

کردن او را نمیستادند چون عیسی شنید

کی یحیی را عیسی کردند رفت بجلیل

مثنوی

۱۵
۱۴
۱۵

و ناصره را بکذاشت و آمد بکفرناحرم

بر کنار دریا پیرامون زبالون و نفتالی تا گفتار

ایشعیا پیغمبر صادق شود یا زین زبالون

یا زین نفتالی راه دریا کناره آوردن خلق

عظیم کریم در تائیکی نشسته بودند در

سایه مرکب نوری عظیم دیده اند گنگ

عیسی آغاز کرد و گفت توبه کنید

انجیل

نزدیک شد ملکوت آسمانی چون بر کنار دریا

رسید دو مرد دید برادران یکی شمعون الصفا

و دیگری برادرش اندراوس دام خود

بدریا انداخته زیرا که صیادان ماهی بودند

بایشان گفت در پی من بیاید تا شمارا بجایی

رسانم که آدم صید کنید و زنه کافی ابد را بید

در حال دام خویشان انداختید و در پی او

رفتند چون پاره راه برفت دو برادران

دیگر دید یعقوب ابن زبیدی و یوحنا برادرش

باربیدی دید ایشان دامها خود را گشت می کردند

عیسی ایشان را آواز داد در زمان کشتی را

گذاشتند با پدری یکجا و متابعت وی

کردند و عیسی پیولته در زمین جلیل

گرفتند و در محافل میان جمع و عظامیده

النجیل

و غلکوت آسمانی بشارت میکرد و همه

دردها و رنجها را شفای بخشید پس خبر او

تمامیت کنارها زمین فاش شد و پیش او می

آوردند هر که را دردی و رنجی می بود چون

شل و دیوانه و صرعی این جمله آمدند کوران

شفاداد و درست کرد در برابر خلق بسیار

رفت از اورسالم و از جلیل و از ده شهر

و از

مثنوی

وازیهودا و از ان جانب اردن ::

چون دید جمع انبوه بالاء کوه رفت و رانجا

نشمست پیش تلا آمد ش پیش آمد ند آنکه

زبان بتعلیم برکشاد بدیشان میبفت خنک

سکینان بجان را زیر آ که ملکوت آسمانی

ایشانرا است. خفک اند و مکنان را زیراکه

میراث زمین ایشان گیرند. جنگ کرسکان و

تشتگان را برای راستی که سیر کردند. **حنک**

امر زنده گان را که رحمت بر ایشان باشد. **حنک**

پاک دلان را که ایشان خدا را ببینند. **حنک**

ایشان را که صلح و اشتی کنند که ابنا الله

خوانده شوند. **حنک** ایشان را که عقوبت

کرده شوند برای راستی که ملکوت آسمانی

از ان ایشان است. **حنک** شما را در ان هنگام

که شما را عیب کوینده و بستان و دروغ نهند

و سخنها بد بر شما اندازند از برای من

بد روغی آنکه شاد شوید و خرم کی مرد

آنکه شاد شوید و خرم کی مرد شما در آسمان

عظیم کردد همچنان پیغمبرانرا که پیش از

شما بودند خوار داشتند و عقوبت

شما ننگ زمینید چون ننگ فاسد شود بچه

انجیل

چیز نمک کنند و صلاح بچه یابد هیچ کاری

را نشاید مگر بر وزن آند ازند و بیای کوفته

شود شما نید نور عالم و در شنایی بنهان

ماند دیگر شهلی که بر کوه ساخته باشند

پوشیده نشود و چراغ نیفر و زنده و زیر

چیزی نهند بلکه بر چراغ پاتا مات

خانه را در شنایی دهد همچنین نور شما

بر خلافت تابنده باشد چون چنینند کردار

نیک از شما شکر گفته بدر آسمانی شمار

مپندار یکی من آمدم تا توریت و

پیغمبرانرا منسوخ کنم نیامدم که منسوخ

کنم لیکن تمام و کمال کردانم راست

گویم باشما که آسمان و زمین بگذرد و

یک حرف و یک خط باطل نشود تا همه

باقام رسیده همچنان آموزد این در

ملکوت آسمانی خوار خوانده شود و

انگ تعلم و بگردار نماید چه فرموده

در در ملکوت آسمانی بزرگوار باشد با

شما و کویم اگر نیک شما بر کتب و

معتزله نیفراید ملکوت آسمانی *

نروید شنیدید آنچه متقد ما گفتند

ملکش و هر که بکشد بر روی حکم لازم کردد ^{متنی} ²⁰ ²⁰

من بیکویم باشما که هر که برابر در خود

بیا طلر خشم کیرد بر روی حکم لازم کردد

و هر که برابر در خود را احمق گوید بر روی

ملاست جماعت روا باشد و هر که یا خود

را ناکس گوید یعنی بی خود او سزاوار

دو زخ کردد اگر تو میخوانی که قربان کنی

بیشتر یاد آید کی در دل را در ست

رنجش میست قربان حرد بر جای که

بگذارد بر با برادر خود اشد شواکه

بیا قربان خود را بد از دشمن خود

پر میزدار و اشتهی طلب چند آنکه

باری هنوز در راهی بیش از آنکه خصمت

ترا بیش قاضی برد رقاضی ترا بشننه

سپارد و شعله ترا بزند آن فرستد راستی ^{۲۱} ۲۰ ^{۲۱}

گویم از آنجا بر رن نیایی تا پسین پور که

بر تو مانده باشد بگذاری شنیده که

پیشیان گفتند ز نامکن من میگویم هر که

بزن چشم زند و در دل آرزو کند زنا کرده

باشد اگر چشم رکت ترا خیانت کند بر کن

و بد راند از آنت بهتر که یک اندام تو کم

شود از آنکه همه وجود تو در آتش دوزخ

افتد و اگر دست راست تو ترا بجای رساند

ببر از خود جدا کن آن بهتر کی یکی از آنند

امها تو هلاک شود و نه تمامیت اندام

و جان تو در دوزخ هلاک بهر طلاق

گوید گفته شده است که زن خود را طلاق

دهد کتاب مهرش بدهد من میگویم هر

که زن خود را بر سب زنا کاری طلاق دهد ²²

اگر در زنا انداخته باشد و هر که زنی طلاق

داده را بستاند زنا کار بود بهر سو کند دیگر

شنیدید که پیشیان گفتند سو کند بد روغ

مخوریده من میگویم شما که هیچ سو کند مخوریده

نه با آسمان که کرسی خدای تعالی است نه بر

زمین که جایگاه نهادن دو پای راست و نه بر

باور شایم زیرا که شهر ملک اعظم است

و نه سر تو نیز سر کند مخور زیرا که یک تا

موی سیاه سپید نشوای کردن و نه پید را

سیاه لیکن سخن شما گری آری نه نه و هرج

ازین بگذرد از شر باشد نشنیده آنچه

گفته شد چشم را چشم و دند آن را دندان

و برای هر زخمی عفو بخش من میگویم

23
بشما بدی را بدی با داش مکنید لیکن هر ²² 23

که بر روی رگت تو تباچه زنده روی دیگر

بیش دار هر که قبا، تو خواهد پیر من

میز بوی ده و هر که ترا یک فرسنگ سخره

بر د فرسنگ باری بر و هر که از تو چیزی

خواهد بده و هر که از تو قرص خواهد

نویسد شکر داند بهر و شتی شنیده اند

گفتند اولیان یار خود را دوست دار و

دشمن را دشمن دار من بیکویم بشما دشمن

خود را دوست دارید افرین کنید بر ایشان

که شما را لعنت کنید با آن کسان که با شما

دشمنی نمایند احسان کنید و با کسانی که

شما را رنج رسانند بخشنید و نیکی کنید تا

مانند پدر آسمانی شما باشید که آفتاب

خود را بر نیکان و بدان می تواند و باران

رحمت بر ممکنان می بارد اگر در کنند ازان

خود را درست دارید جفایت باشد

شمار آکنه کاران و منافقان همین شمره

در زریه و اگر سلام بر ابرار آید خود

کشید تنها کدام نیکی کرده باشید نه جمله

خلافت چنان میکنند حال باشد چنان

۱۲
پدر آسمانی شما

بهر صدقه نظر کنید بصدقه خود

تا بر این نباشد زیرا که بر ریا مژده و ثواب

کم شود چون صدقه بدی باند مکن بسترنا

در پیش خود چنانکه انساناقتان کنند در

میان محافل و در بازارها نالستورده شوند

بفرستد از دست کریم بشما که در خود گرفته اند

فاما تو چوین صدقهء دمی بدست ^{۲۵}

راست باید که دست چیت نداند تا

صدقهء تو پنهان باشد و پد رتوله بیند

در نهان باداش دمد ترا شکارا بهر

عاز رجون نماز کنی همچو مناهان مباش

که دوست دارند ایستادن را در میان جما

عنهار در گوشهء بازارها و نامردم را

دیده شوند رگت کویم بشما که مرده خود

ستندند فاماتو رقتی که نماز کنی در خانه

خود رو در خود ببند و نماز کنی برای پدر

خود در نهان و بیدار تو که بنهانی ببیند

پاداش ده ترا پیدار چون نماز کنی

هدیان مکر پیدار چو خنریان که می

نبدارید که بسیار گفتن سخن شنوده

شود مانند ایشان مشروب زیر که پدر ²⁶

آسمانی شمای داند در بایست شمار

بیش از آنک بخوراید شما غار چنین

کنید صورت غار کردن ای پدر

آسمانی ما پاک باشد نام تو بیاید ملکوت

تو شود خولت تو چنانک در آسمان

در زمین مجنون بده ما را از نان آنچه ما

یچنانچہ رُزِ ماست رُزِ بر رُزِ عفو

کن ما را کُناهها، ما جنانک عفو کردیم

غریبان ما را پند از ما را در از ما پیش لیکن

خلاص ده ما را از شریر زیرا که ترکست

ملک و قوت و بر کوی تا ابد الابد

جهت کناه اگر عفو کنی کناه شما

ترک کنه و اگر شما کناه دیگران فرو نگذارید

۲۶ خدا را تعالی کنایه آن شها هم فرو نگیرد

جهت روزه و چون روزه دارید اندوهم

مباشید همچون منافقان زیرا که ایشان در روزه

روی خود را درم کنند تا بخلق نمایند که بر روزه

اند رست گویم شما که شرذکره افتاد

چون روزه داری روی بشو و سر خود

چرب کن تاریده در نشود کسی بر روزه تو

الا پد رت که بنهانت و پد رت می بیند نهانرا

از تر ایا داش دهد اشکارا جهت انداختن

انبار خود را در زمین منهدید جای که کرم

و خورنده هلاک کند و دران نقب زنند

و ببرند لیکن ذخیره خود را در آستان نهید

انجا که نه خورنده هلاک کند و نه در ببرد

زیرا جایی که انبار شما باشد نیز در شما انجا باشد

چراغ تن تو چشم است اگر چشم است

بسلامتست همه تنت روشنست و اگر

چشم تو عیبی دارد جمله تن بتاریکی باشد

چون روشنائی تو تاریکی باشد بین تاریکی

چگونه بود نتواند یک کسی خدمت در

خداوند کردن الا که یکی را دوست دارد

و یکی را دشمن یا یکی را کرامی دارد و یکی را

خوار شما نیز همچنان نشوایید که خدا پیر سنش

و مال دنیا را ازین سبب شما میگیریم اندیشه

مکنید برای خود که چه حورییم یا چه ایشامیم

و نه جهت تن که چه پوشید نه جان افزو

نشرکت از قوت و تن از جامه بهتر بنگرید

مهرغان آسمان که نمی کارند و نمی دروشتند و در انبار

ها نمی نهند و بد را آسمانی شما ایشان را روزی میدهد

شما ایشان افزونترید که فوارند از شما بر بالا ²⁹

خود یک کنز افزون اگر مرادش باشد چندان غم

پوشش می باشید بنگرید بکل و سوسن صحرای

که چون پرورده میشوند که رنج نمی رسند

بشهای کرم که سلیمان بان همه بزرگوار

خود پوشیده همچو یک رنگ از اینها چون گیاه

زمین را که مرفر هست در کشت زار فردا

در تنور افتد خدای تعالی چنین می پوشانند

نه شمارا بهتر باشد ای بی صدقان بیسارند یثقه

ان مکنید که چه خوریم یا چه اشامیم یا چه

پوشیم زیرا که این عار همه مردم خواهند

وید را شکوه با صمانست داند که شمارا چه

در پایستست اور ملکوت آسمانی را که

فرصت طلب دارید را اینها همه زیادت

شود شما را غم فردا محو رید که فردا در غم

خواست روز بنده است شتر خود را ~~جهت~~

جهت داورى دارى مىکنید تا دارى شما

نکنند به آن دارى گیرى کنید بر شما همان

حکم دور بد آن پیمان نه که پیمانید شما

را پیمانید بر اعتبار من چرا مى نگرى خاشاک

را در چشم برادرت و در ختر که در چشم

دلبری نیست نمی بینی چگونه و کوی برادر خود

که بکند از مرا ناخاشاک از چشم تو بردارم

آنک در چشم نیست بر نمی داری ای منافق اول

در حقی که در چشم داری بردار آنک بیه کرد

ترا بیرون کردن خاشاک از چشم برادر است

پاک را بسکان مدید و مروارید شمارا بیش

خوگان بیند ازید تا بپا نرفتند و بشما باز کردند

و شما بد رند بهر مقصود بخوابید تا داده شود

مخوابید تا بیا بید در بزنید کشاده شود هر که

خواهد شناند و هر که جوید باید و هر که در

کوبه کشانیده که امین مرد از شما پسر اراز

رنان خواهد کویا سنگش دهد یا ماهی خواهد

مارش دهد چون شما که شرب بر آید فرزندان

خود را هر چه بهتر خواهد کی بدید پس چه

مایه بزیادگی پد را سمانی شما بدهد نیکه‌ها را

نخواهند کان خود انج خراشیده که مردم باشما

گفتند شما نیز با ایشان کنید اینست تمام

توریت و پیمبران در ترک شهرات از در

تنک آید زیر که در که هلاک بر پهنار

راکت و راهش فراخ و رزنده کانش بسیاران

و چه تنک راکت راه که زنده گانی بر در و چه

اندک اندر روندگان او نشان پیغمبران دروغ

برهیز کنید از پیغمبران دروغ که بیش شما آیند

پوششش بره کان و درونها، ایشان کرکان

زیانیده باشند از میوه ایشان بدانید ایشانرا

هرگز آنکور توان یا از خساک انجیر هر در

ختر که میوه نیک باشد میوه نیک دهد و

هر در ختر که بد باشد میوه بد دهد نشو اند

درخت نیک میوه نیک ندهد بریده شود

و در آتش افکنده از میوه ایشان بشناسید ایشان

را نه هر که گوید مرا ای خداوند در ملکوت

آسمانی رود لیکن آنکه خورست پدر آسمانی

من کند بسیاران در آن روز عین گوینده ای

خداوند ای خداوند نه بنام تو پیغمبری کردیم

بنام تو دیوان بیرون کردیم در آن وقت

معترف شرم ایشانرا که هرگز شمارا

شناختم از من دور شویده ارخد شکاران

کناه بهر بنیاد دین هر که این سخن

بشنود و بدو کار کند مانند شود بگردی

حکیم که عمارت کرده باشد خانه خود را

بر سنگی سخت پس باران باریده و رود خانها

آید و بارها صعب جنبد و بدان

خانه بچدارن خانه نیفتد زیر که نبیادش

بر سنگ نهاده بود و هر که این سخنها

مرا بشنود و بدو کار نکند مانند مردی

جامل که خانه او بر یک کرده باشد

چون باران بارد و جویها روان شود

و باد در حرکت آید و به کن خانه بچد

در حال حراب شود و افتادن آن سخت

محل بود چون عیسی این سخنها تمام

کرد مردم از علم او در عجب مانده

زیرا که می موخت ایشانرا همچو حاکم

نه چون نویسنده کاتب ایشان و معتزله

چون از گروه زیر آید خلق بسیار

در پی او رفته مردی ابرص یعنی پس

آمد او را اسخود کرد و گفت ای خداوند

من اگر خواهی فرانی مرا پاک کردن عیسی

دست سری او فراز کرد و نزدیک گوشه

و گفت میخوام پاک شو در ساعت پاک

شد از پی خود پس عیسی او را گفت بنگر

بالکس مگو بر خود را با ما مان بنما و قربان

خود چنان کن که موسی فرموده است برای

کوامی ایشان و چون در کفرناحوم در آمد

مردی نزد یک روی شده امیر صده راز او

در خلوت کرد و گفت ای خداوند مرا گوئی

افزاده است در خانه مبتلا بعد از این

سخت عیسی گفت روی من بیایم و او را

شفادتم این جواب داد و گفت ای

خداوند من را از نه طعم که زیر سقف

خانه من در آیی لکن گفت ای پسر من

کوشنایا به کوردک من زیر که من نیز نرادی

هستم اقبال پادشاه و زیر دست من هست

مردمان با این گویم بر و بر و دیگران

بیا بیایه و بنده منم در گویم چنین کن و

بکند چون عیسی این سخن شنیده عجب

ماند و گفت با جماعتی که در پی اری

رفته و رفتی گویم بشما که نیافتم در مقامت

36 بنی ایسرائیل مثل ایمان این شخص اند

بشما میگویی که بسیاران آینه از مشرق

و مغرب و نشند با ابراهیم و اسحاق

و یعقوب در ملکوت آسمان فرزندان

ملکوت بیرون رفته سوره تاریک انجا

باشد کریم و ساییدن دنده آن و گفت

عیسی با آن امیر صد ۵۰ بر و ترا چنان باشد

کی کردی همان ساعت فرزندش خوش

شد آنکه عیسی خانه سمعون آمد نظر کردید

که مادرش را تب گرفته بود دستش

گرفت در ساعت از تب خلاصی یافت

و بر خاست خدمتش میکرد خوش کردن

دیوانگان را ز جوران شبهه نکام آوردند

بیش او دیوانگان بسیار دیوان ایشان

بد کرد سخن و شفا داد رنجوران بسیار را

تا آنچه اشعیا پیغمبر گفت با تمام رسد که

رنجها، ما بر، از دو صبر کند بر درها ما

کی انرا از ما بر گیرد چون عیسی دیده که مردم

بسیار کرد او در آمدند فرمود که بکناره

دریا روند در زمان مردی کاتی نزد وی

آمد و گفت یا معلم مرا فرمان دهی یا تو

آیم هر چه که باشی عیسی گفت رو باهاش را
عجیب

جای که هست و مرغانش را ایشانها و فرزندی

بشر در زمین چند آن جای که ندارد که

سر نبهد یکی از شاگردان گفت مرا دستور ده

تا بروم پدید خود را دفن کنم عیسی فرمود

که در جی من بیا و بگذار مرا در کنار آنها مردگان

خود را بگور کنند و چون عیسی در گشتی

نشست و حرار یون با خود باد سخت بجنبید

و دریا در چویش افتاد و نزدیک آمد که گشتی

غرق شود و عیسی خفته بود حرار یون

او را بیدار کردند و گفتند ای خداوند ما را

مده دده هلاک شدیم عیسی گفت چرا می

ترسید ای یو ایما نان انکه بانک زد بر باد

و دریا همان ساعت ساکن شد هر که حاضر

بودند عجب مانده اند رفته این کیست

که دریا باد مطیع او شده نه خوش کردن

در دیوانه کی اگر رستان بودند چون

عیسی در ولایت غدرانیون گذشته

برابر افتادند در دیوانه که از کورستان

بیرین یافتادند بهیبت در مانگی کرد

کسی را قادر کن راه بگذرد چون او را

39 دیدند بانگ زدند گفتند چیست ما را با

تو ای عیسی پسر خدا آمده ای بر هنگام بر

نجانیدن ما ای پسر داوود رحمت کن بر

ما فرمود بدان جان محسن کی بدر روند

آن مرد جد حاء بحسن بانگ زدند

چیست در میان ما بر تو آمده ای تا مرا

غدا بدمی رویش از روز غدا ب نزدیک

از جای که کله خورگان بوده پیر آ آ

دیوان بشفاعت از در خورگت کرده

و گفته اگر ما را از اینجا بد ر میکنی فرمان

ده نابکه خورگان رویم عیسی فرمود

که بدر روید در خورگان شوید

نساعت در خورگان در رفته و آن خورگان

خود را سر کوه در دریا انداخته و تمامیت

هلاک شدند آن کسان کی خوگان را

بچرانیدند کرختند و بشهر کرختند

خبر کردند کی خوگان چه رسیده و احوال

در دیوانه گفتند مردم شهر قنایت پدر

آمدند چون عیسی را بدیدند او خاکشده

که از حد و دایرشان برود ~~بسی~~

در کشتی نشست و بشهر خود رفت

آورند یک شل دیوانه بر تخته انداخته

چون عیسی ایمان ایشان دید به آن شل

گفت دل خوش دارای فرزندی کنامها

ترا امر زیدم اینجا جماعتی از کاتبان در

در و ن خود گفتند کی این مرد پیروده می

گویی عیسی فلان و اندیشه ایشان دریافت

به ایشان گفت چرا چنین اندیشه‌ها

بد در دل خود می‌کنید که ام آسانتر باشد ⁴¹

که بگویم کناهماء ترا اسر زیدم یا بگویم

بر خیز و تخت ترا بر گیر با خود و برو تا

بدانید کی فرزند بشر در زمین حکم آن

دارد گر کناهماء عفو کند آنکه بد آن

شل گفت بر خیز و تخت خود بر گیر و

خانه خود برگرفت و بخانه خود رفت

چون آن جماعت این دیده در عجب

مانند و ترسیده و ستایش خدای کردند

کی این چنین قدرت خلق بخشد

چون عیسی در راه گذر بود مردی را دید

در میان سرخواری و منافقان و ضالان

نامش متری ^{متر} او را فرمود کی در بر من بیا

در زمان در بر او رفت چون در خانه

نشسته چون اما مان دیدند خوارین

گفتند چرا خداوند شما با سود خواران و

کنهکان را می شنید چون عیسی این سخن

بشنید جواب داد و گفت کی تن

درستان را حاجت طبیب نیست

بل کسانی را که ز جور باشند میه انده کی

من درستی و عاقبت و مهربانی میجویم

نه قربانها، گشته من نیامدم تا نیکوکاران

خوابم لیکن کنه کاران را آنکه شاگردان

یجری پیش عیسی آمده اند و گفتند جوفست

که ما را با ما این روزه بسیار می داریم و شا

گردان تو روزه نمی دارند عیسی جواب

داد و گفت هرگز نشاید که مردمان

عروسی روزه دارند ما هم داریم با ایشان

43 باشد و لیکن چون از ایشان دور شود

و یک چو از ایشان دور شود آنکه

روزه دارند بهر اینچنین دین نو بادین

کهن نشاید که کسر جامه کهن را

با پاره نو برقع کند تالان نو کهن را

با خود نکشد و بدرد و نباید شراب

نور در خیکه کهن نهادن تا آن

خیکها دریده نشود وی بر پیردلیک هر

جه نولت در خیکها نونهند تا هر دو

یکدیگر را نگاه دارند این سخنها می گفت

یکی بیا می آمد و مجبور کرد و گفت دختر

من همین ساعت می روم بچرا هم که

همین ساعت بیا بی رگت برو

نه می تازنده شود در زمان عیسی بر خولت

و حواریون و خلقی انبوه در راه میرفت

زنی بود که درازده سال بود که خونی

ریخت و بسیار نوح کشیده بود از طبیبان

و خرج کرده بود هر چه ثلثت و شفا

نمی یافت از پیس در آمد خلعت برداشت

جامه او نهاد زیر که در دل انداخته

اندیشیده بود و گفته که اگر جامه او رسم

ازین رنج خلاص یایم عیسی سرور ان

زن النفات کرد و گفت دخترش دارم

دختر ایمان تو ترا زنده کرد همان ساعت

خوش شه زنده گردانیده دختر بپرورش

آنکه آمد عیسی در خانه آن سرور دیده

که جاعتی بسیار می گریستند بدیشان

گفت که از پیش بروید که مرده است

45
دختر و لیکن خفته است ایشان که این

شنیده نه خنده میدهند چون ایشان را بیرون

کرد خبر او در تمامیت آن زمین فاش شد

و قتی که از آنجا باز کردند بیشتر آمدند

در بنایینا و بانک و زدند و می گفتند رحمت

کن بر ما ای فرزنده داور داری هر بنایینا

را بینامی داد و چون آمد خانه در رفت

نابینایان بالو بردند عیسی به یسان گفت

ایمان دارید چنانکه میتوانم شمار را از تاریکی

داین گفتند بلای خداوند ما بعد از آن

دست بر چشم ایشان نهاد و گفت

همچنانکه صدق شماست شمار را شرد

میان ساعت چشمهها ایشان باز شد

و درست گشت پس عیسی با ایشان

گفت باکس مگر پید چون بد را کنند

همه را معلوم شد چون عیسی بد را آمد

پیش او یک مرد کور و کل و لال در روی ابلیس

همان ساعت ابلیس را پیرن کرد و

مرد سخن گفت جماعتی که حاضری بودند

عجب شدند و گفتند هرگز نمانده این پیدا

نشده در همه بنی اسرائیل اما مان گفتند

هم بابلیس کی سرور دیوانست دیوانرا

بدر میکنند عیسوی پیوسته در شهرها و

دیوها و ایشان و میان جماعتها میگردند

وند اهری که بر پند نارت ملکوت و عروج

و در در که بود شقای دار و چون آن خلایق

را دید بر ایشان رحمت کرد که رنجها

دیده بودند و پیرانگده شده مانند گوسفندان

۴۶ ^{می} بی چوبان نامها حواریون و متادان

ایشان رنژده دادن گفت خوارینون

گشت بسیار گشت و مزدوران اندک

بخور امید از خدایوند گشته که مزدوران

را بفرماید تاندر روزه ^{در} بی بی

آنکه خورند و از ده حواریون خورند

فرمان دارد تا جانها بپایند بیرون کنند

وزنجورانرا شفا دهند نامها، دوازده حوری

اینست شعرون الصفا واندازین برادرش

یعقوب بن زیدی و یوحنا برادرش

فیلیفوس و یوشاکی ریس و ثوماس و متی و یحیی

و یعقوب بن حلفی و شعرون و غیره و یهوذا

و یحیی و یوشاکی که بدست دارد که لقبش

ند که است آنکه عیسی این دوازده را

فرستاد و سپارش داد گفت بر آه خفیلان

مروید و در شهرها سمره نمکذریه سوی

گوسفندان زیرا که ازین ایسرائیل کم کشته

انند روید و عورت کنید و مزده دهید نیز در یک

شدن ملکوت آسمانی پیماران را شفا بخشید

پیشان را پاک کنید دیوان شیطان را

برایده بی بها گرفتید همچنان بی طمع بها

بهد ز زر و نقره نکه میدارید مس هم در کیسهها

شما نباشد برای راه توشه میدارید و نه کفش

برای پاهای و نه چوب دست زیرا که مزد و ریز را

مرد هست بهر شهر و دیهی که در روید بپرسید

اگر کسی را که در اینجا از زانی است بخانه او

روید و چون در خانه روید بر مردم خانه

سلام کنید اگر از زانی باشند سلام شما

49
برایشان رسند و اگر چنانکه از زانی نیستند

سلام شما باز شما کردد انک شما را قبول

نکند و سخن شما نشنود چون بد روید

از آن خانه یا از آن ده کرد از پای پیسانید

رگت کویم شما که زمین سد و معرعه را

آسایش و راحت باشد روز قیامت و آن

ده و آن خانه را نباشد شما می فرستم مانند

برگان در میان کرگان بیش حکیمان با

شید چو چیز ما را نرساده دل چو کبوتران

پر هیز کنیده از خلق غایت پر هیز از سبب

آنک شما را بیش حاکمان پیرند و در میان

جماعت ایشان شما را جوی زنده و شکنج

دهند بر این تانگه را می باشد بر ایشان چون

شما را بدست باز دهند با سخن میندیشید

۵۰
زیرادر آن ساعت شما را داده شود آنج

خواهید گفتن بدانید که گویا شما نیستید

بلک چنان پد را سمانی شماست که بر زبان

شما سخن گوید برادر برادر را بمرک دهد

وید رفرتند را پسران بر پد را ن چیره

شوند د سمن داشته شوید از خلق برار

نام من هر که تا اخر صبر کند زندگانی جاوید یابد

چون شمارا در شهری شکنجه دهند بشهری

دیگر گیریده ارادت کویم بشما که شهرها

ایسر ایل را تمام نتوانید کردن نیست

شاگردی عظیمتر از استاد خود و نه بنده بزرگتر از

خداوند پس باشد شاگردی که بچو استاد خود

کرد و بنده مانند خداوند و بنده و مومن چون خداوند

خانه را سر را بلیسان خوانند بپین چون

باشند مردم خانه از ایشان مترسید هیچ نهان ۵۱

نباشد الا اشکارا گردد و نه پوشیده الا پید

مرجه من در تار یکی باشم بگویم در ریشی بگوید

و آنج بگویش شنیده بر بامهای پاک بگوید

مترسید از ایشان که ریشکشته زیرا که جان را

نشانند کشتن از آن بترسید که جان را

را ترانده کشتن و بعد از هلاک بدو زخ

آند از دانه در پنجشک در یک رسیمان بسته

فرز خفته می شود و یکی از ایشان چو فرمان

پد ر شما بر زمین نیفتد از آن شما موی

سر شمرده است پیش خدا و تعالی تر سیده کی از

پنجشکان بدی افزون تر پد هر که بر این خلف

من بگرد پیش پدر خرد بد و منر شوم و هر که

میان مردمان من منکر کرد و من منکر او شوم

پیش پدر آسمانی من بیامدم برار کنگ ایمنی ⁵²

اندازم لیکن برار رفتند و جنگ انداختن

میان پدر و پسر و خالف میان مادر با

دختر و عروس با خسر و در خانه دشمنانگی

هر که مادر و پادر و پسر و دختر یا خانه پیش

تراز من دوست دارد لکن کسی مرا نشاید و هر

که صلیب خود بر درش بگیرد و از من

نیاید او مرا لایق نیست هر که جان خرد

را دوست دارد هلاکش کرده باشد و آنک

نفس خود را بر این هلاک کند زنده گانی آید

یافته باشد هر که شمار قبور کند مرا قبول

کرده باشد و هر که مرا قبول کرده باشد او را

قبول کرده باشد که مرا فرستاده است آنک

کسی را بنام پیغمبر قبول کند مرد پیغمبر شنانه

۵۳
و هر کس نیکو کار را را بنام نیکو کار قبول کند

مرد نیکو کار را قبول کند هر کس یک شربت

آب سرد یکی را از کوچه کان بنام من بدهد

راستی گویم که مزدش کم نشود

چون عیسی این پند همارا تمام کرد از آنجا روانه

شد و روی شهر ماء نهاد تا ایشانرا نیز پند دهد

فرستادن یحیی پیش عیسی پیر سیدان چون یحیی

معجزه ها مسیح را شنیده در زنده ان فرستاد از

شاگردان خود رفت تو بر آنک خرا صد آمدن

یا چشم دیگر رسیده ارم عیسی به شان گفت

بروید و بگوید به یحیی انج دیدید شنیدیت

آنک نایبنا یان می بینند و شلان و نشستان

بپا می روند و پیسان پاک میشوند و کران

میشوند و مردگان بر می خیزانند و بیجارگان شاد

می شرنده خنک بانک عن شک نیار چون

شاگردان بحر رفته مدح هیچ بهر یوحنا

عیسوی حدیث یوحنا بر خلق آغاز کرد رفت

چه بدر رفتید که در ویرانی بینید باد شری

جنبانده یاس در که بر روی جامه است خرب

ایمان که جامه نیک دارند پیش پادشاهان

باشند اما آنک دید بیت مانند پیچ بر راستی

که لو از پیغمبر افتد و نتر اینست که برای او

نوشته است اینک می فرستم فرشته مرا برابر

روی تو نثاره هموار کند برای تو یقین گویم

که بزاده زتان بزرگتر از یحی خاست ولی

که جانشین ملکوت آسمانی از ملکوت

لو بزرگتر است بداند کی از روزگار یحی

شورینده نالاکنن ملکوت آسمانی بپوشند

۵۹ میشد زیرا که جور قوی بود و توراه و

پیغمبران تا بنزاییدن یحی گفته بودند قبول

کنید کی اورا الیاء است آنک در کتاب گفته

شده است که می آید هر که در کوشش خود دارد

بشنود دیگر گفت مائده کنم قبیلہ این

زمانرا یکو دکان کی در کنار بازار هاشمیتند

و بایکدیگر گویند سرور گفتیم برای شما در حق

نگردید و شیون کردیم و نگریشید یحیی بر شما

آمد یحیی خور و می آشامید گفتید دیو دار فرزند

آمدی آمد یحیی خور و می آشامید گفتید کی این

خورنده است را شامنده و با سود خور این

و کنه کار این یار است نفرین شهر ها که

بوی غم کردند حکمت از خود راست

شد آنکه این شهر ها را که معجزات در وی

۵۶
می نمود و توبه نمی کردند نفرین کرد و گفت

وای بر تو ای کور زین وای بر تو صیاد گی اگر

در صور و صید همیشه آنج در توبیده اشد

از معجزات توبه میگردند پیلای سر و خاکستر

صور و صید را روز قیامت راحت باشد

بیشتر از شما و نوار کفر ناحوم نا آسمان

بلند شد و تا زیر زمین خوار می بست شد

آن اگر در سدهوم و عامر را آن معجزها که در

تورپیدا شده تا امر ورز پیدا شد و هنوز

آبادان بودی ولیکن بشو گویم که سدهوم

و عامر را را راحت و آسایش باشد روز

قیامت پیشتر از تو در آن وقت آغاز کرد

عیسی ز گفت شکر تو میکنم آری در من

خداوند آسمان و زمین که پوشیده این

چیز ما را از پیش حکیمان و بدین کودکان

اشکارا کردی ای پدر چنین برداشات

میان من و تو دیگر گفت همه چیزها

از پیش پدر من داده شد و کسی پدر را

نشناخت مگر پسر و پسر نیز انرا که خواهم

پیدا کند نیاید پیش من از خستگان

و بار بردارنده کان و من شمارا آسایش

هم شکیبایی کنیده و بر کردن نهید لباده

از من پیامورزیه زیرا که من فروشن

هستم به لب بیاپیده آسایش لباده من شیر

نیست و بار من سبک

در آن رفت میرفت در میان کشتنها در روز

شنبه و رحواریون کرسنه خورشید کندهم

بدست می زدند و می خوردند اما ما را

و مغتزلان دیده نه بالارگفتند شاگردان ^{۵۸}

ترکاری میکشند کی روانیست در روز

شنبه عیسی خراب داد نه خواندیده

که دارود چون کرسنه شد در خانه خدا

رفت زنان باده سر را که روان بود خورد

و با آن کسان نیز داد که بالار بودند در راه

نبود خوردن از زنان بکر کا هتا نرا فنها

اگر شما خوانده در توراه که کشیتان

در هیکل شنبه را بکشاید و برایشان ملامت

نباشد بد رستی میگویم بشما که اینجاست

کسی که از شنبه بزرگتر است اگر خداوند

شنبه و خانه غاز می دانستید معلوم

می شد شمارا که من شفقت و مهربانی

خواهم نه قربان کشته خداوند شنبه

فرزند بشر است آنکه مسیح انجا نقل ⁹⁹

کرد و در خانه غار رفت میان جماعت

ایشان مردی بود دست خشک آغاز

کردند باور گفتند با منجان روز شنبه

شفا کردن را را باشد در جواب گفت

که باشد از شما شخص که او را کور سفندی

در روز شنبه در چاه نیفتد و دست

نکنند و از چاهش بر پیاد پس آدمی از

گوسفند بمسی شریفتر بود چون چنین

است کردار نیک بر روز شنبه روا باشد

آنکه بدان مرد گفت دست بکشادست

پیش همان ساعت درست شد هم

دست دیگران دم امامان بدر رفتند

بام کنکاج نهادند که او را چون هلاک

60
کنند چون کنکاج ایشانرا عیسی دریافت

از انجا نقل کرد و در بر خلق انبوه

رفتند نجهاء ایشانرا شناداد و فرمود

تا معجزات را فاش نکنند تا غلام شود

انچه فرموده شد بر زبان ایشعیایمهر

کی گفت اینست فرزنده دوست داشنه

من آنک جان من ارزومند لوشد جانم

برو فرو دارم تا حکم راست با خلق

مردم کند و عدل و داد بیاوراند و روی

دل نبیند و بانک فرزند و کسی از بازار

در بازار نشنود

و بیعشان را

نشان میدهد و بیعشان را

و بیعشان را

الحمد لله الذي جعل العلم نوراً

والعلم نوراً ما لم يكن العلم نوراً

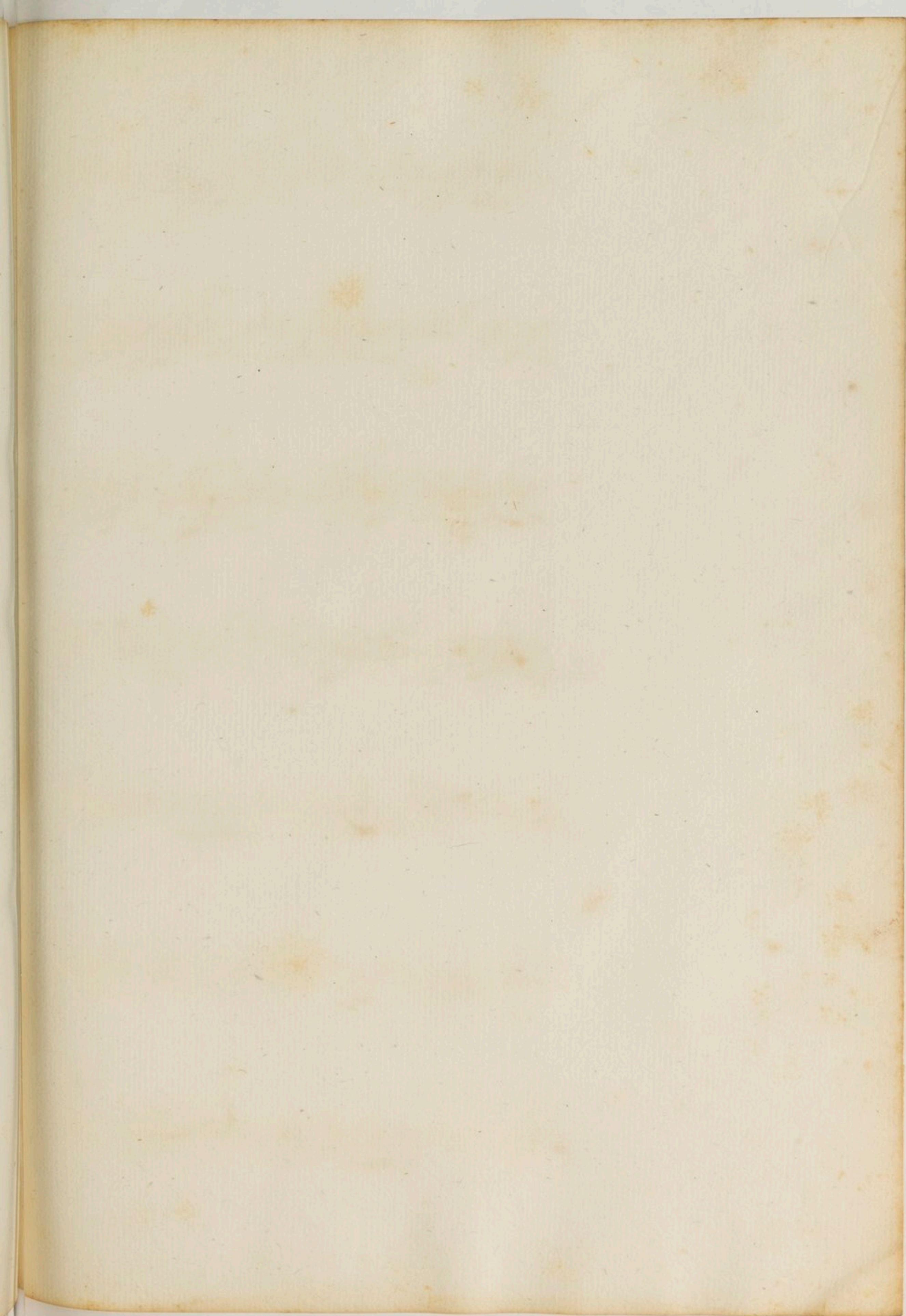
والعلم نوراً ما لم يكن العلم نوراً

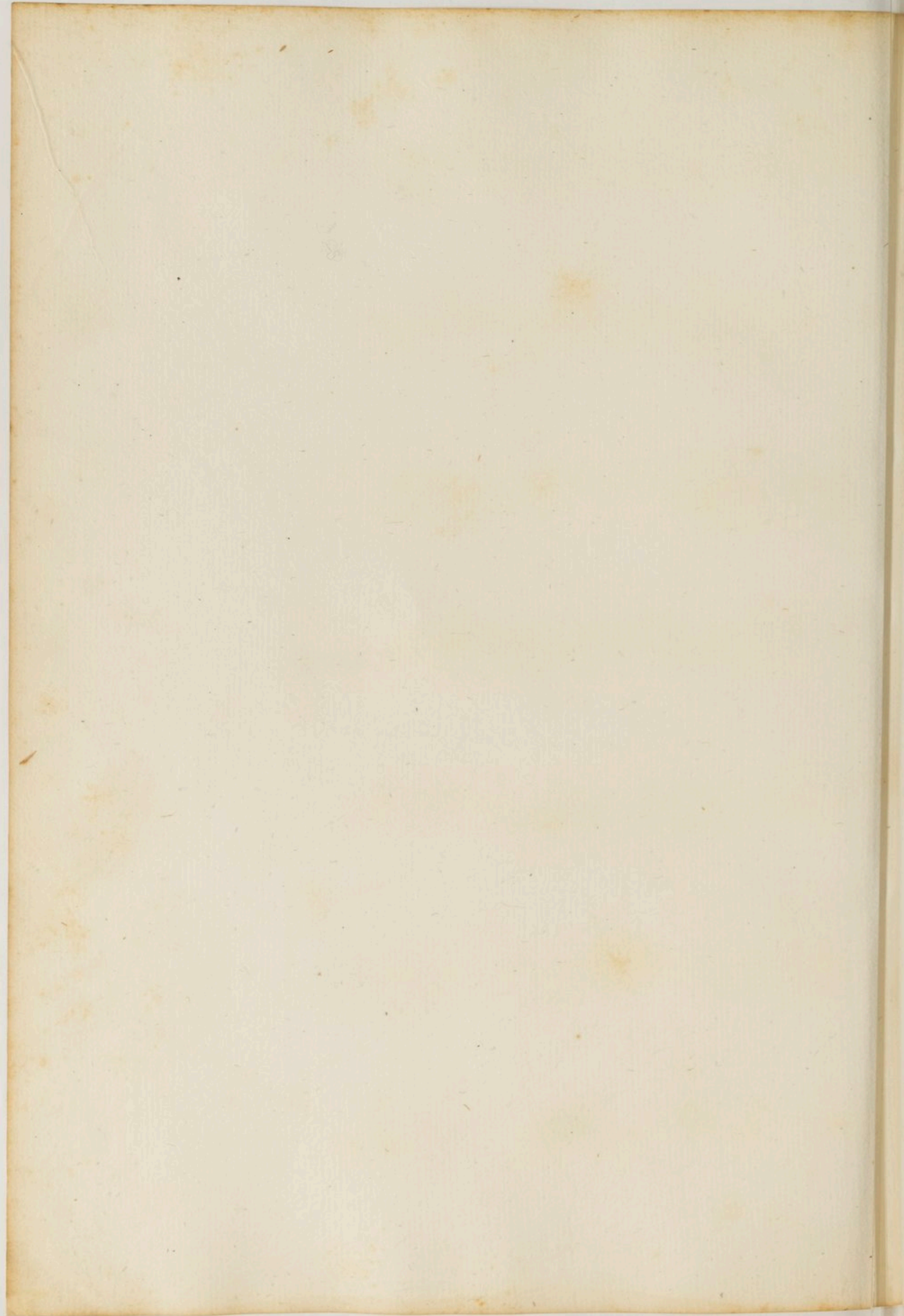
والعلم نوراً ما لم يكن العلم نوراً

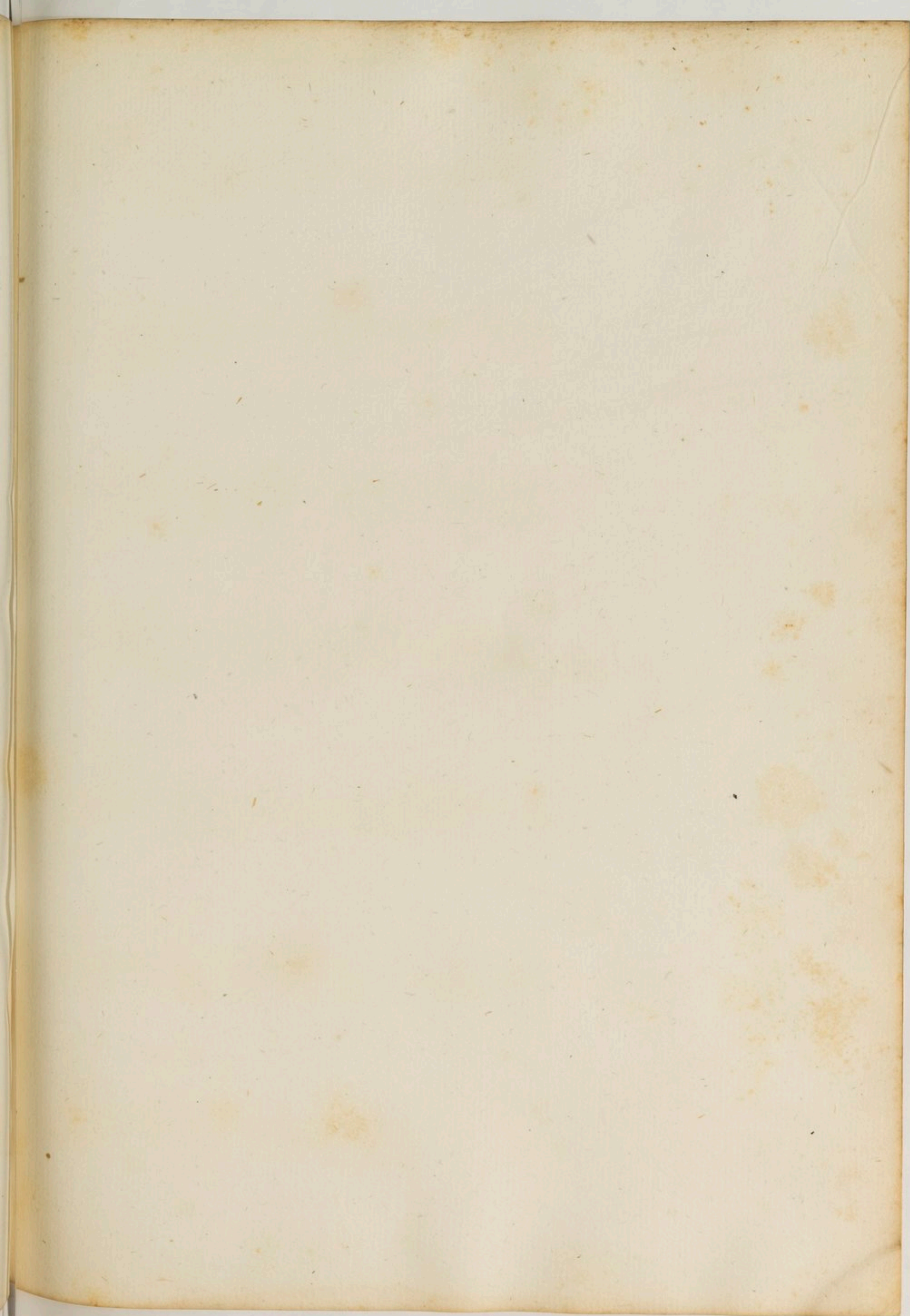
والعلم نوراً ما لم يكن العلم نوراً

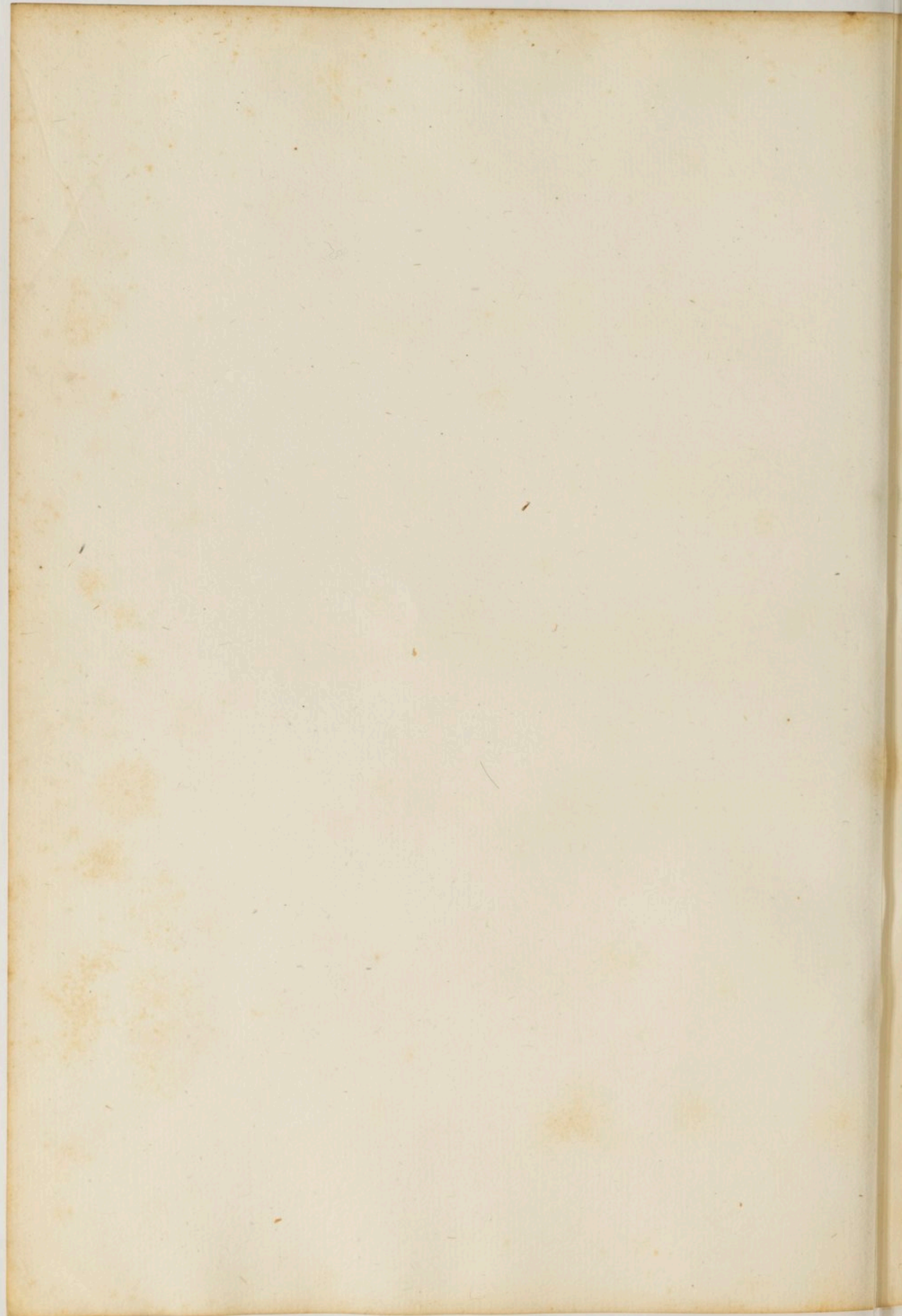
والعلم نوراً ما لم يكن العلم نوراً

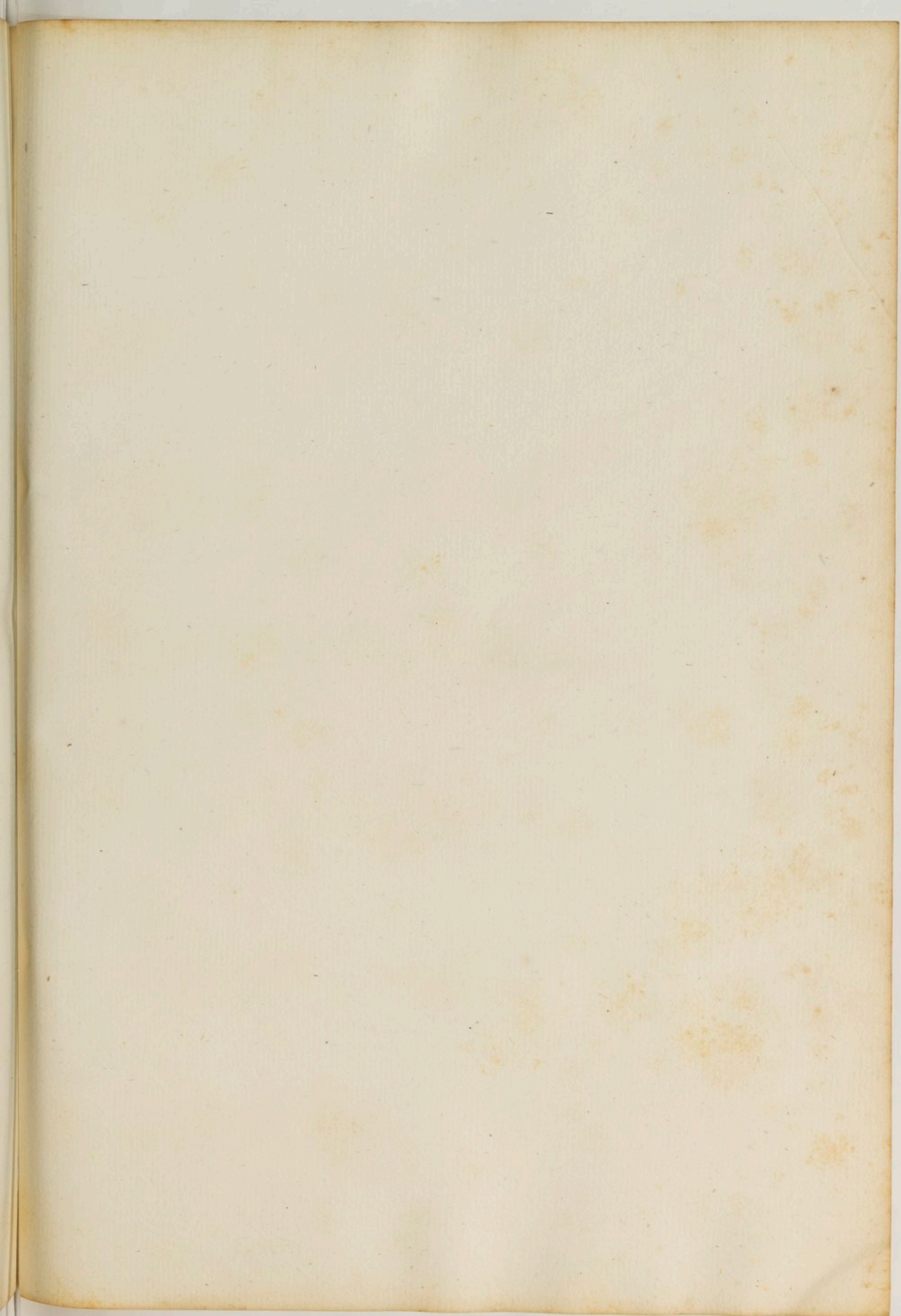
والعلم نوراً ما لم يكن العلم نوراً

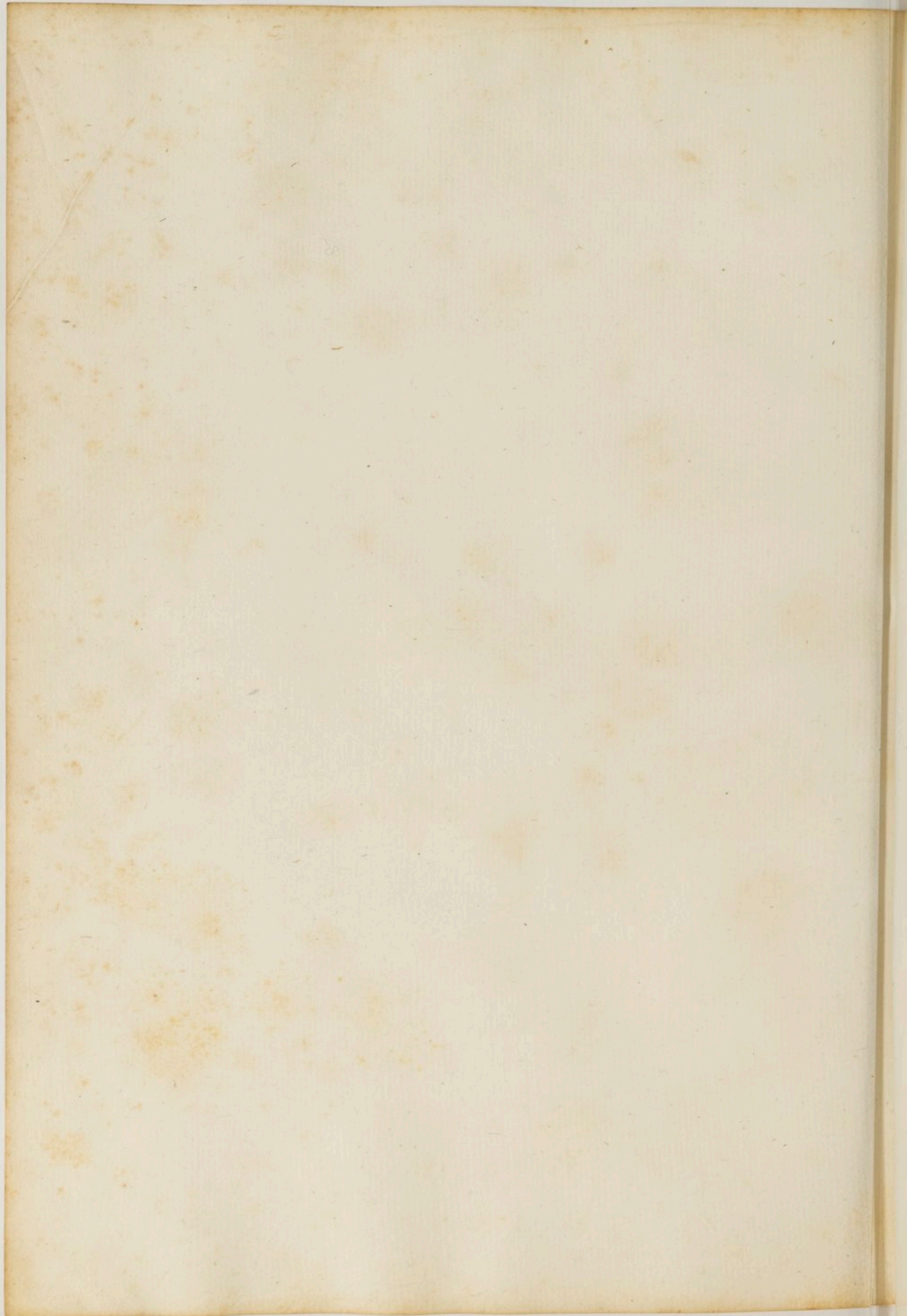

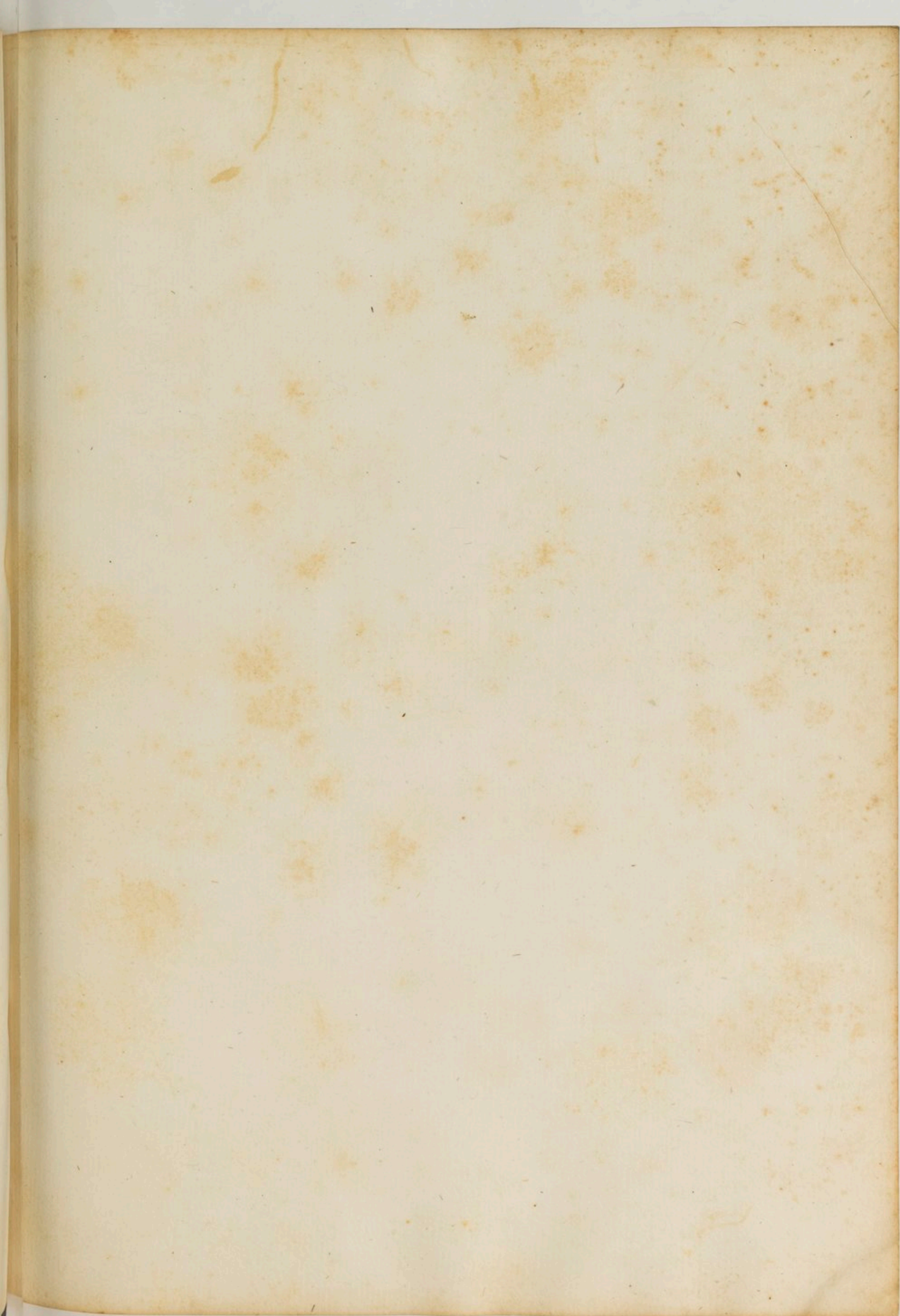

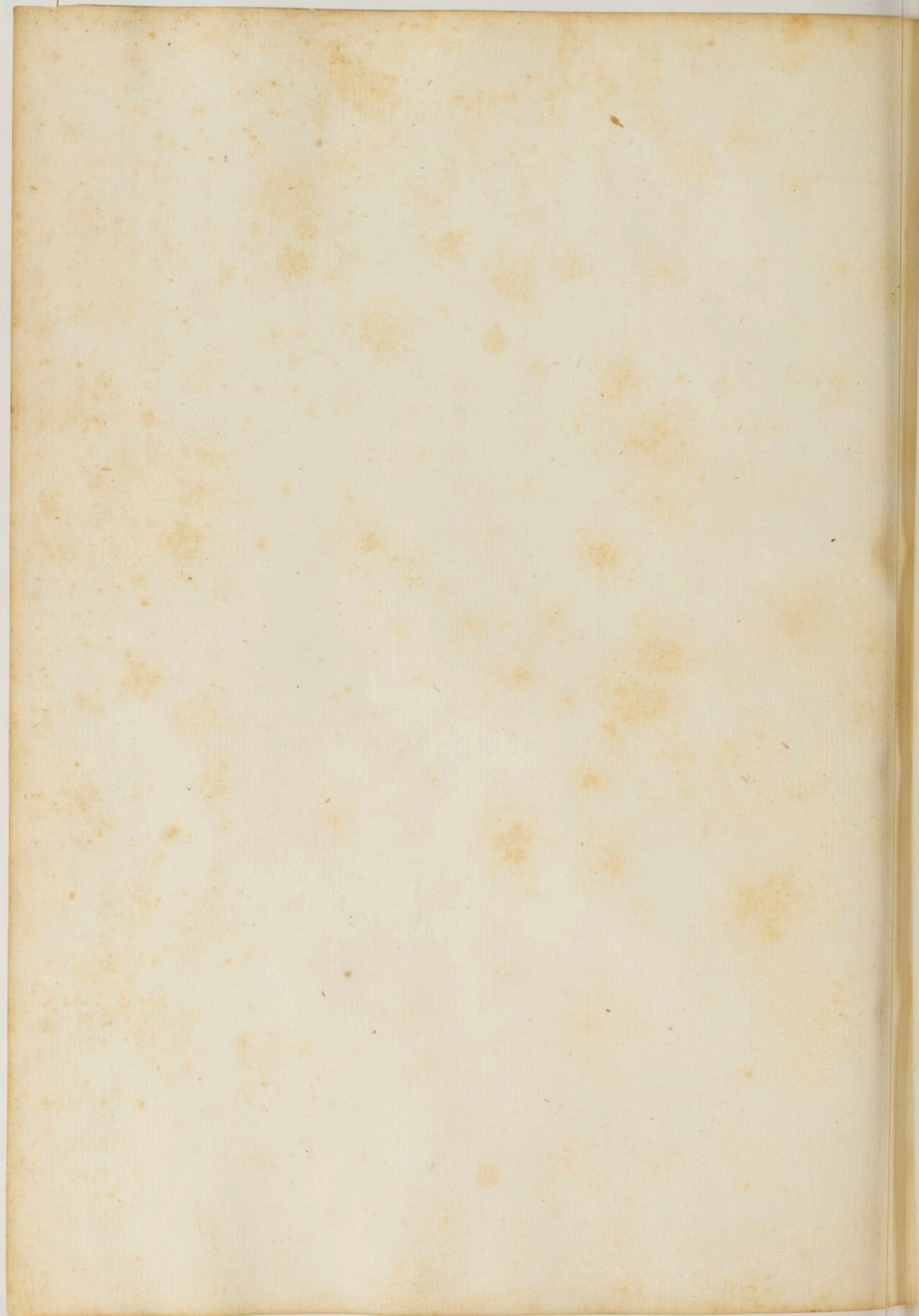

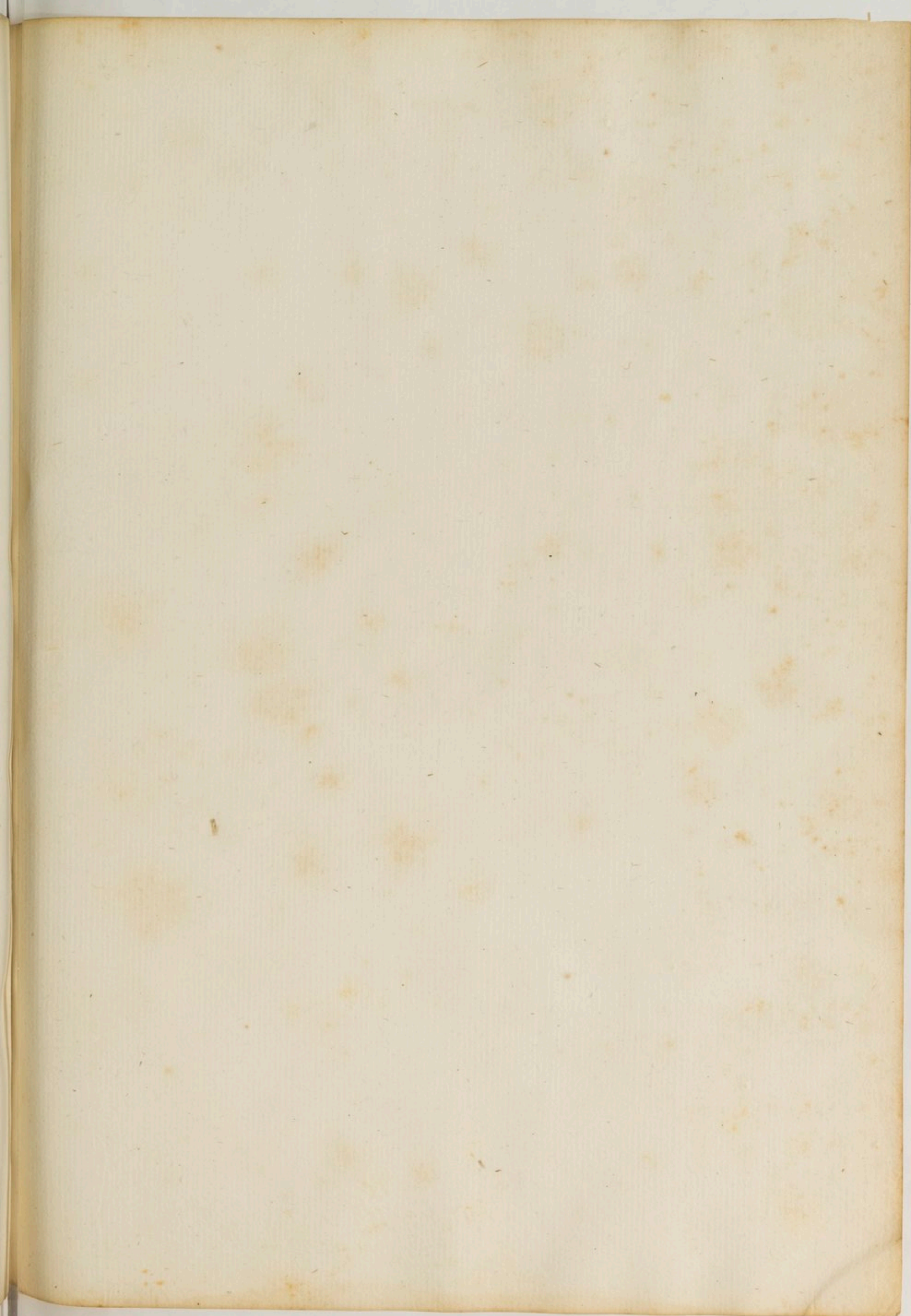

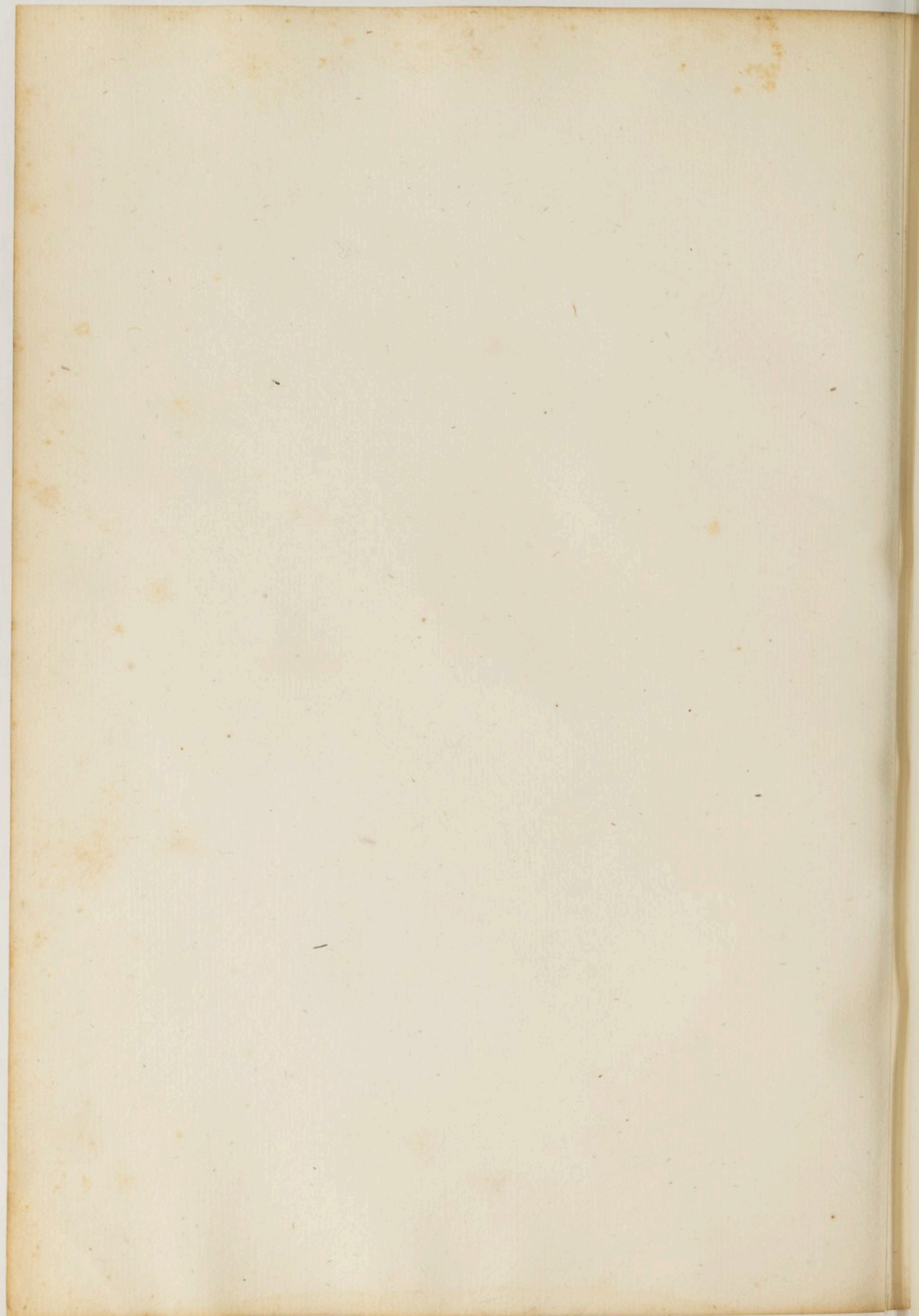

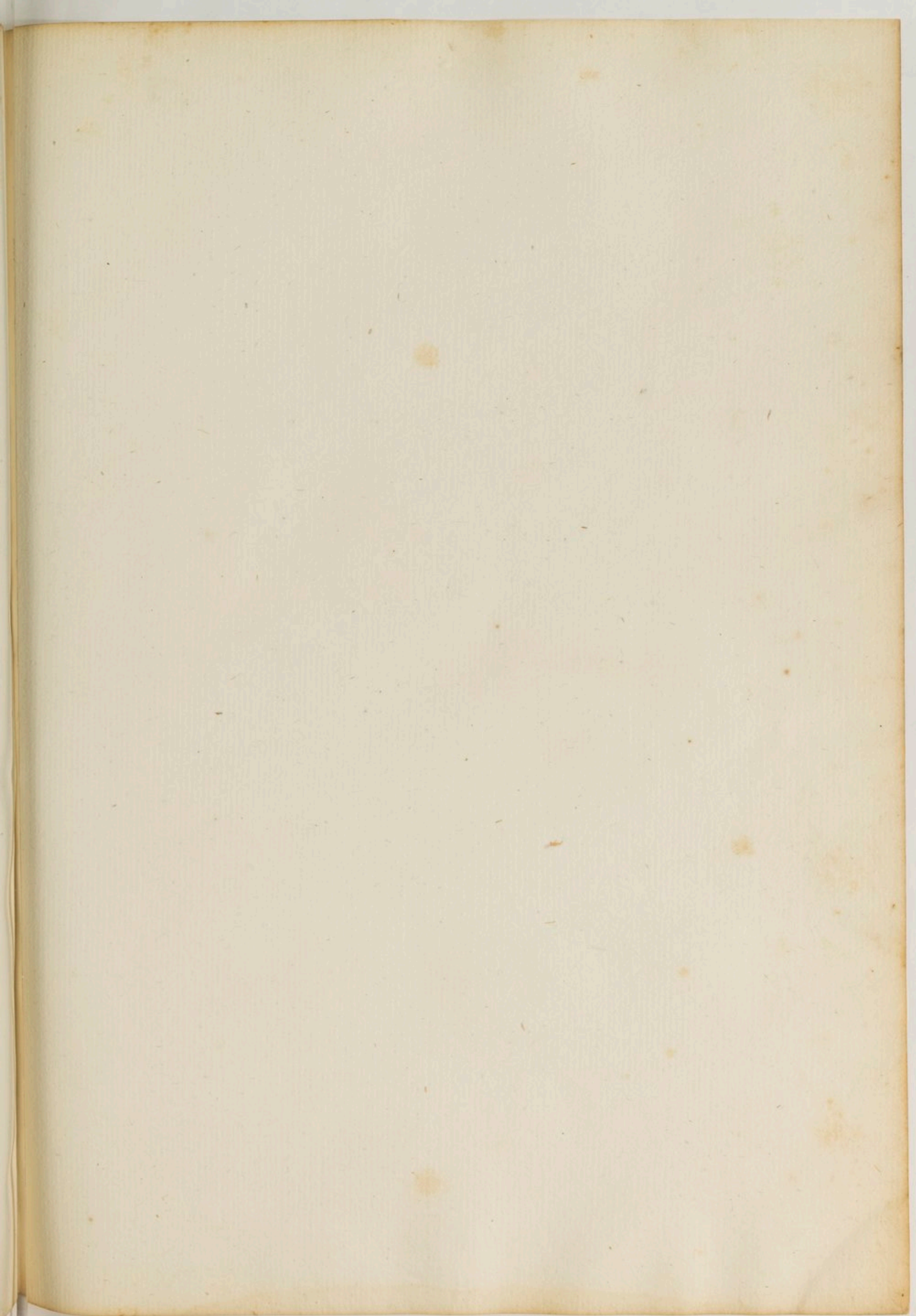

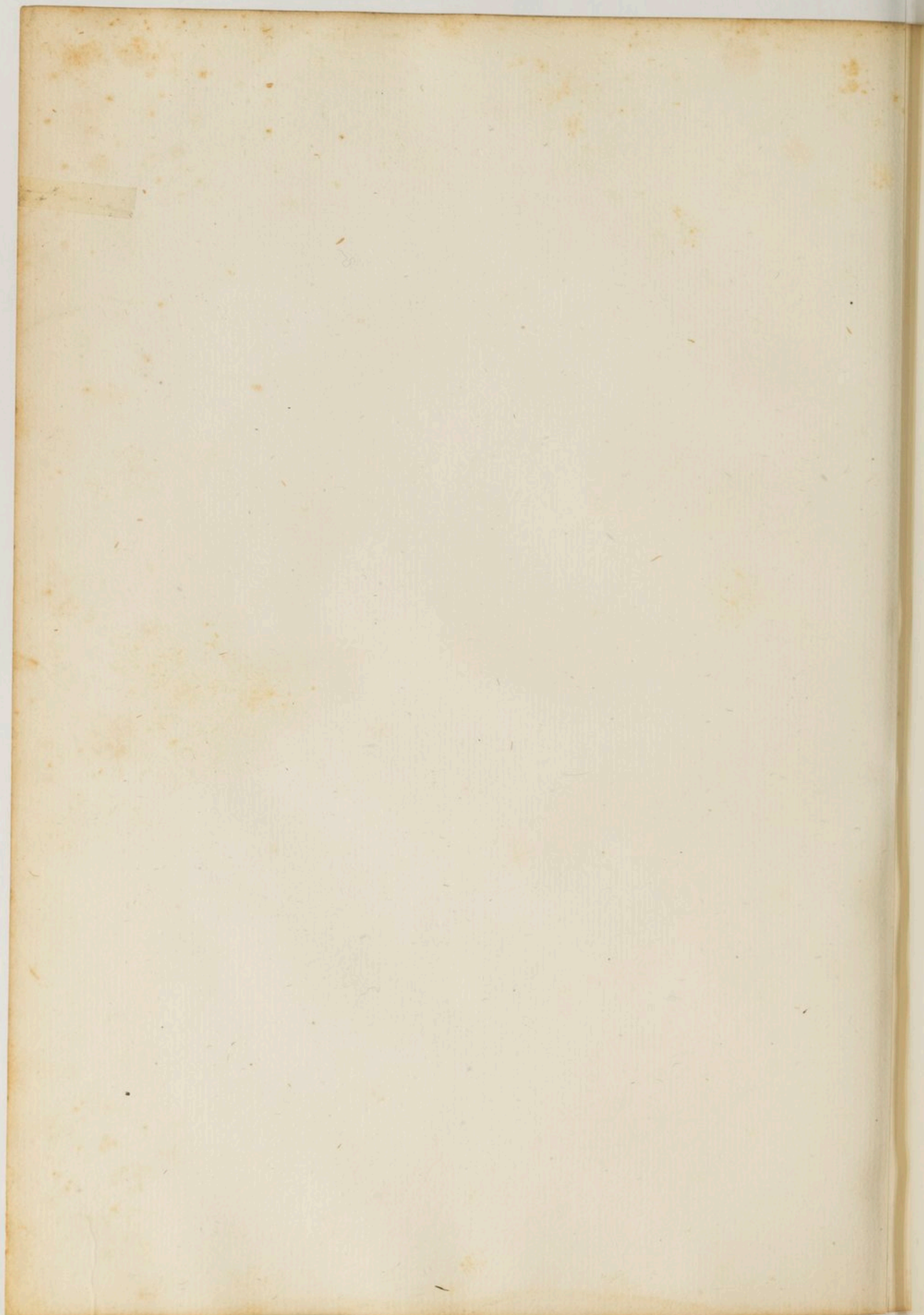

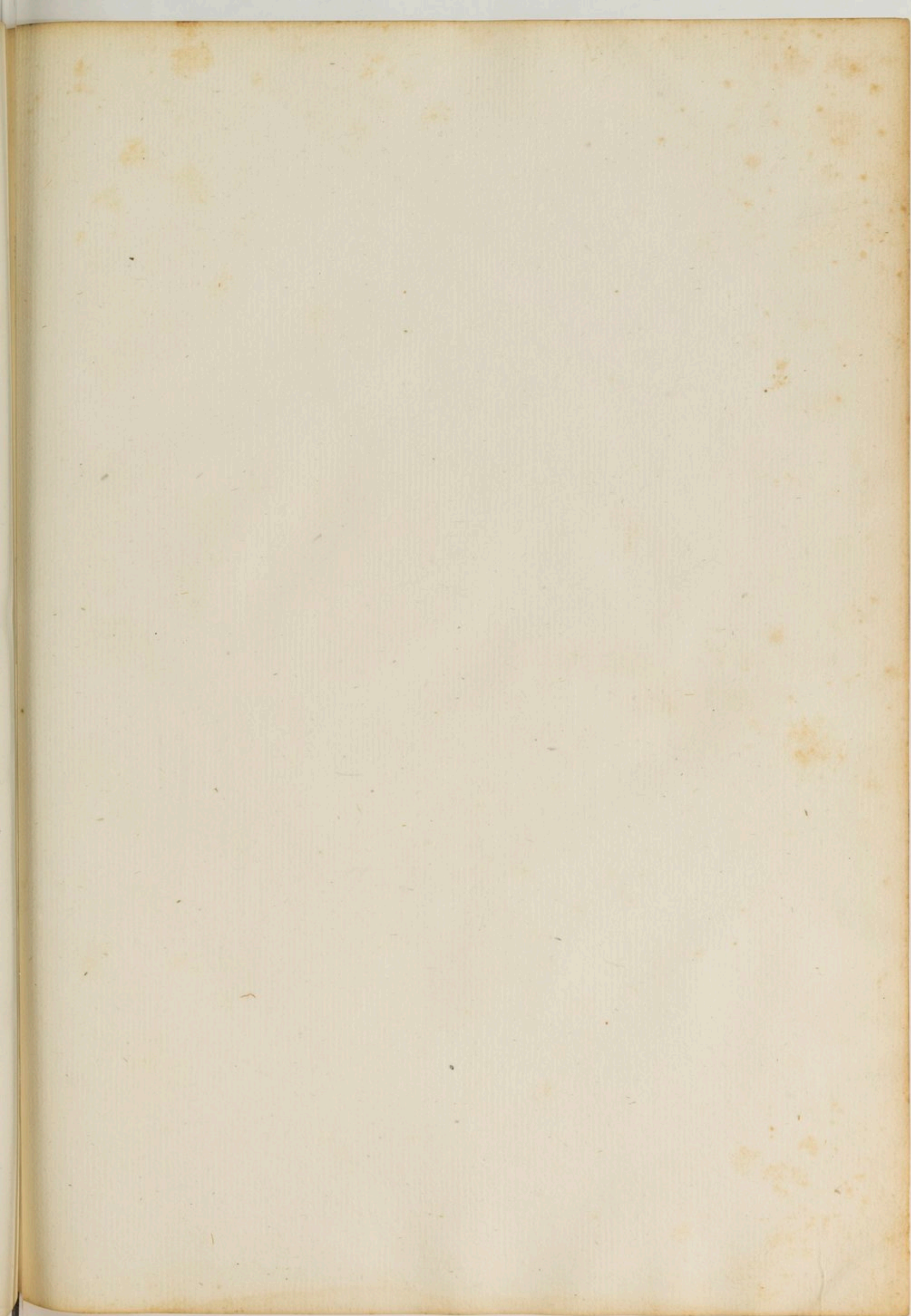

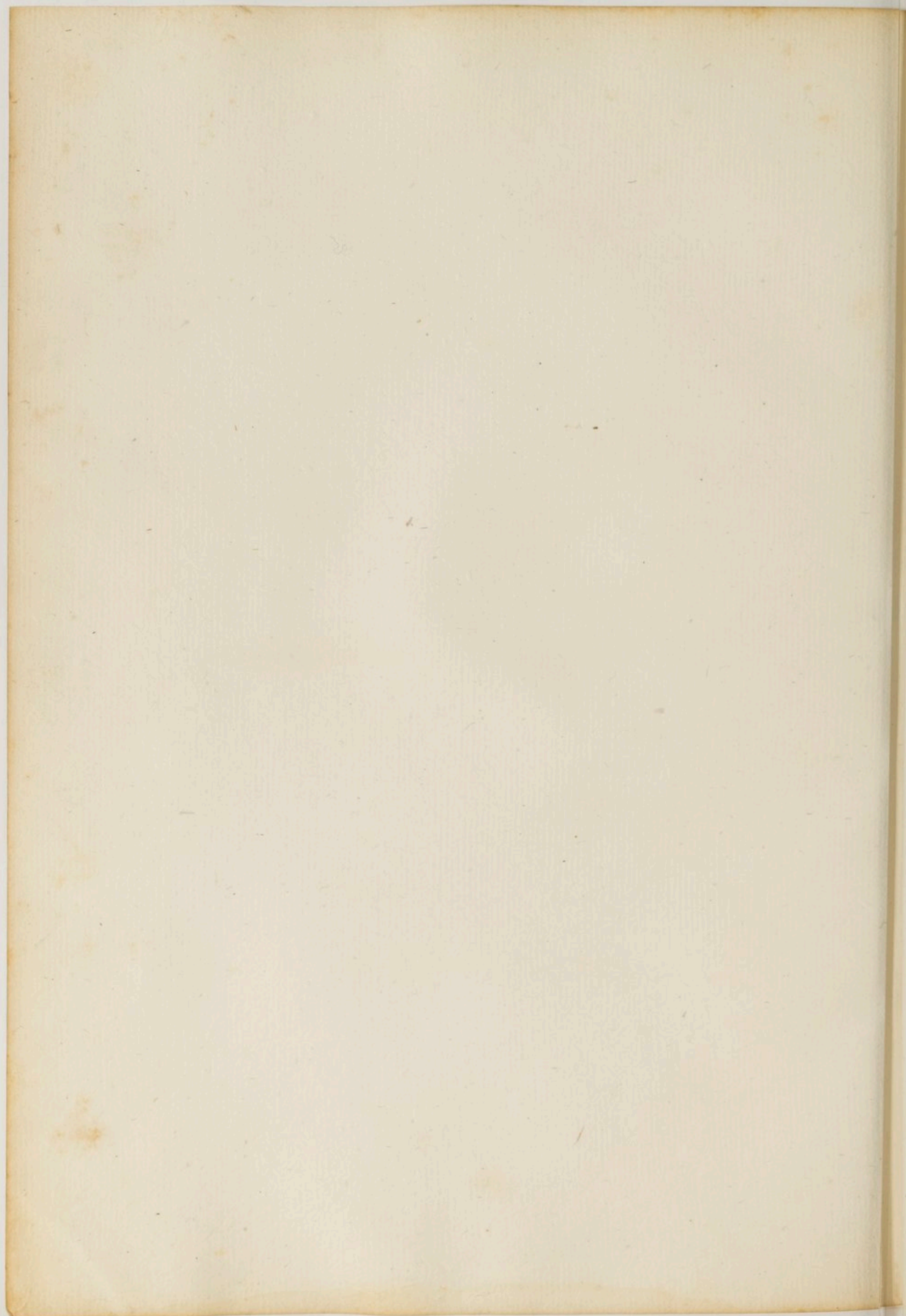

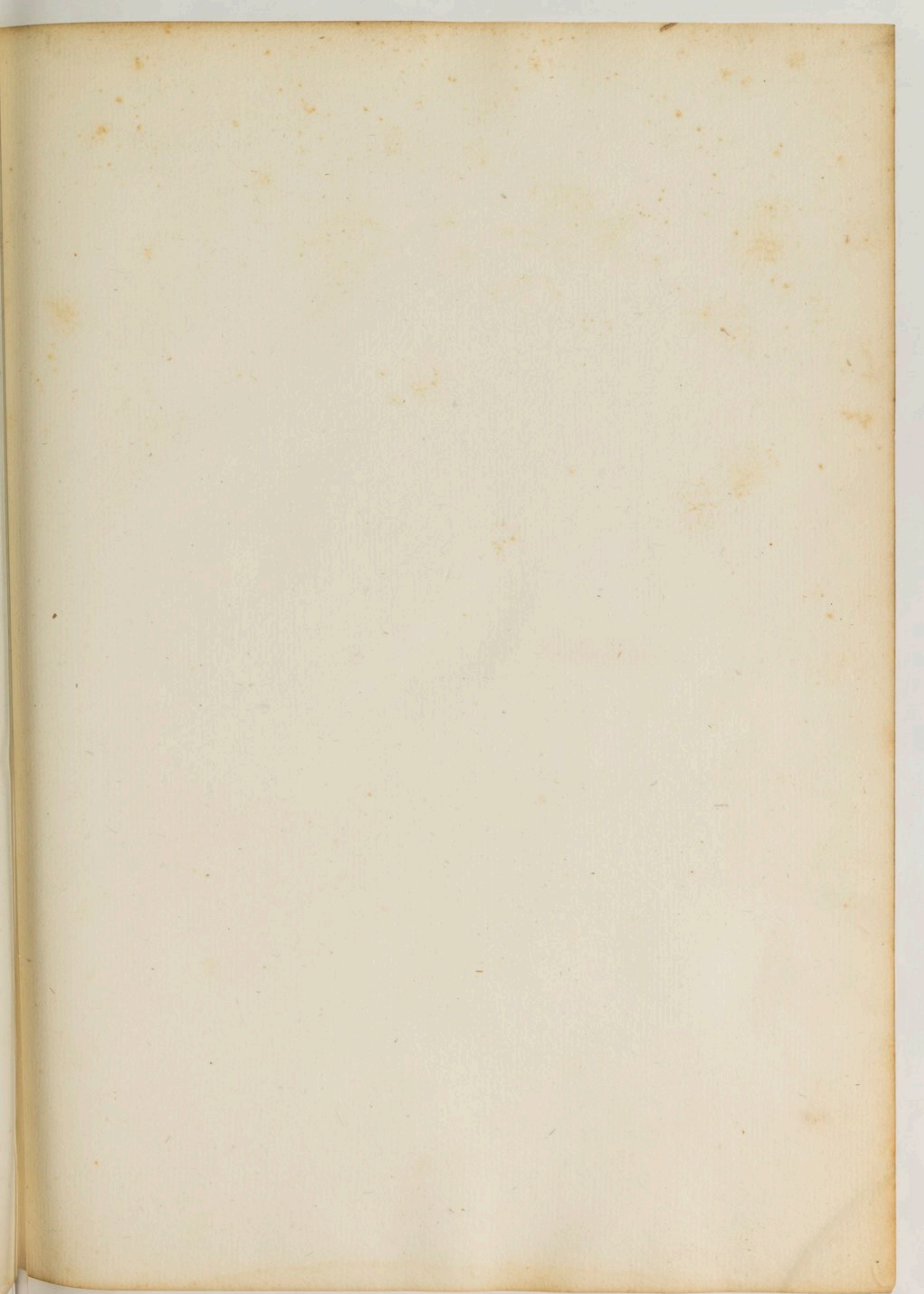

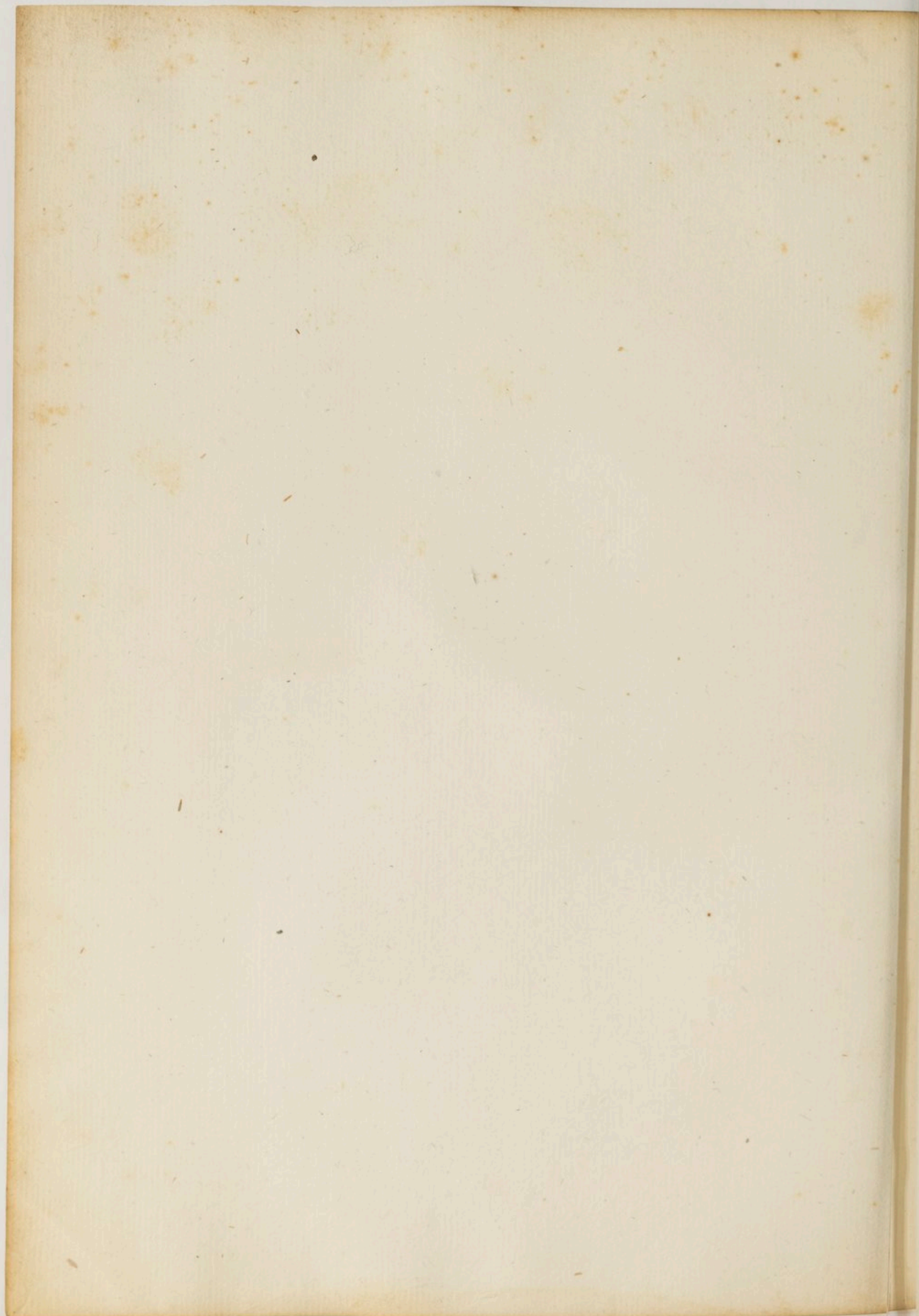

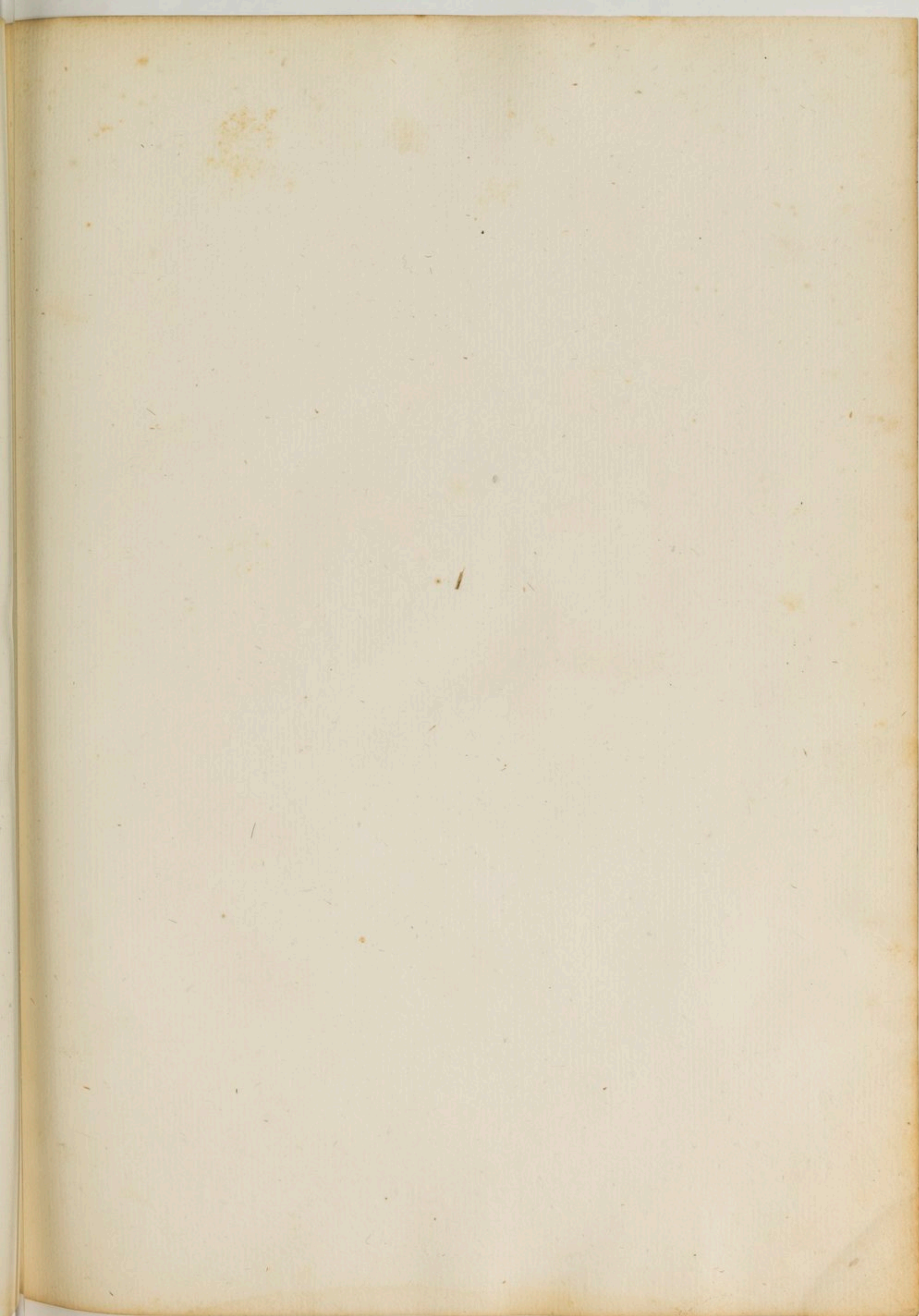

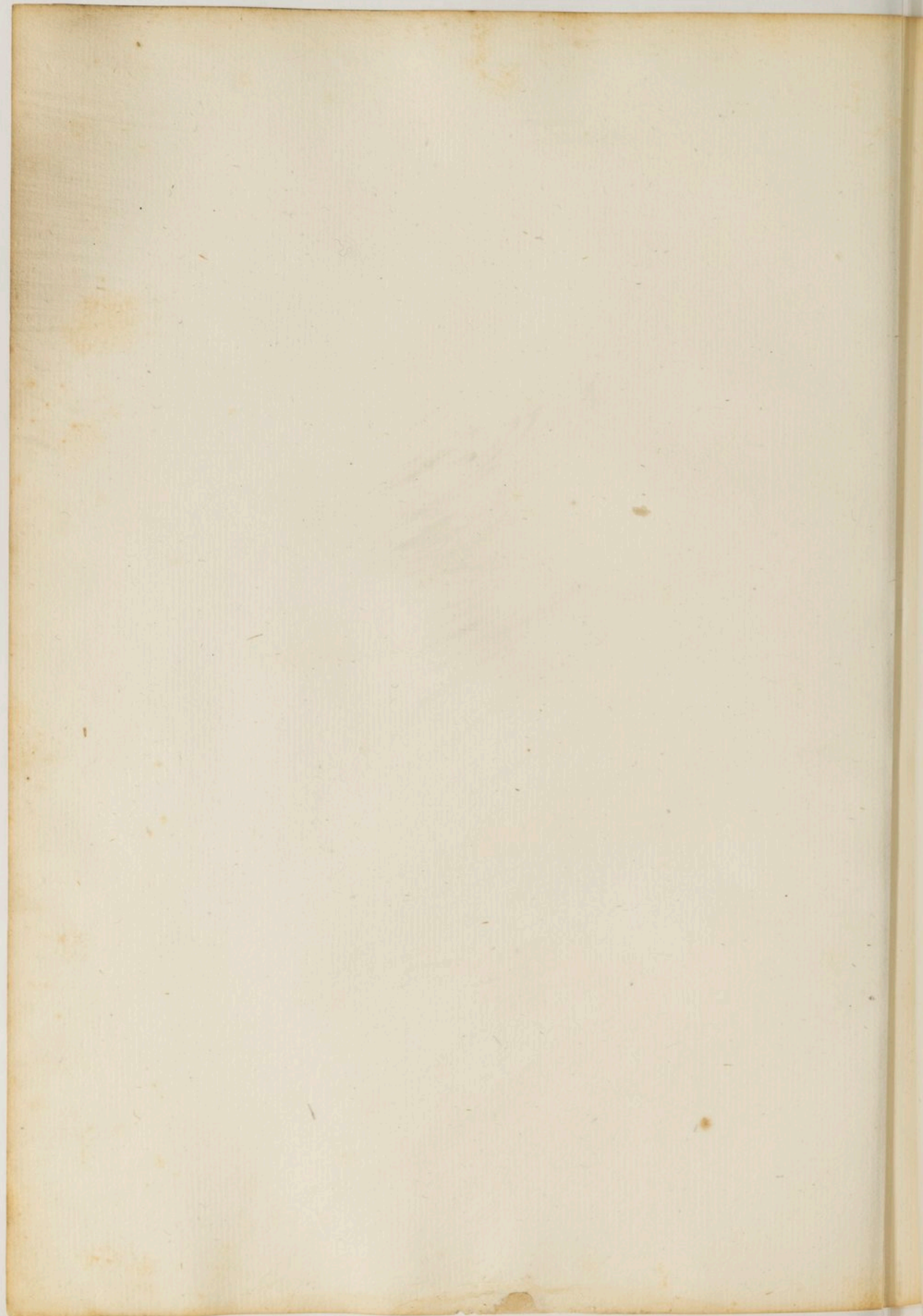

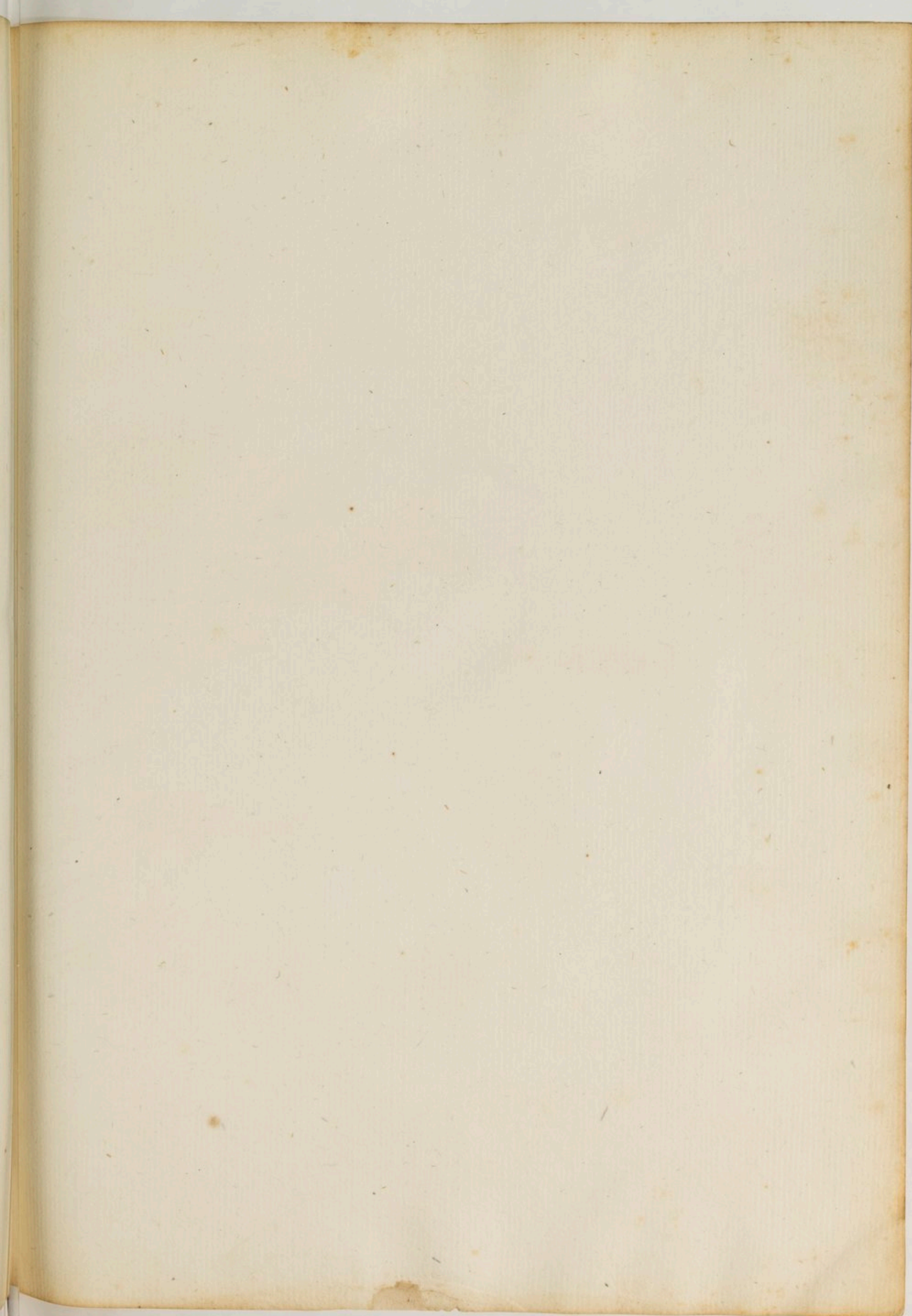

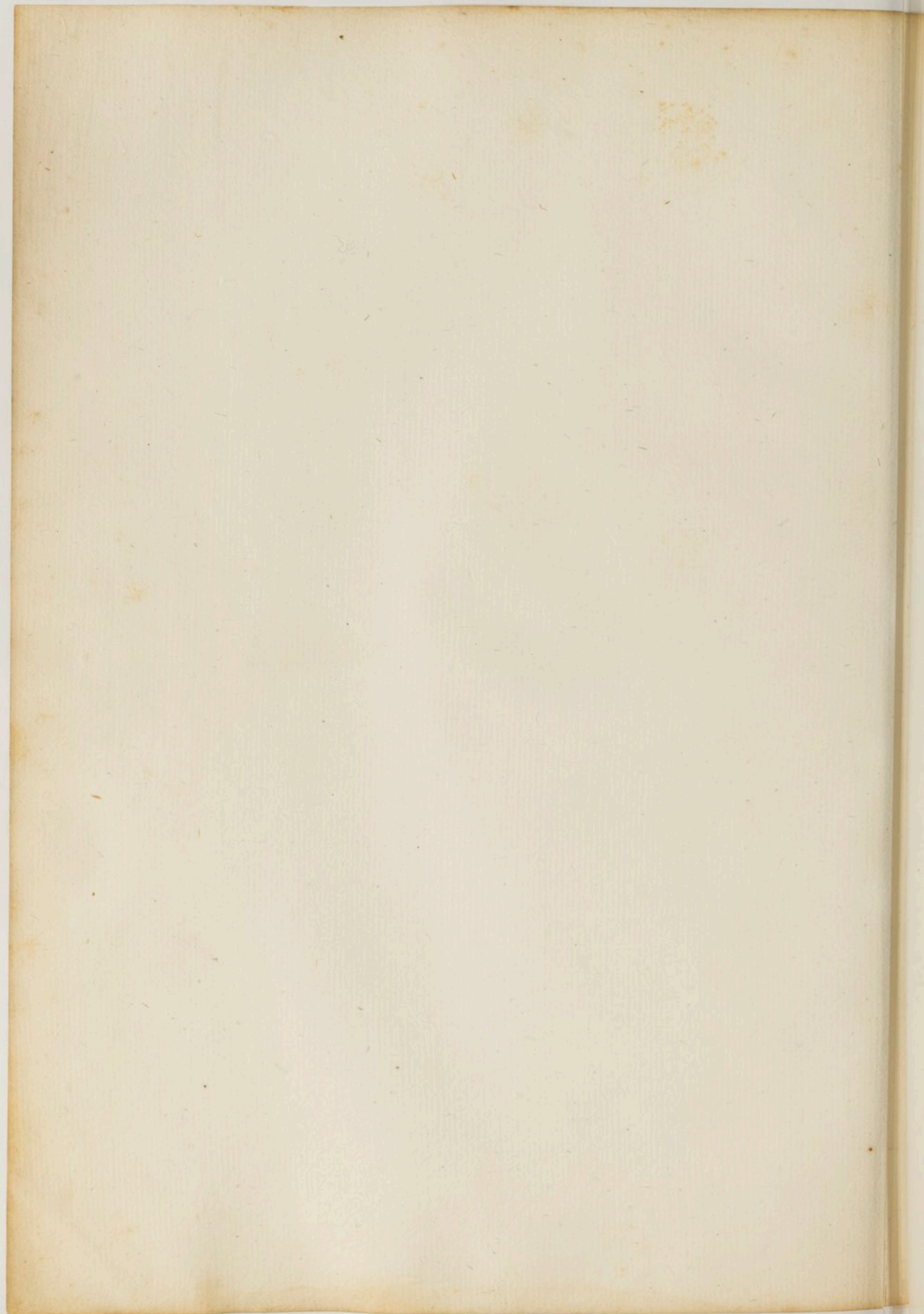

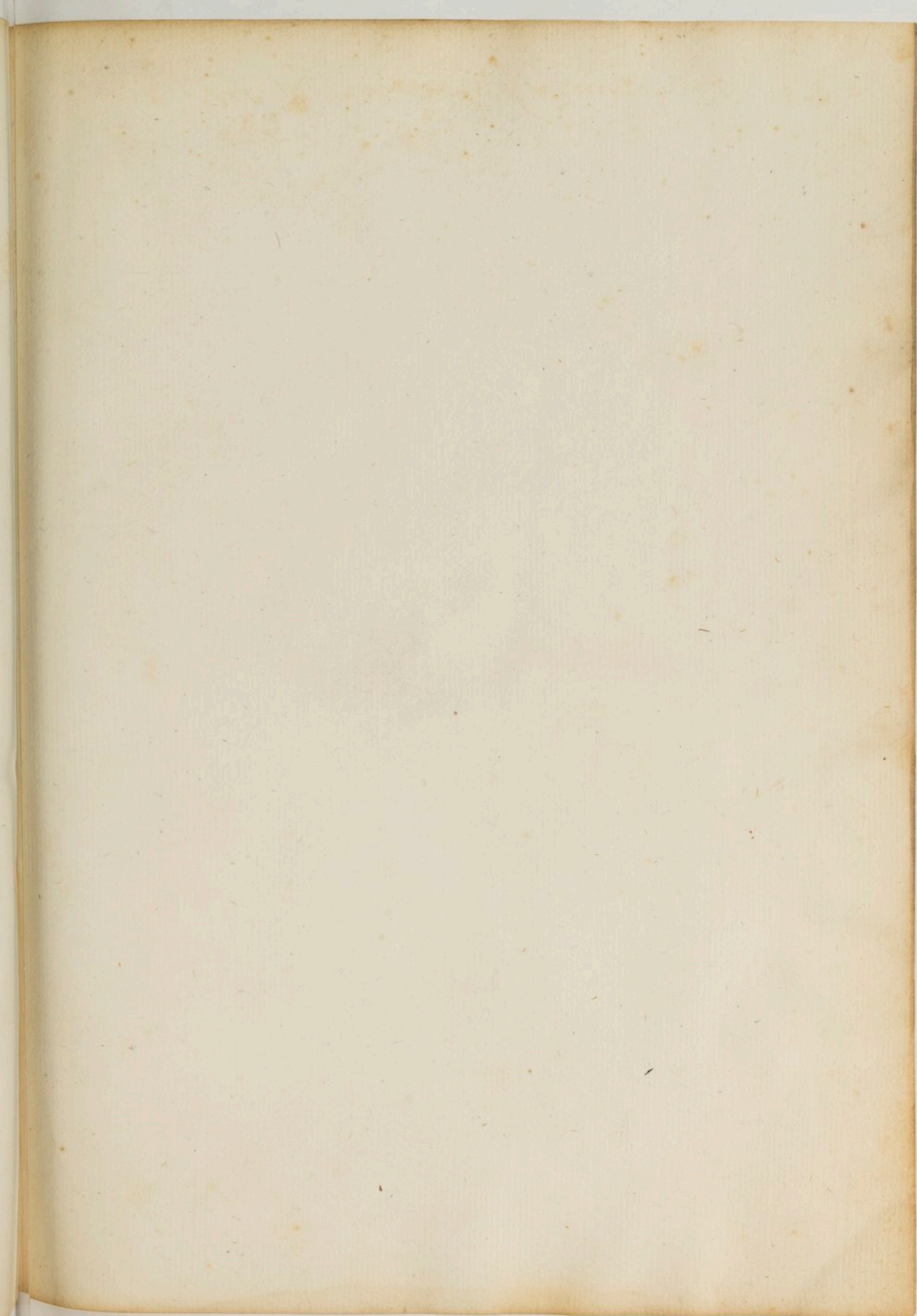

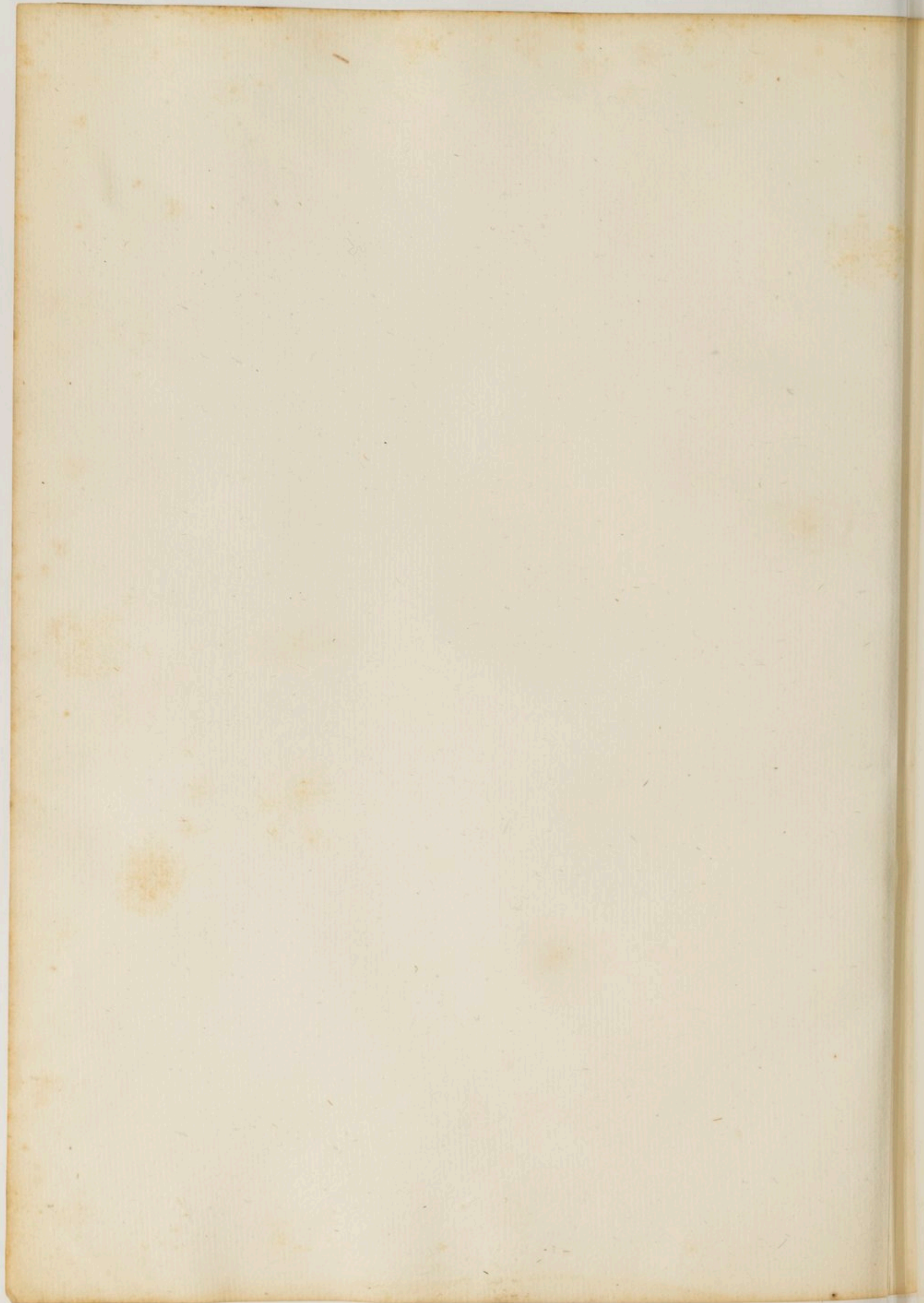

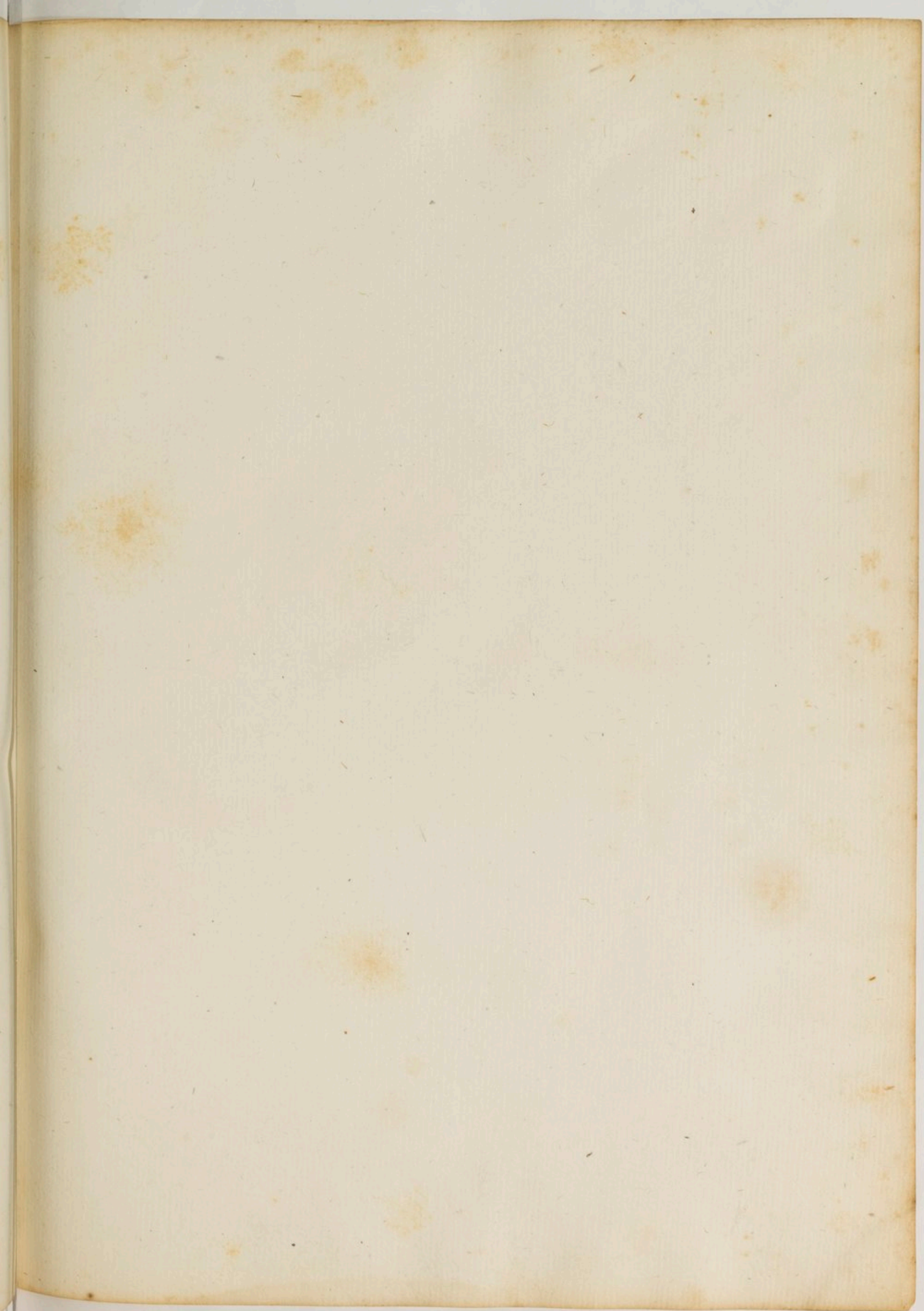

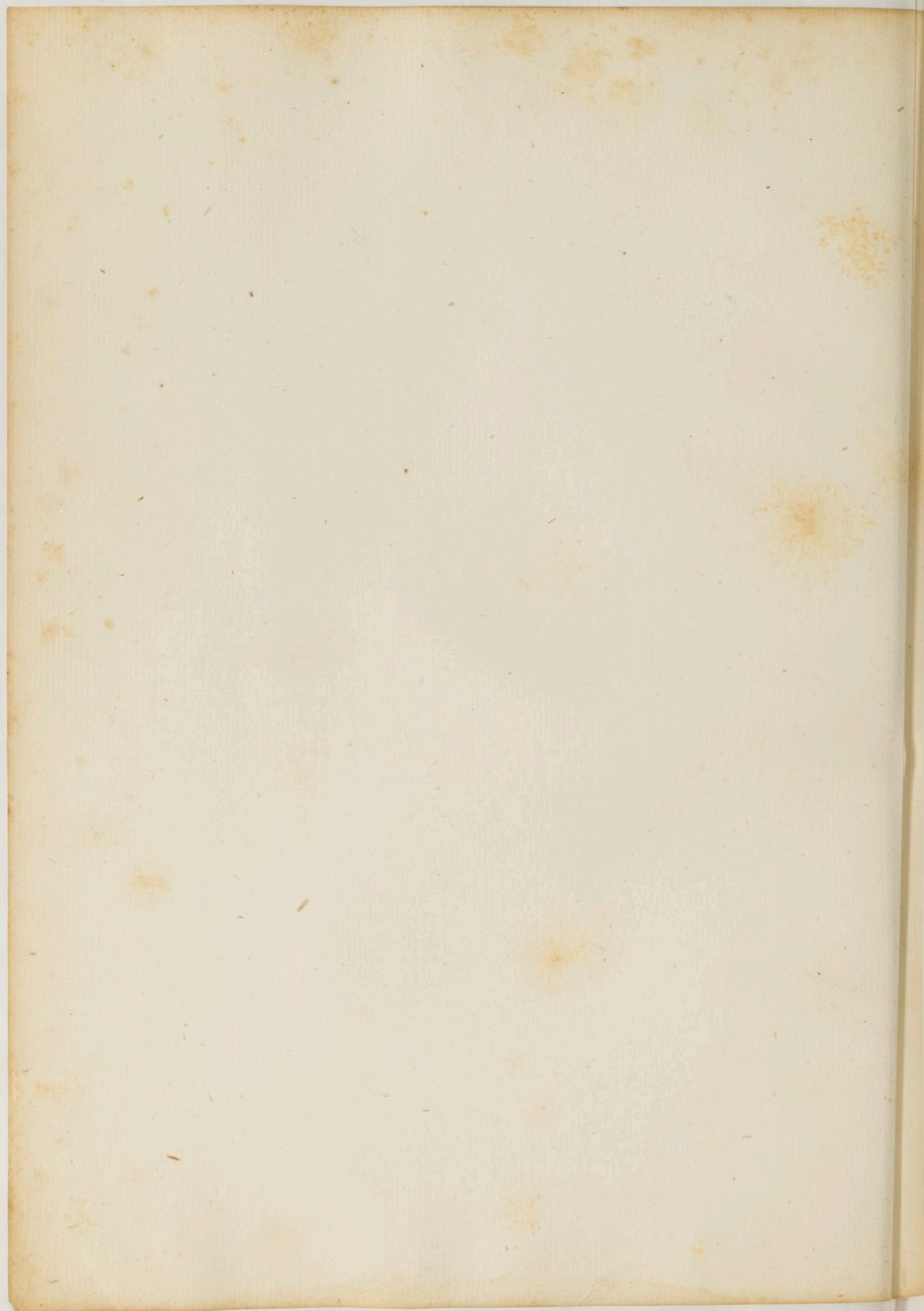

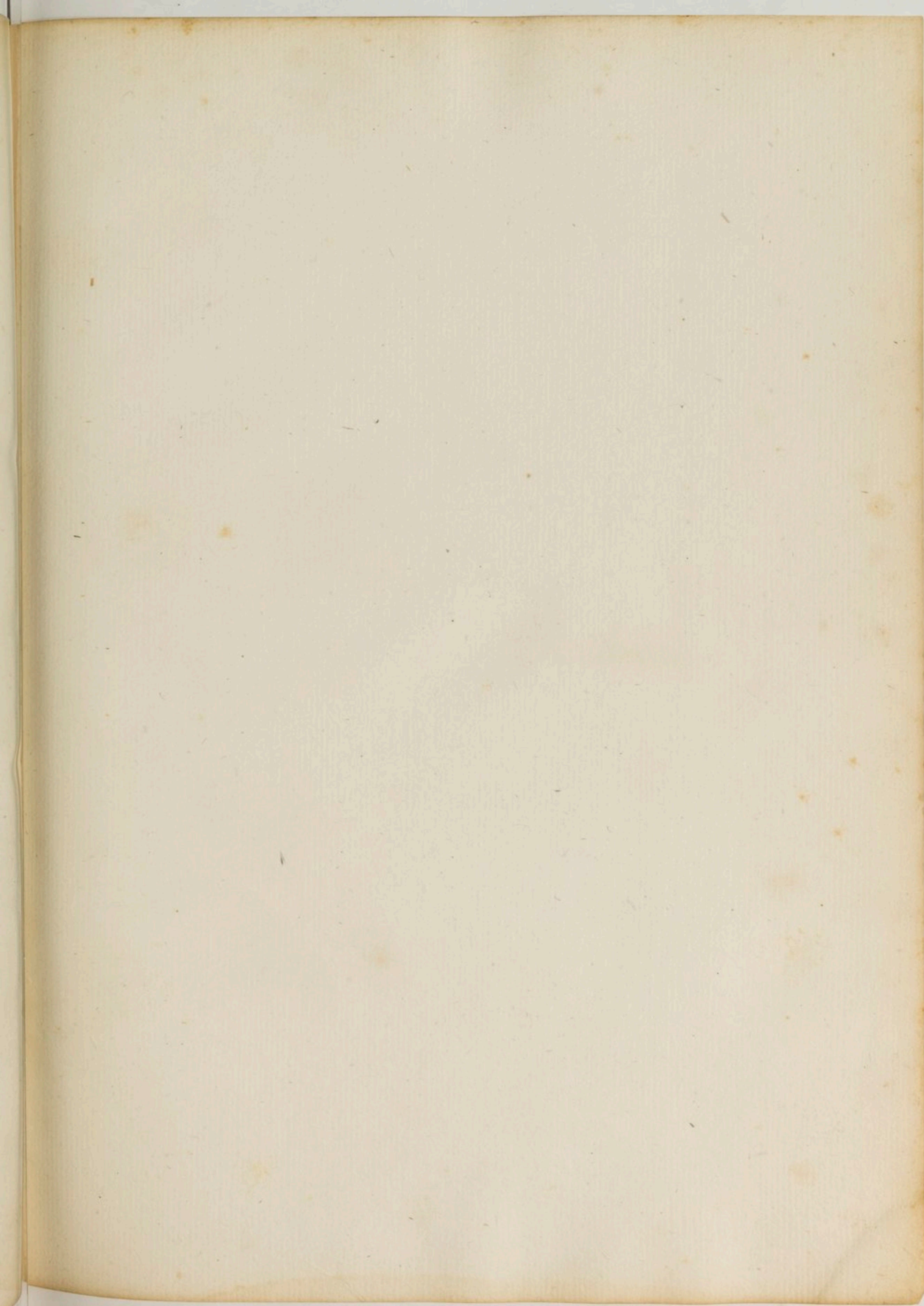

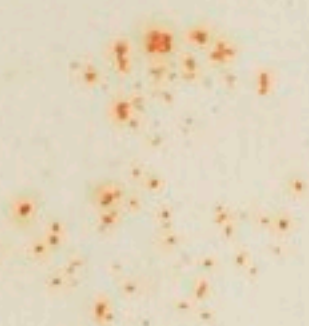

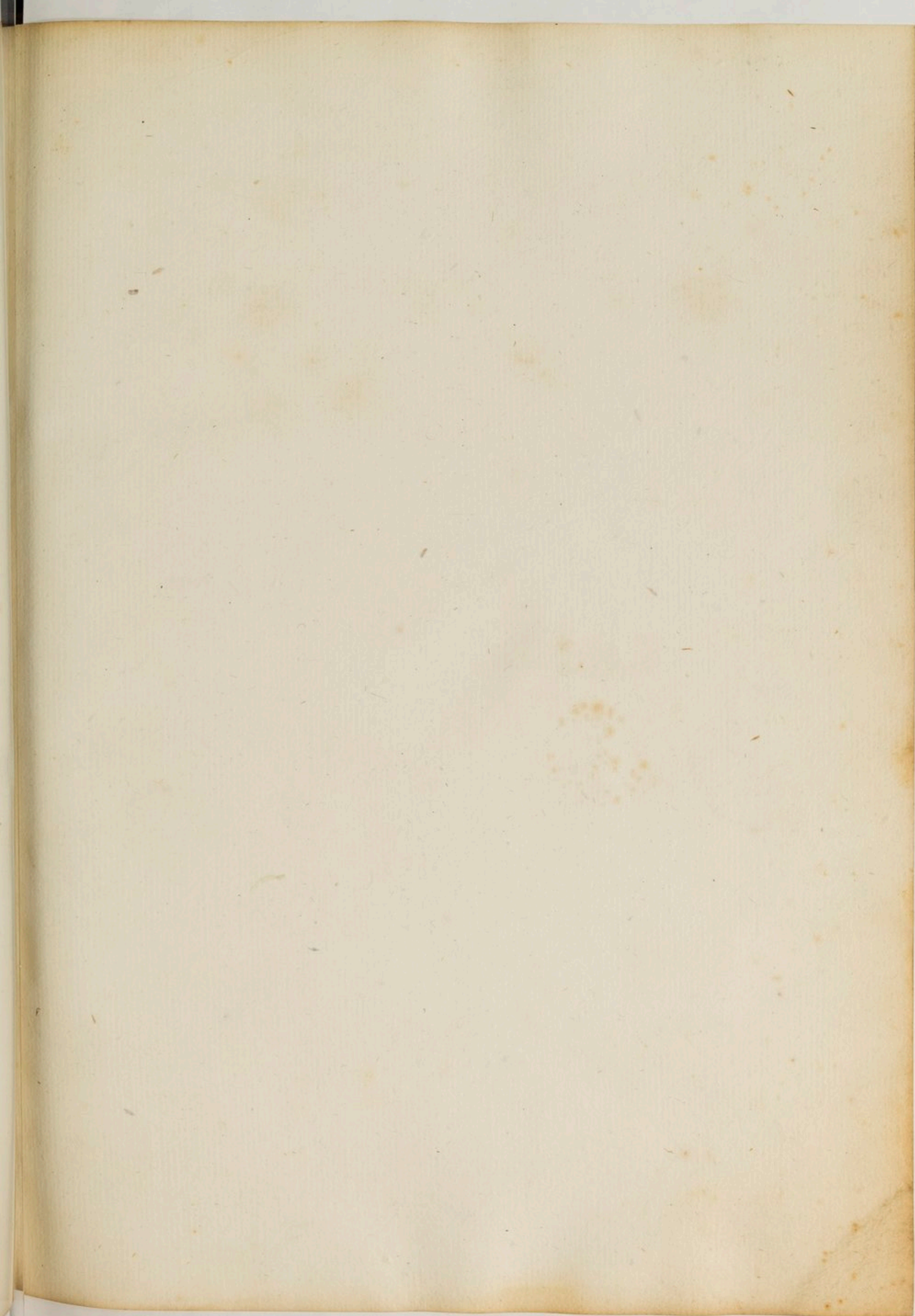

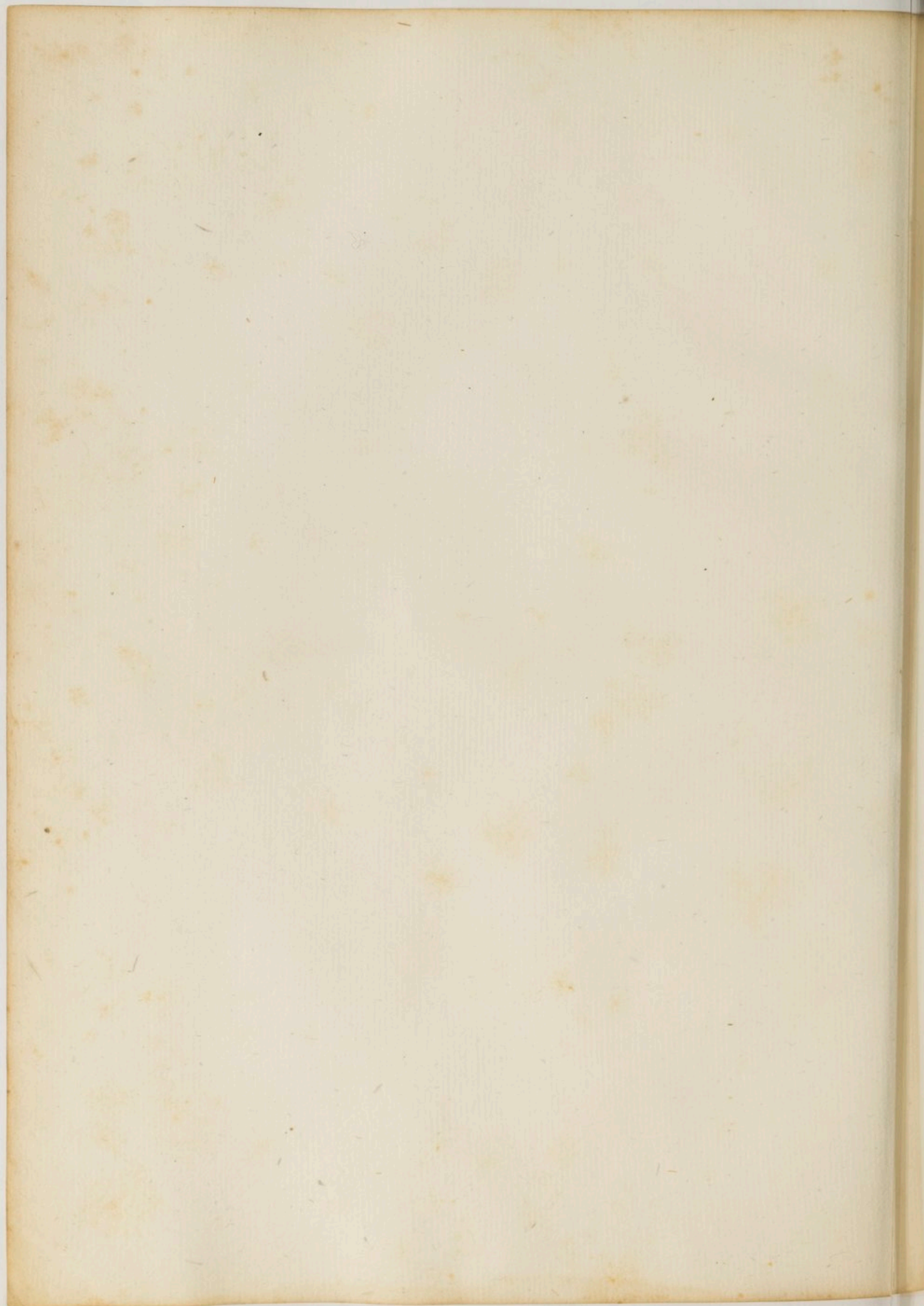

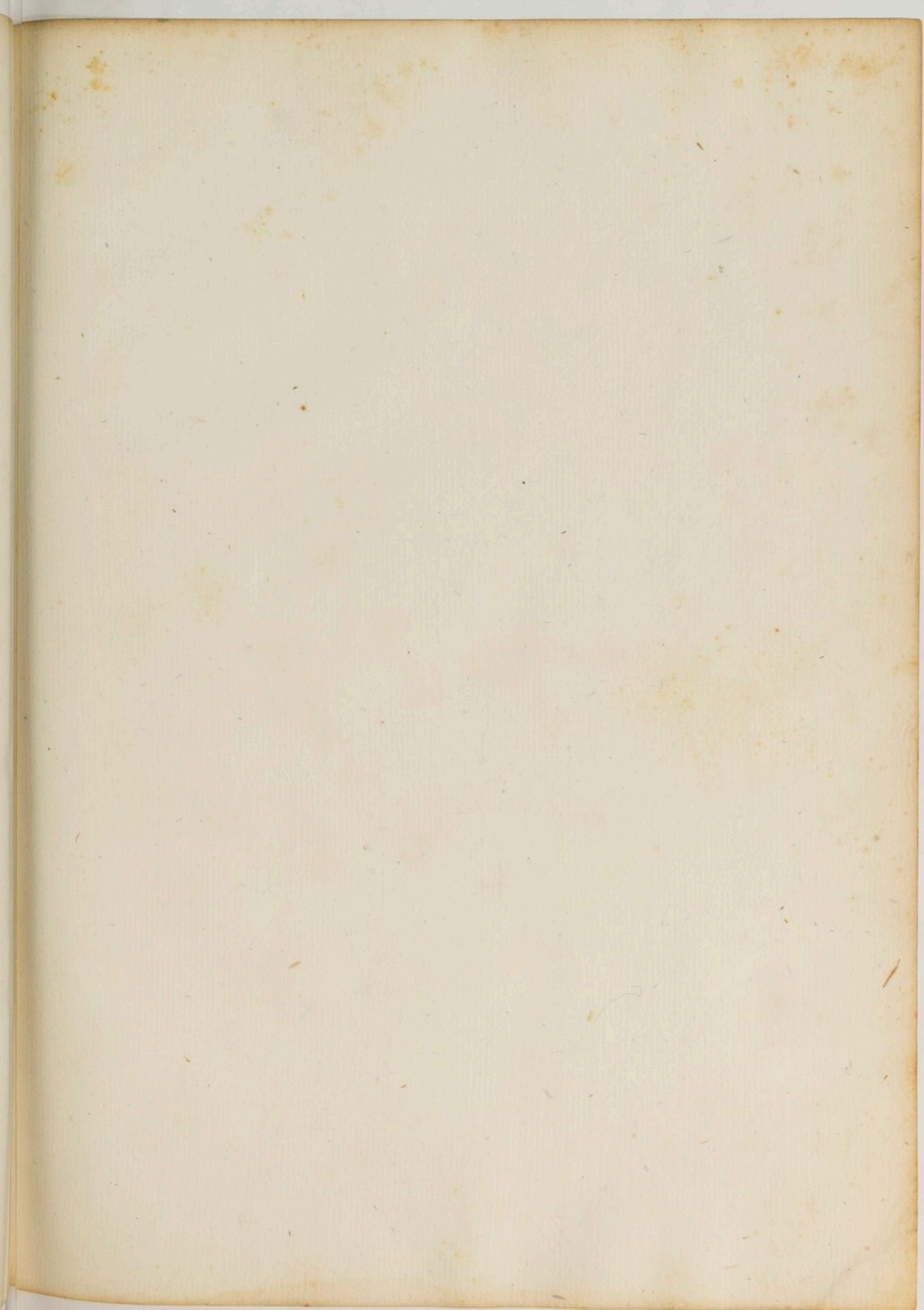

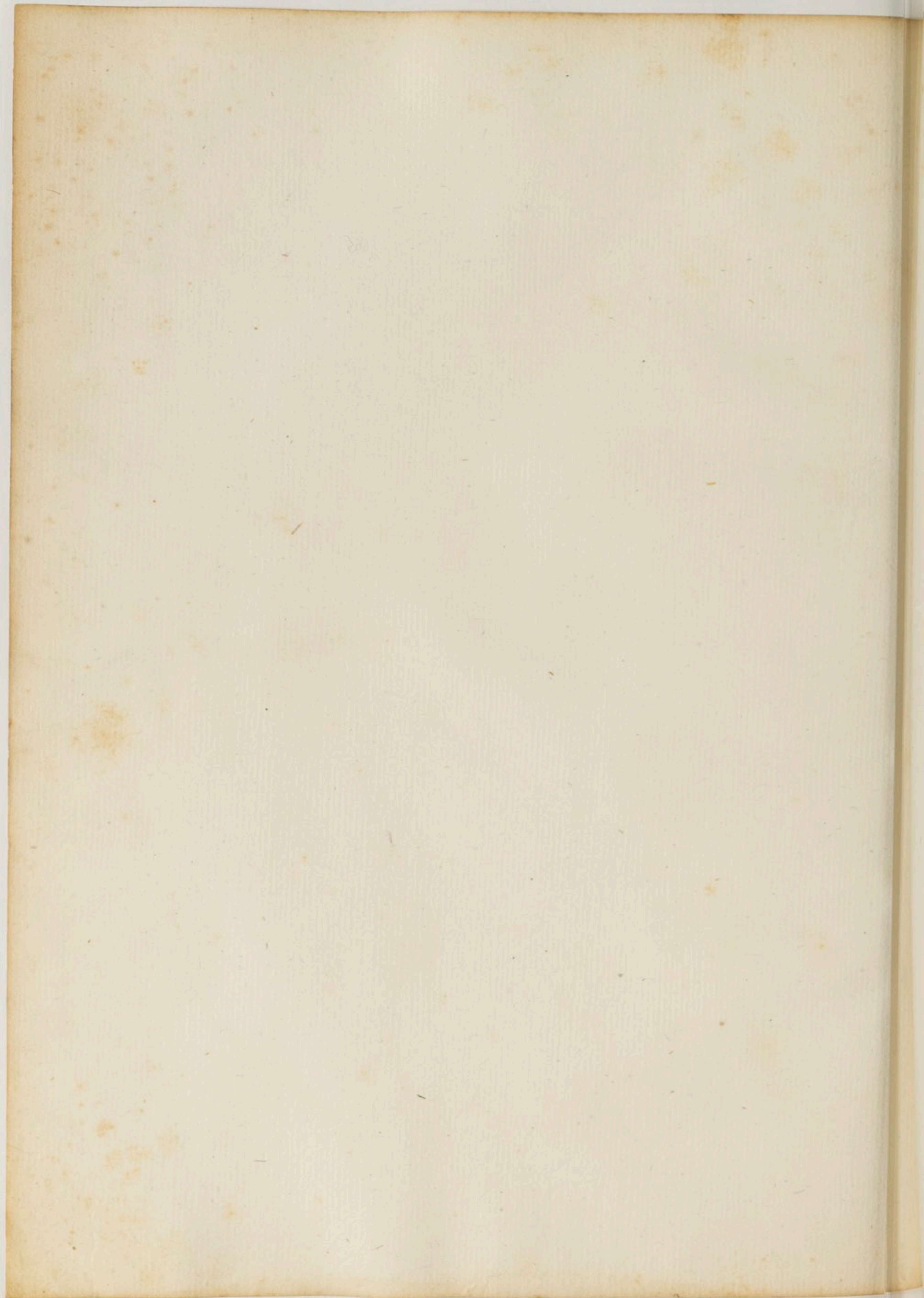

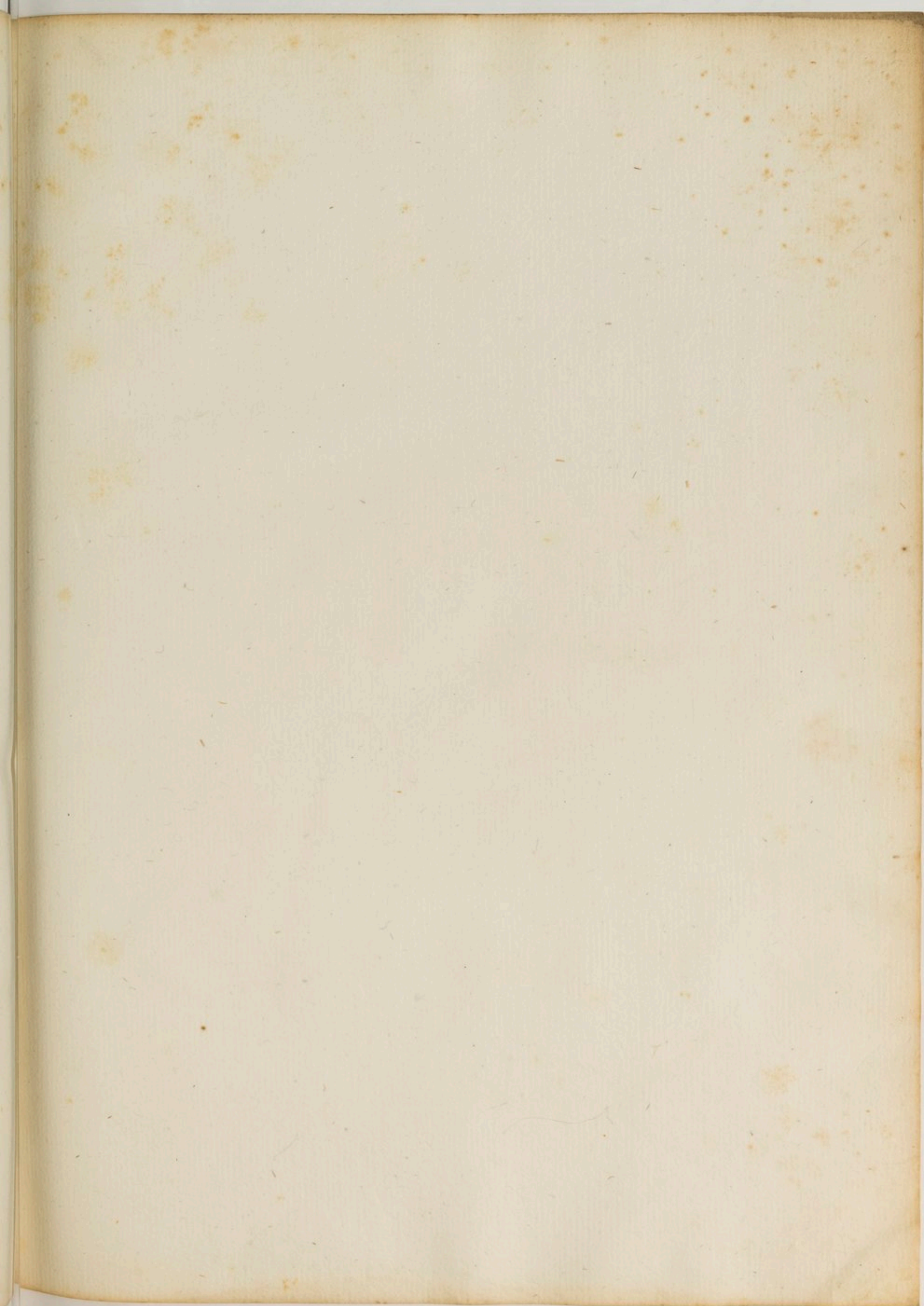

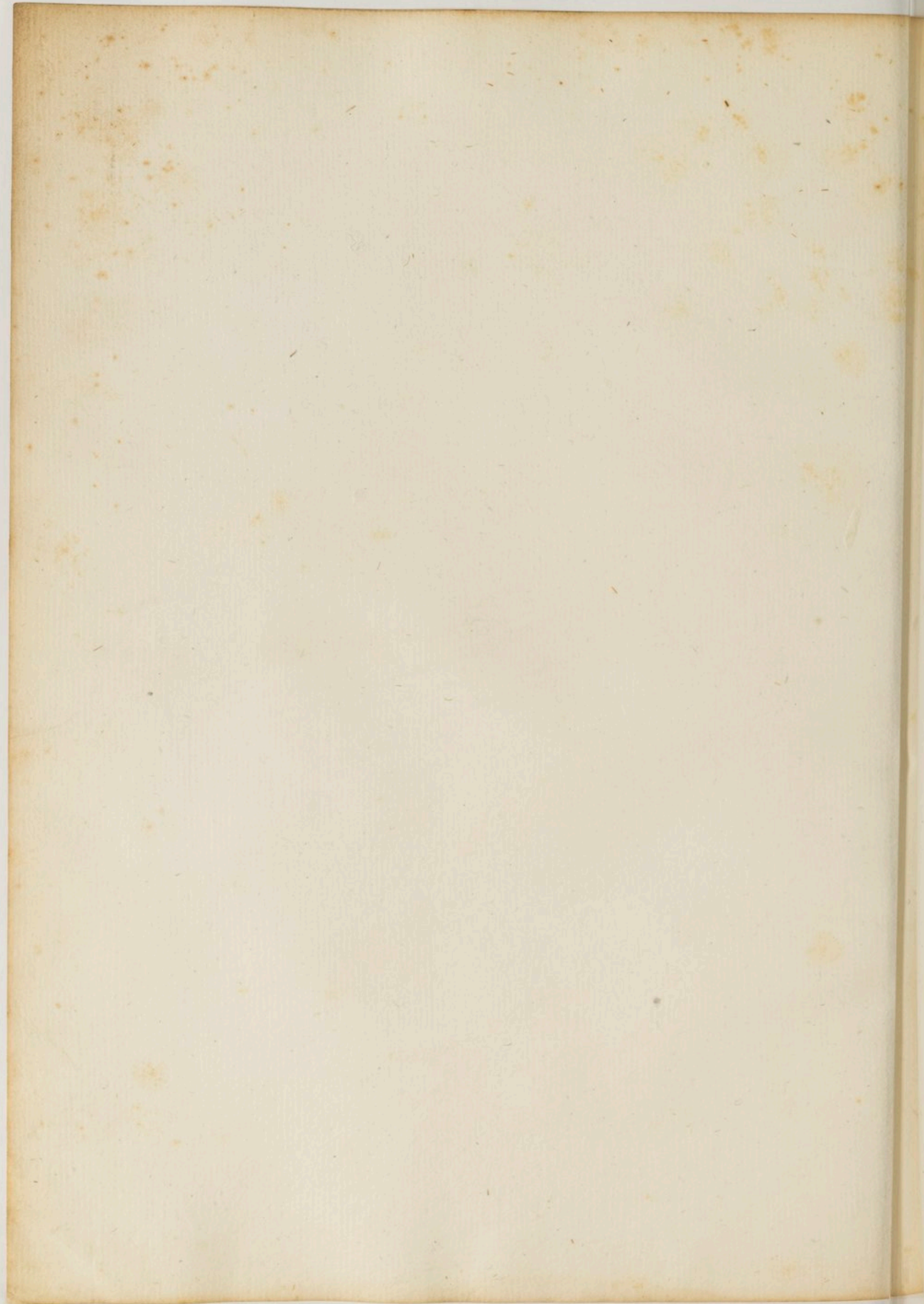

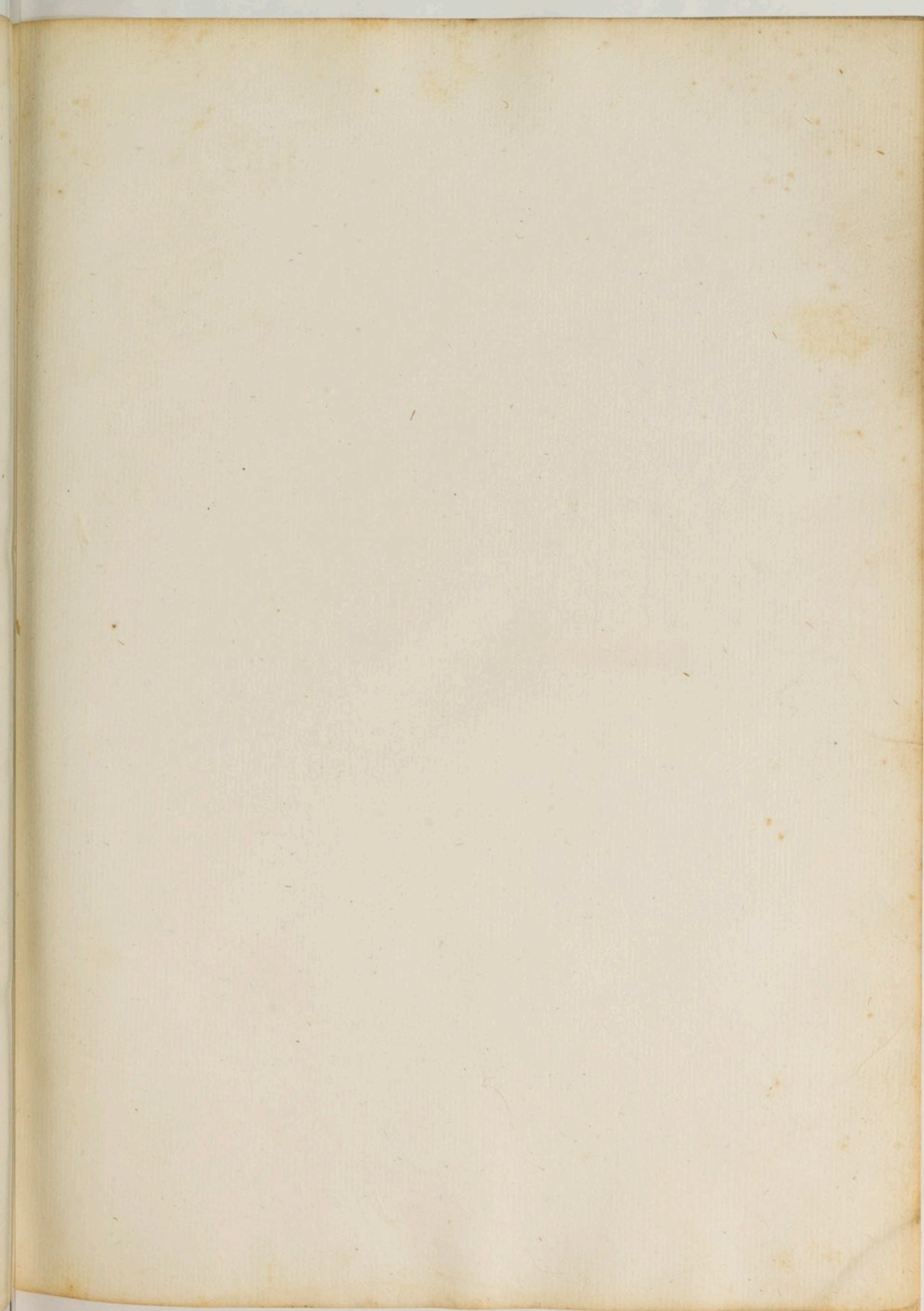

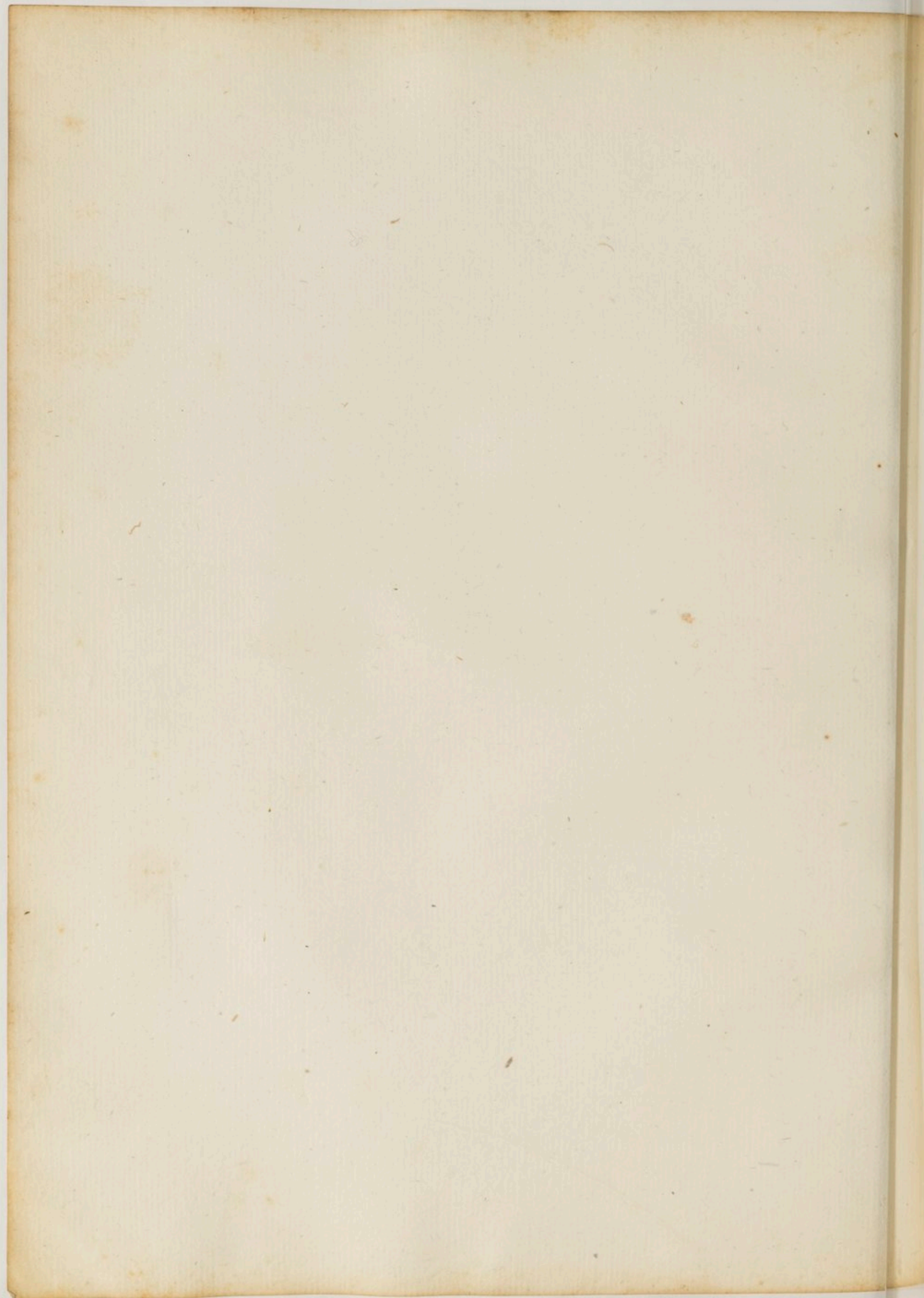

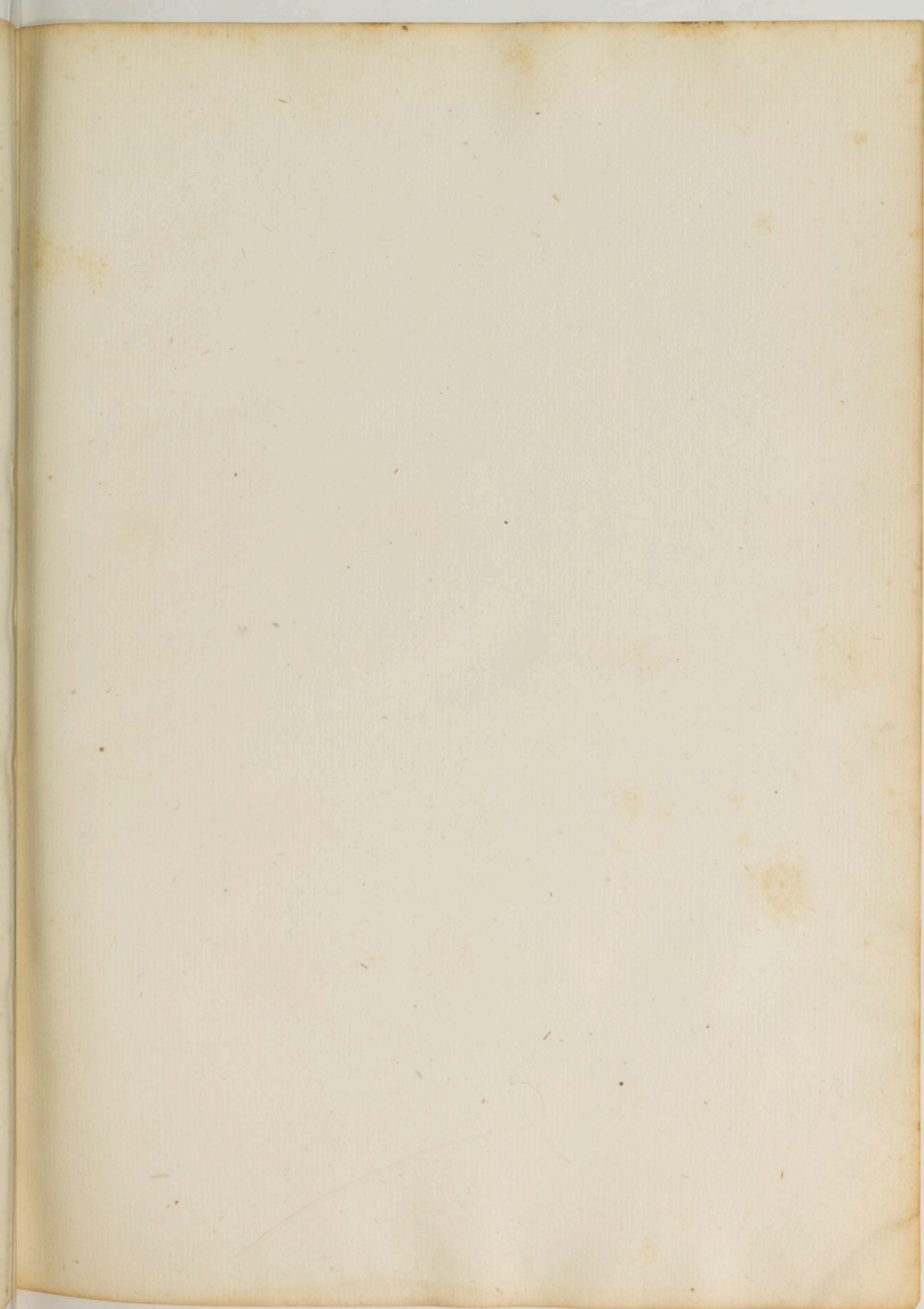

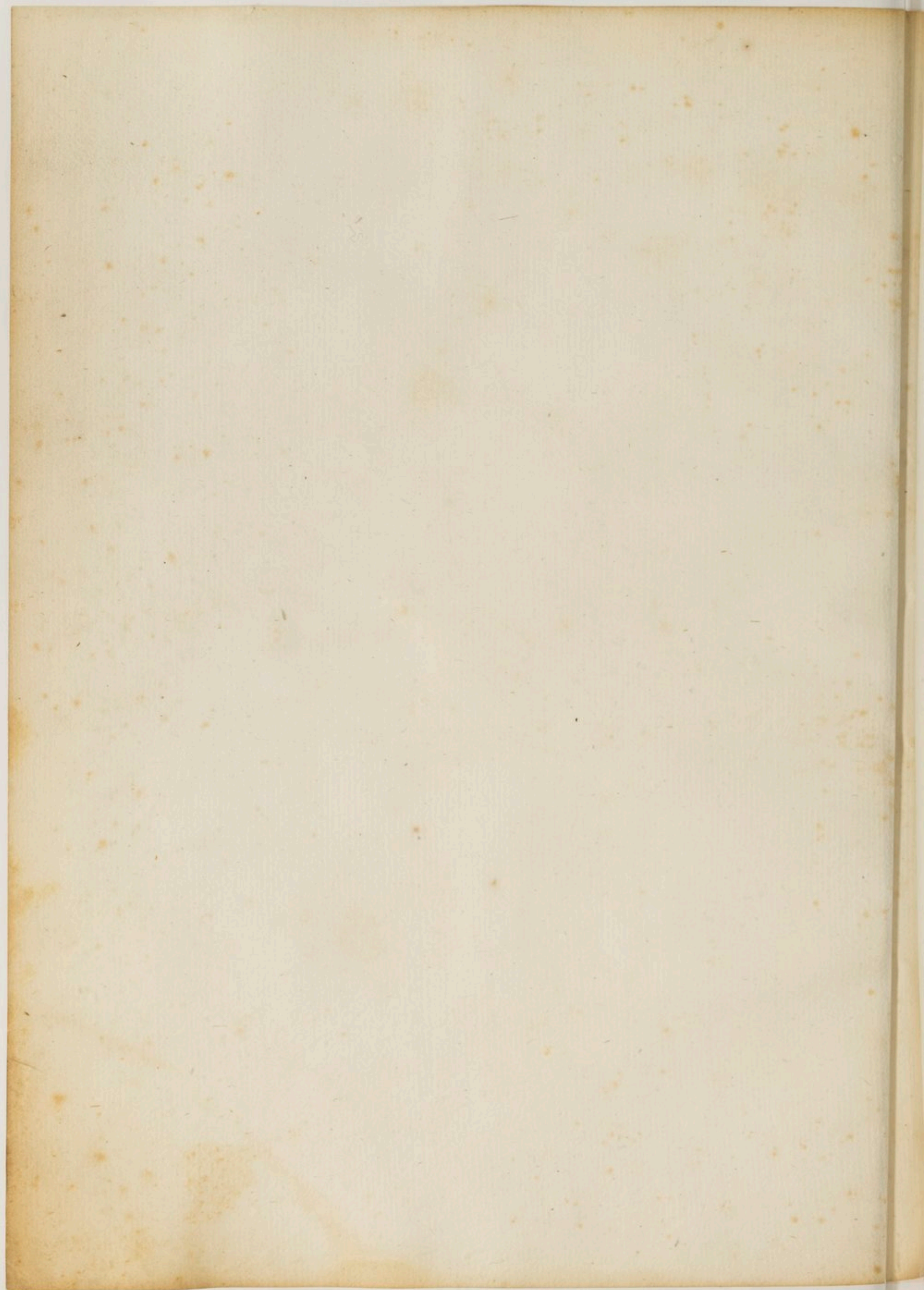

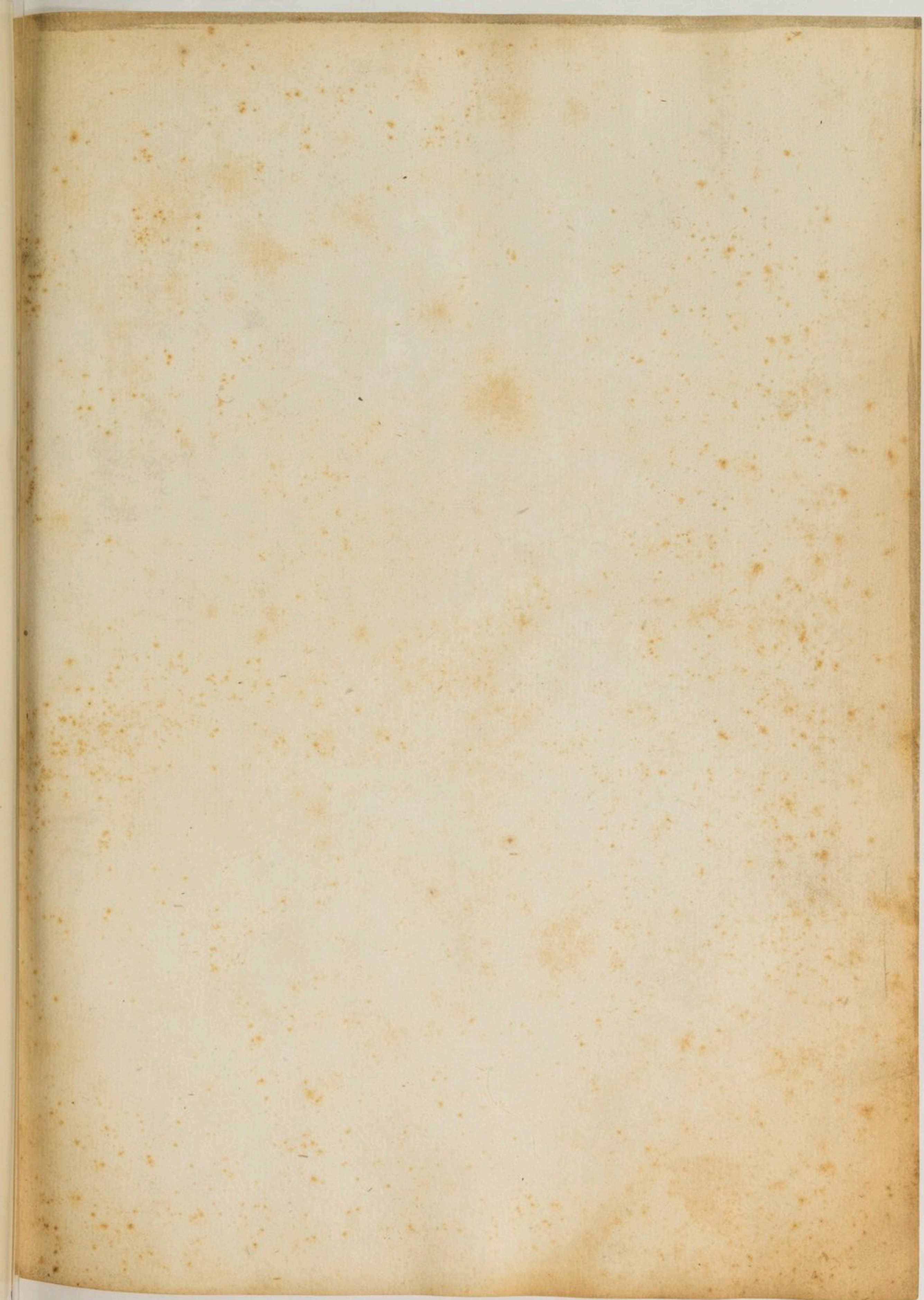

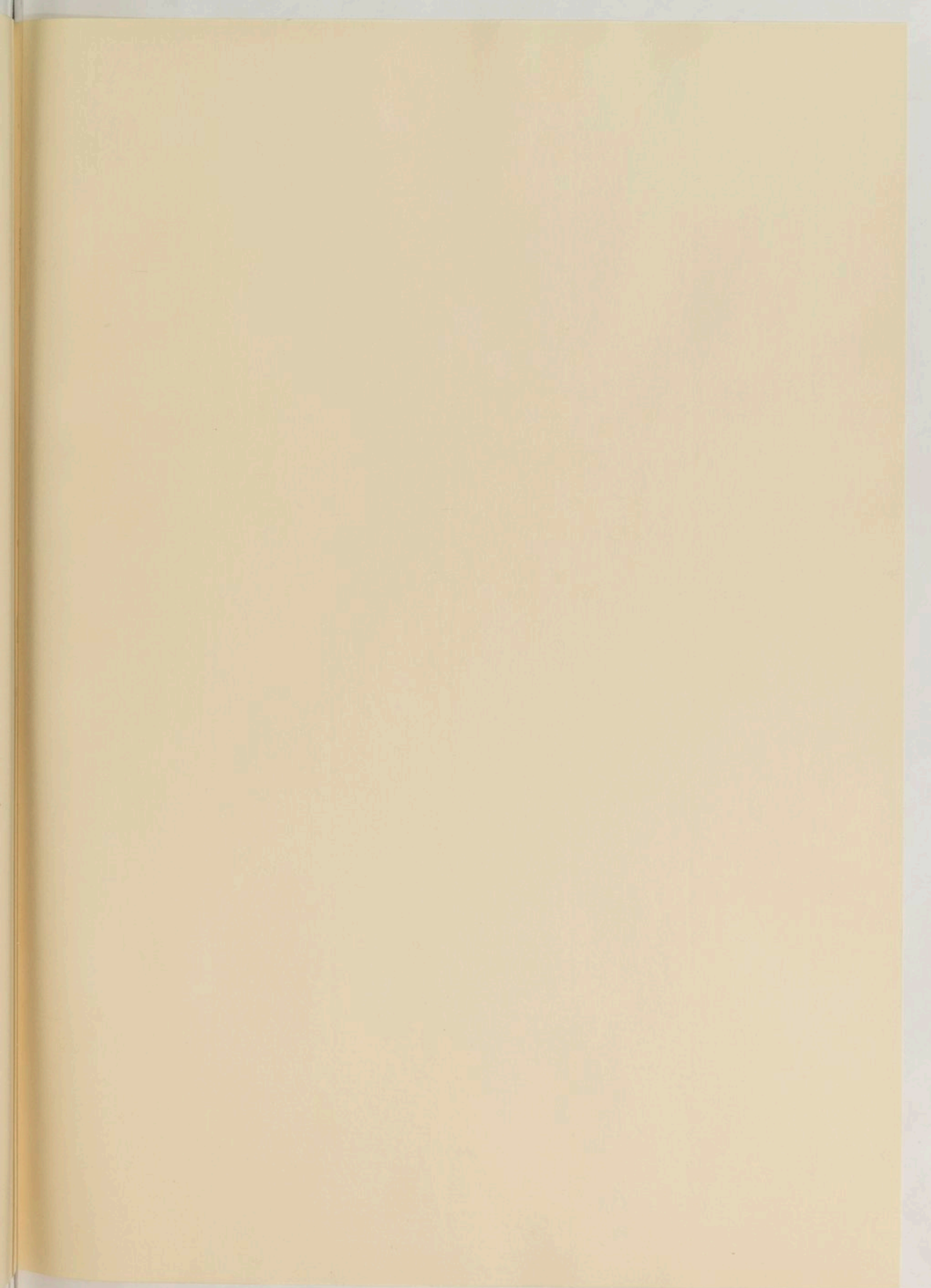

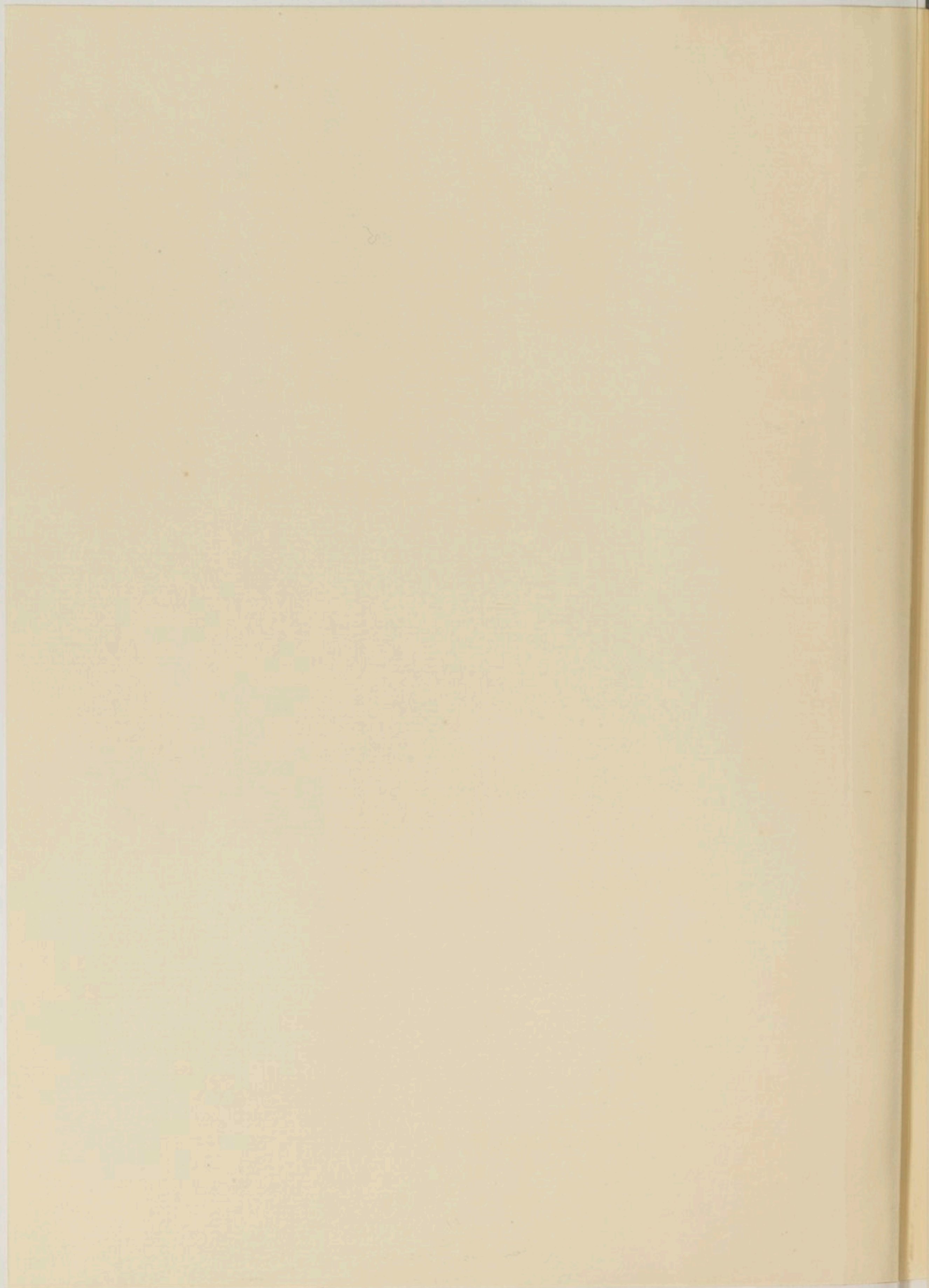

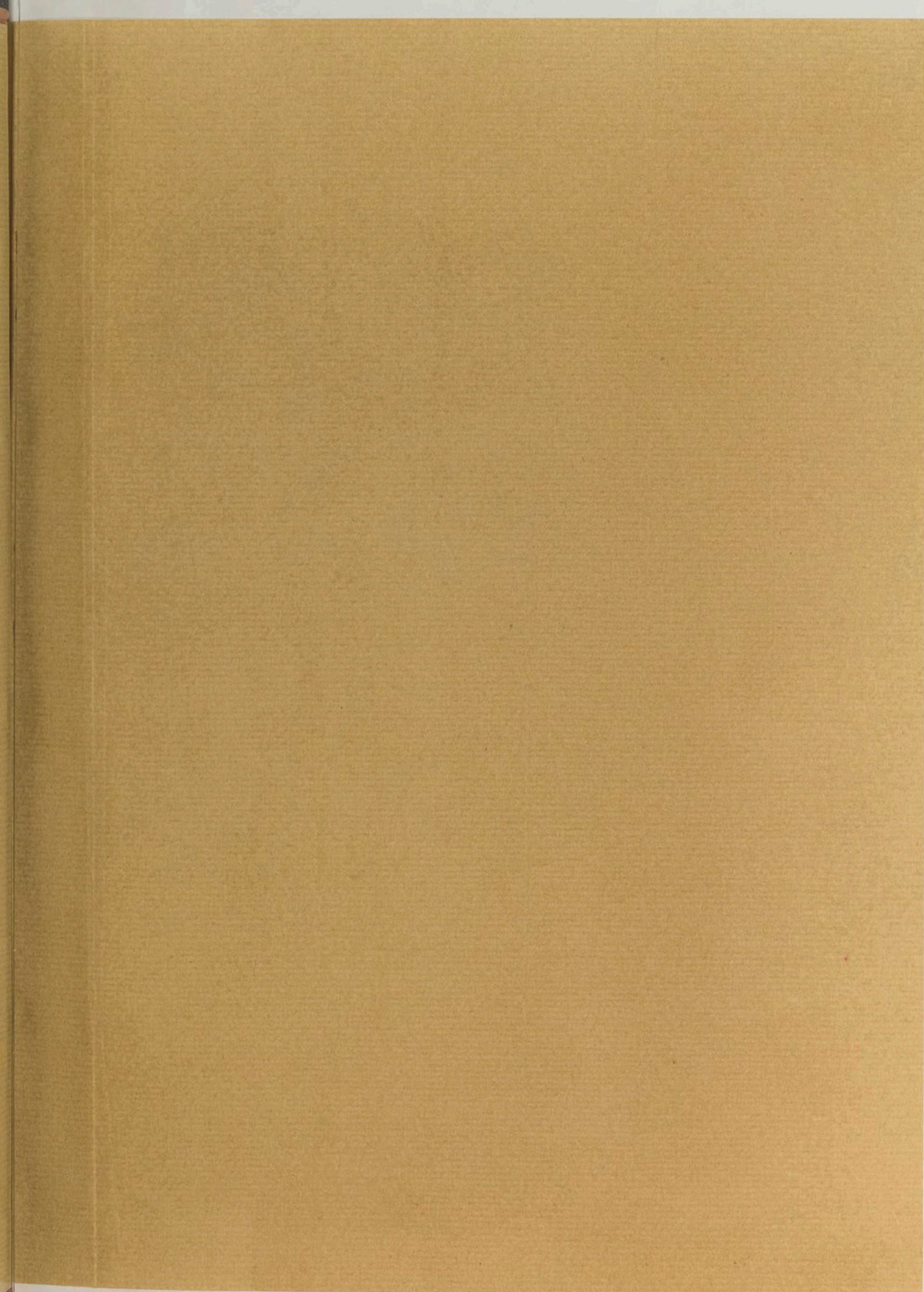

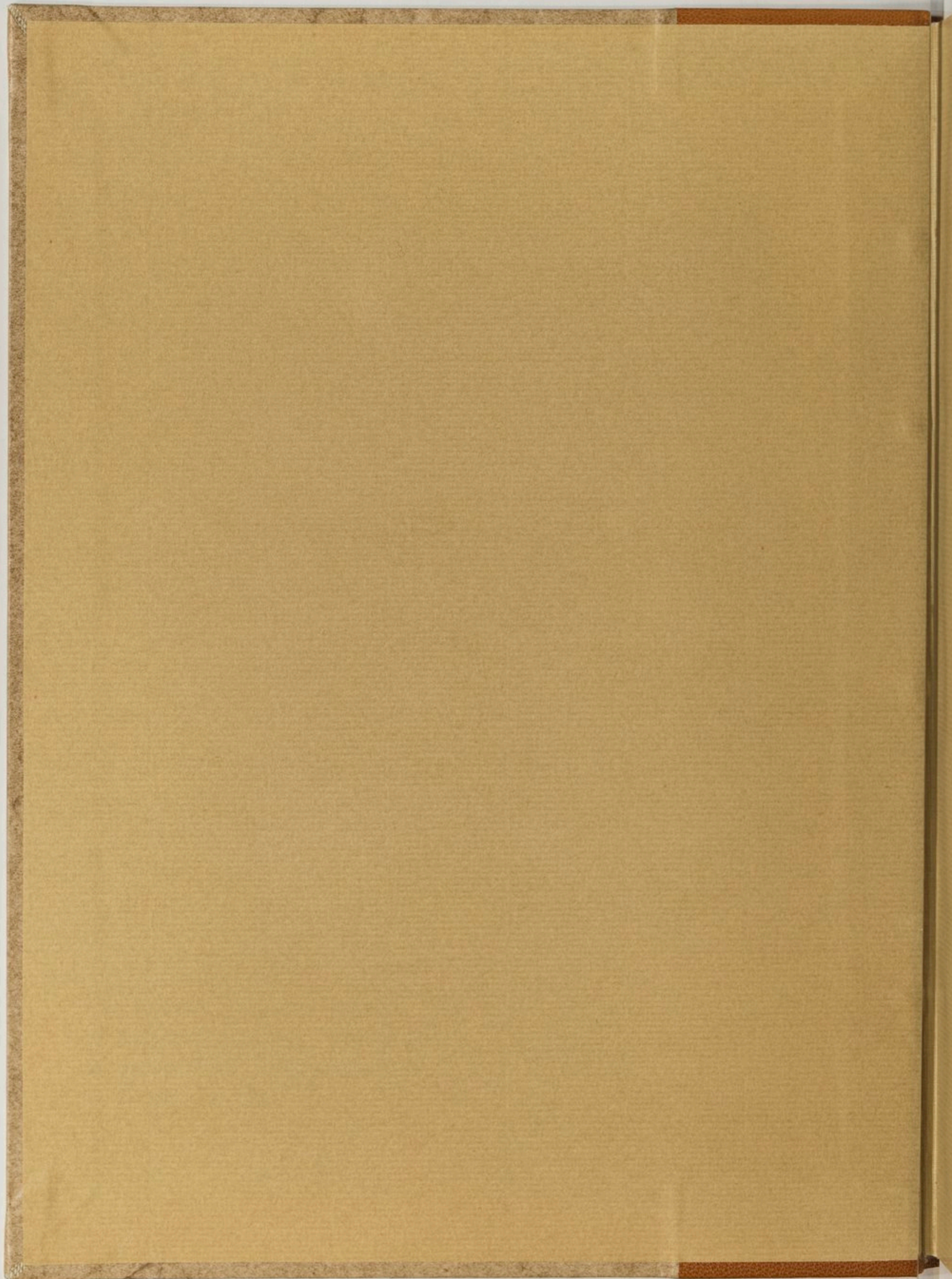

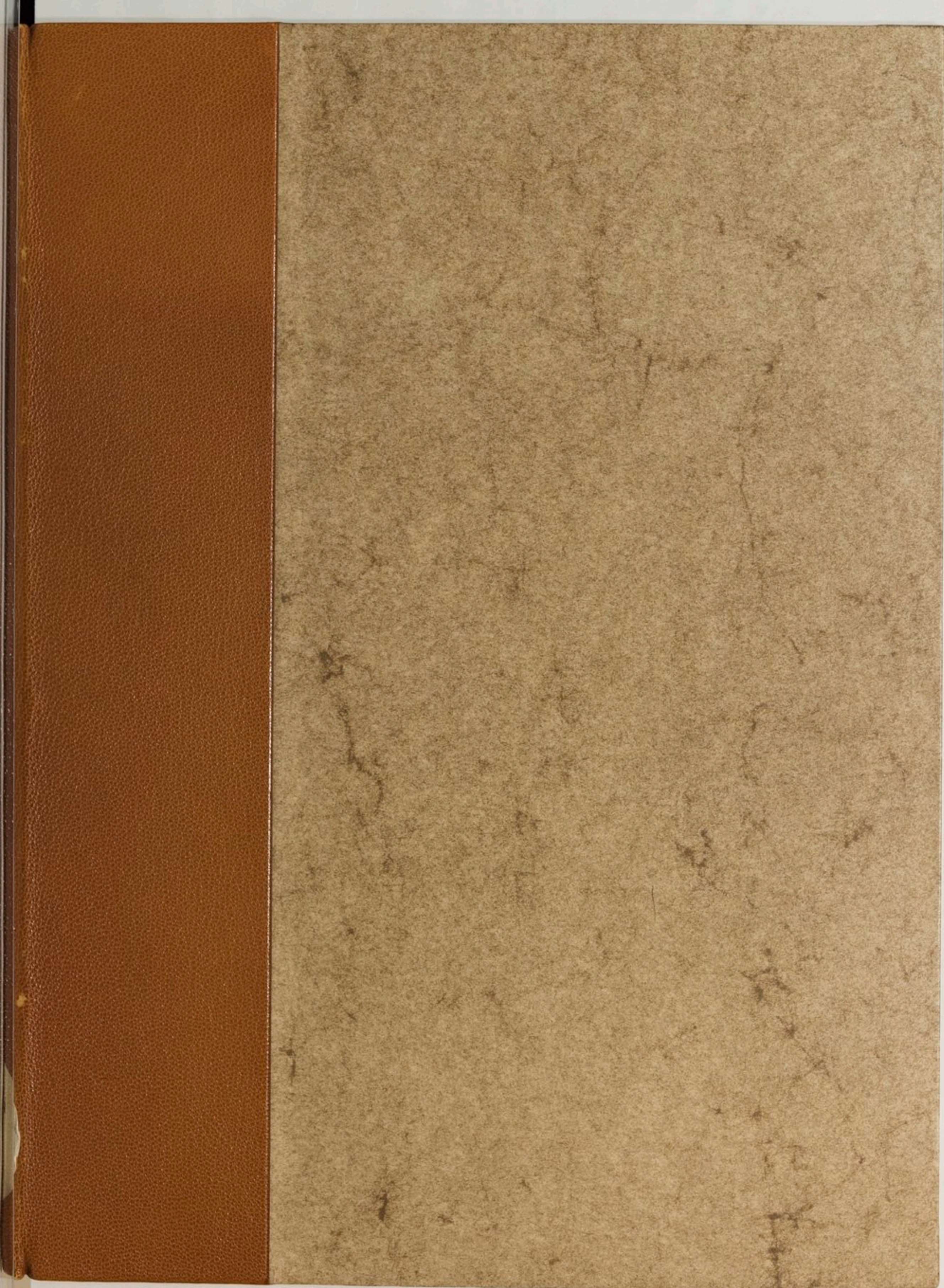

SUPPL.
PERSAN

8

